

ஐ.நாவீஸ் என் முதல்முழுச்சும்

கிருஷ்ணா வைகுந்தவாசன்

ஐ.நட்.வில்
என்
முதல் முழுக்கம் !

கிருஷ்ணா வெகுந்தவாசன்

செங்கொட்டில் பதிப்பகம்
55, WARREN ROAD,
LONDON, SW19 2HY

முதற்பதிப்பு : ஜூலை, 1990

எனது 70வது பிறந்தநாளையொட்டி
இந்நால் வெளியிடப்பட்டது.

விலை : ரூ. 15-00

பவுண்ட் 4-95

விற்பனைக்கு தொடர்பு கொள்க:

தமிழ்மணி புத்தகப் பண்ணை

281, காயிதே மில்லத் சாலை

திருவல்லிக்கேணி

சென்னை-600 005.

அச்சிட்டோர் :

மாருதி பிரஸ்,

173, பீட்டர்ஸ் ரோடு,

சென்னை - 600 014.

காணிக்கை

இலங்கை அரசாங்கம் 1983ஆம் ஆண்டில் பல தமிழர்களை பாரதூரமான குற்றங்களைச் சாட்டி கொழும்பிலிருக்கும் வெவிக்கடைக் கடுங்காவல் சிறையில் (Maximum Security Prison) வைத் தார்கள். இவர்களில் இளைஞரும் முதியவர்களும் இருந்தனர்.

அதே ஆண்டில் ஜாலாய் 25, 27ஆம் திகதிகளில் பெரும்பாலும் போதே சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்த போதே சித்திரவதைக்குள்ளாகி, படுகொலை செய்யப்பட்டுச் சிறைச்சாலையிலிருக்கும் புத்தரின் திலையின்முன் அன்னாரின் சடலங்கள் எறியப் பட்டுக் குவிக்கப்பட்டன.

Dr. எஸ். இராசசுந்தரம், குட்டிமணி, ஜெகன், தங்கத்துரை அவர்களும் இந்தப் படுகொலையில் விக்கி உயிரிழந்தனர்.

இந்த 53 தமிழ்முத் தியாகிகளுக்கும்
இந்நூல் காணிக்கை.

நன்றி

இந்நால் எழுதுவது பற்றி நண்பர்களுடன் ஆலோசனை நடத்தியுள்ளேன். இவர்கள் எல்லோருக்கும் எனது அன்புகலந்து நன்றி.

இந்நாலே குறுகிய காலத்திற்குள் அழகான முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த மாருதி அச்சகத்தாருக்கும் எனது இதயம் கலந்த நன்றி.

கிருஷ்ண வெகுந்தவாசன்

DRAVIDAR KAZHAGAM

Head Office

General Secretary :
K. VEERAMANI, M.A., B.L.

Periyar Thidal,
50, E.V.K. Sampath Road,
Madras-600 007.
Date : 4.7.90

அணிந்துரை

சம நாட்டிலே பிறந்த ஒரு தமிழர்; பார்-அட்லா படித்தவர்; சாம்பியா நாட்டில் நீதித்துறையில் மாவட்ட நீதிபதி என்கிற தகுகியில் பணியாற்றியவர்; தற்போது இலண்டனில் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பவர்.

அவருக்குள்ள தனிச் சிறப்பு என்ன? 1978 டுக்டோபர் 5ஆம் நாள் அ.நா. மன்றத்தில் ஒரு அதிசயம் பரபரப்பு நடந்தது. இலங்கை அயலுறவு அமைச்சரைப் பேசுமாறு அ.நா. மன்றத்தில் அவைத் தலைவர் அறிவித்தபோது பிரதிநிதிகள் ஆசனமொன்றிலமர்ந்திருந்த ஒருவர் திடீரென்று மேடைக்குச் சென்று சரளமாக ஆங்கில மொழியில் ஈழத்தில் சிங்கள அரசு நடத்திவரும் இனாழிப்பு மிருகத்தனத்தை எதிர்த்து போர்க்குரல் கிளப்பினார்.

அ.நா. மன்றம். அதில் அமர்ந்திருந்த பஸ்வேறு நாடு களின் உறுப்பினர்கள், பிரதிநிதிகள் பரபரப்பு அடைந்தனர்.

ஆம் அந்தப் பரப்பையும் அந்த அதிசயத்தையும் நிகழ்த்தியவர்தான் கிருஷ்ணா வைகுந்தவாசன்!

அத்தகைய ஒரு அரிய மணிதரின் சிறப்பைக் குறிக்கும் வகையில் “அ.நா வில் என் முதல் முழக்கம்” என்ற தலைப்பில் நாலெலான்று வெளிவந்துள்ளது என்றால், அதனைப் படிக்க அனைவருக்கும் ஆர்வம்தான் ஏற்படும், நானும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

உலகில் எட்டு கோடி தமிழர்கள் வாழ்வதாகக் கூறப்பட்டாலும் அவனுக்கென்று ஒரு தனி நாடு இல்லை. அ.நா. மன்றத்தில் அவனுக்கென்று ஒரு கொடி பறக்கவில்லை.

தமிழர் அடிப்படாலும், மிதிப்பட்டாலும் தமிழ்ப் பெண்கள் மானபங்கம்படுத்தப்பட்டாலும் பன்னாட்டு மன்றத்தில் குரல் கொடுக்க எந்த நாக்கும் இல்லை.

சட்டத்துக்குப் புறம்பானது என்றாலும் அந்த நீதிபதி தன் நாக்கை தமிழினத்தின் உரிமைக்காகப் போர்வாளாகப் பயன்படுத்தினார். தமிழினம் உள்ளவரா இந்த மனிதனின் தன்மான உணர்வைப்பற்றி தமிழன் நாக்குகள் பேசிக்கொண்டுதானிருக்கும்.

பிரிவினை என்றால் கூடாது; அது குறுகிய உணர்வின் சின்னம் என்று பேசுகின்ற மனிதர்கள் இன்னும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். அவர்கள் பேசுவது எல்லாம் மன்னுக்குத் தானே தவிர அந்த மன்னுக்குரிய மனிதர்களைப் பற்றியல்ல.

மனிதனுக்குள் பேதா பேதம் இருக்கலாம்; இனக்துக்குள் இழிவுகளும்—உயர்வுகளும் இருக்கலாம். பிறவியின் அடிப்படையிலேயேகூட உயர்வு—தாழ்வு இருக்கலாம்.

இவற்றுக்கெல்லாம் மதப் போர்வைகள், தேசியப் போர்வைகள் போர்த்தி ‘மிகத் திறமைசாலிகளாக’ இருந்து மனிதாபிமானத்தைப் பச்சைப் படுகொலை செய்துகொண்டே மற்றவர்கள்மீது துவேஷ முத்திரைகளைக் குத்துவார்கள். இதனை எதிர்த்தால் இனத் துவேஷிகள்—மதத் துவேஷிகள் என்ற இறுமாப்பான பட்டங்கள்.

உண்மையான மனித நேயர்கள் இந்தத் துவேஷப் புயல் களைக் கண்டு அஞ்சக்கூடாது. இனபேதம் இருக்கும் வரைக்கும் இனத் துவேஷம் இருக்கத்தான் செய்யும். ஜாதி பேதம் இருக்கும்வரை ஜாதித் துவேஷம் இருக்கத்தான் செய்யும் என்று ஒப்புக்கொண்டு. ஏற்றுக்கொண்டு, எதிரிகளின் மூலபலத்தை நோக்கிப் போர் புரிவதுதான் உண்மையான மனிதத் தொண்டு. அத்தகைய தொண்டு செய்பவன் தான் உண்மையான வீரன்! அந்தத் தொண்டைத்தான் தந்தை பெரியார் செய்தார்கள். பெரியவர் வைகுந்தவாசன் மேற்கொண்ட பணியும் இந்த வகையைச் சார்ந்ததே!

வயது முதிர்ந்த நிலையிலும் அவரும், அவரது துணைவியார் திருமதி நாகம்மா அவர்களும் உலகம் முழுமையும் சுற்றிக்கொண்டு, தமிழர்களையெல்லாம் சந்தித்துச் சந்தித்து, ஈழத்தில் மலரவேண்டிய உரிமைக் கொடிக்கு உற்சார்கச் சத்தை அளித்துக் கொண்டிருப்பது பெரிதும் பாராட்டத் தகுந்தது.

பாராட்டக்கூடத் தமிழனத்தில் அகன்ற நெஞ்சங்கள் இல்லை. அதுவும் தமிழனுக்குள்ள தனித்த குறைபாடு, தமிழ் இனத்தொண்டு செய்பவனைத் தோளில் தூக்கிக் காட்டுவோம் என்கிற உணர்வு ஒவ்வொரு தமிழனுக்கும் ஏற்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்தத் தொண்டு செய்வதற்கு ஆட்கள் கிடைப்பார்கள்.

வைகுந்தவாசன் அவர்களைத் தமிழர்கள் எல்லாம் வாழ்த்துவார்களாக! பாராட்டுவார்களாக!

கி. வீரமணி
பொதுச் செயலாளர்
திராவிடக் கழகம்

திராவிடர் கழக

மாங்கில மாநாட்டில்

25-5-90 அன்று திராவிடர்கழக மாநாடு தஞ்சாவூரில் நடைபெற்ற போது, முன்னாள் நீதிபதி உயர்திரு வைகுந்த வாசன், அவர்களது துணைவியார் திருமதி நாகம்மாள் வைகுந்தவாசன் அவர்களுக்கு மாநாட்டு மேடையில், திராவிடர் கழகப் பொதுச்செயலாளர் மானமிகு கி. வீரமணி அவர்கள் பொன்னாடை போர்த்திப் பாராட்டிச் சிறப்பு செய்தார்கள்.

ஐ.நா. மன்றத்தில் ஈழத் தமிழர் பிரச்சினை குறித்து முன்னிறிவிப்பு இன்றித் திஹர் என முழக்கமிட்ட வைகுந்தவாசன் அவர்களின் சான்றாண்மையைப் பாராட்டி திராவிடர் கழகப் பொதுச்செயலாளர் மாநாட்டு மேடையில் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்கள்.

(விடுதலை — 17-6-90)

வாத பிரபு

கோவை நாட்டு மேலை

புகழ்பாடும் பொன்னால்

தனியரசோ தனிக்கொடியோ தனிப்படையோ ஏதுமின் றிச்
சமுரிமை பெற்றவர்போல் பண்ணாட்டு மன்றத்தில்
துணிவோடு மேடையிறி தமிழீழ நிலைகுறித்துச்
சூழ்ந்திருந்த தலைவர்கள் கவனத்தை ஈர்க்குமாறு
முனைப்போடு முதல்முழக்கம் சிலநொடியில் செய்துவிட்டார்
முதல்மனிதர் வைகுந்த வாசனைனும் பேர்பெற்றார்
அனைத்துலகும் அதிர்ச்சியுறும் அளப்பரிய சாதனையால்
அருட்பிவரும் தமிழீழம் புதுப்பெருமை பூத்ததுகான்!

தான்பெற்ற அனுபவத்தைத் தனக்களித்த வரவேற்பைத்
தமிழ்க்காறும் நல்லுலகு கற்றுணர்ந்து பயன்பெறவே
வான்பெற்ற நிலவாக இந்நாலை யாந்தளித்தார்
வையகமே மறந்தாலும் வரலாறு நிலைக்குமன்றோ!
ஊன்பெற்ற உயிராக உயிர்பெற்ற உணர்வாக
உள்ளொளியால் உருப்பெற்றே வெளிவந்த கருத்தனைத்தும்
தேன்பெற்ற குடம்போலத் தேக்கிவைத்தார் கணமுன்னே!
செந்தமிழர் புகழ்பாடும் பொன்னாலாம் ஈதென்பேன்!

—கவிக்குயில்
பொன். அய்யனாரப்பன்

என்னுரை

நீதி வழங்குவதற்காகவே நெஞ்சிருக்க வேண்டுமா? உண்மையான நெஞ்சும் பாகுபாடில்லாத நீதியும் இரண்டறக் கலந்த தலையில் இருக்க முடியுமா? இவை அவரவர் நெஞ்சையும் அந்த நெஞ்சின் நீதி என்றால் என்ன என்கிற கணிப்பையும் பொறுத்தவை,

தமிழ் இனத்திற்கு - குறிப்பாக ஈழம் வாழ தமிழர்களுக்கு - நீதி வழங்கப்பட வேண்டுமென்று என் நெஞ்சு என்னைப் பல காலமாக உறுத்தியது.

எனவேதான் பன்னாட்டு மாமன்றமான, உலகப் பேரவையான ஆக்கிய நாட்டுச் சபையில் ஒரையம் கோரி, நீதி கேட்டு பேச்சு நிகழ்த்தினேன்.

இது 1978ல் நடந்தது.

உலகத்திலே இப்பொழுதுகூட பல வேட்க்கயானவை என்று கருதக்கூடிய அரசியல் நிகழ்வுகள் நடந்துகொண்டே இருக்கின்றன.

உதாரணமாக ஐ. நா. பொதுச்சபையை எடுத்துக்கொள்வோம். ஏறத்தாழ நூறு கோடி மக்கள் தொகை கொண்ட செஞ்சீனா நாடும் ஐ.நா. மன்றத்தில் இடம் பெற்று உள்ளது. பத்தாயிரம் மக்களை மட்டுமே கொண்ட தவாலு (TAVALU) போன்ற சிறிய நாடுகளும் ஐ.நா. மன்றத்தின் உறுப்பினர்களாக இருக்கின்றன. சீனாவைப் போன்ற மிகச் சிபிய நாட்டுக்கு உரிய வாக்குரிமதான் தவாலு போன்ற சிறிய நாட்டுக்கும் உண்டு. இது ஒரு சரிபான சமமான தகுதி அளிக்கும் ஏற்பாடா என்பது சிந்தனைக்குரியது அல்லவா?

இதே வேளையில் இன்னொன்றையும் எண்ணவேண்டும். பத்தாயிரம் பேரரக் கொண்ட சின்னஞ்சிறு நாடுகளே ஐ. நா. மன்றத்தில் தனியாட்சி அரசுகளாக இடம் பெறும் பொழுது, உலகம் முழுவதும் ஏறத்தாழ ஆறுகோடி பேரரக் கொண்ட தமிழினம் தனக்கு என்று தனியாட்சி நாடு ஒன்றும் இல்லாமல் இருப்பதும், ஐ.நா. மன்றத்தில் இடம் பெற்றுத் தமிழ்க்குரலை எழுப் புடியாமல் போவதும் எவ்வளவு வேதனை தரக்கூடிய நிலை? எனவே தான், இலங்கைத் தீவில் சிங்கள இனவெறியரால்

அடிப்படை உரிமைகள் எல்லாம் பறிபட்ட ஏறத்தாழ முப்பது இலட்சம் ஈழத் தமிழர்களாவது தனிநாடு விடுதலை அடைந்து, ஐ.நா. மன்றத்திலும் அது இடம்பெற உழைக்க வேண்டுமென்று பலகாலமாகவே எண்ணத்தொடங்கிவிட்டேன்.

ஐ.நா. மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றுள்ள கொள்கை வழிப்படியே எதிர்காலத்திலும் அது நடைபோடும் எனச் சொல்ல முடியாது. சண்டை போட்டுக்கொள்ளும் இரண்டு நாடுகளுக்கு இடையே சமாதானம் உண்டாக்கும் வேலை போன்றவற்றை அது தொடர்ந்தும் செய்து வருகிறது. ஆனால் இன்னும் சொற்ப காலத்தில் ஆட்சி அதிகாரமே கொண்ட ஒரு பெரிய கூட்டரசு அமைப்பாக அது மாறவேண்டும். அஃதாவது தற்போதைய அதன் கொள்கை நிலை, செயற்படும் தன்மை முதலியன் மாறவேண்டும். மாறும்.

கொள்கை நிலைகள் மாறக்கூடும் என்பதற்கு பேரவீரர்களான பிளேட்டோவும், டெனிங் பிரபுவும் (LORD DENNING) கூறியுள்ள கருத்துகளே ஒரு எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகும்.

“ஒரு ஆடவனுக்கு ஒரு மனைவி என்கிற குடும்ப வாழ்க்கை முறை தேவையில்லை. இருபாலாரும் சுதந்திரமாகக் கூடி வாழ்ந்து கொள்ளக் கூடிய நிலைமை இருக்கலாம். அப்படி வாழும்போது பிறக்கும் குழந்தைகளைப் பேணிக் காக்கும் பொறுப்பை அந்தந்த அரசுகளே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்” என்றார் கிரேக்க அறிஞர் பிளேட்டோ. அவர் திருவள்ளுவருக்குச் சமகாலத்தில் வாழ்ந்தவர் எனக் கூறலாம்.

ஆனால் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் செல்வாக்கு மிக்க ஆங்கிலேய அறிஞரும் சட்ட வஸ்துநருமான டெனிங் பிரபு பிளேட்டோவின் இந்தக் கருத்தை ஏற்கவில்லை. சில ஆண்டுகளுக்கு முன் தாம் எழுதி வெளியிட்டுள்ள “The due Process of Law” (“சட்டத்திற்கு உரிய சரியான நடைமுறை”) என்கிற (தொடர்) நூலில்தான் பிளேட்டோவின் மேற்சொன்ன கருத்தையும் எடுத்துக்காட்டித் தமது மறுப்பையும் தெரிவித்துள்ளார்.

இதிலிருந்து ஒருவரது கருத்துக்கு மாறான கருத்தை இன்னொருவர் கொள்ளலாம் என்பதும், இந்தக் கொள்கையும் அவ்வப்போது எழுக்கூடிய சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப மாறக் கூடியது என்பதும் தெளிவாகின்றன.

இதே போலத்தான் இன்றுள்ள ஐ.நா. மன்றத்தின் கொள்கை நிலைப்பாடும், செயற்யாடும் விரைவில் மாறும்.

World Federal Government

ஐ.நா. மன்றம் ஆட்சி அதிகாரம் கொண்ட உலகம் முழுமைக்கு மான ஒரே கூட்டரசாக உருவெடுக்கப் போகிறது. இதற்கு முன்னோடியாக, ஐரோப்பிய நாடுகளின் கூட்டாட்சி முறை 1992 முதல் நடைமுறைக்கு வரவிருக்கிறது.

இந்த நிலையில் தமிழ் இனத்துக்கு என்று ஒரு தனியாட்சி நாடும் அதில் உறுப்பு நாடாக இடம்பெறுவது நம் தமிழ் இனத்துக்கே பெருமிதம் அளிக்கக்கூடியது.

இந்தக் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் தமிழ் இனத்திற்காக நீதி கேட்கும்படி என் நெஞ்சு என்னைத் தொண்டியது. அதனால்தான் ஐ. நா. மன்றத்திலே தனி ஈழம் விடுதலைக்காகத் துணிந்து குரல் எழுப்பினேன்.

இறமை (நாடுகள்) ஒன்றாதல் !

இதை நான் எழுதும்பொழுது ருஷ்யாவிலிருந்து ஒரு செய்தி வருகிறது. அதாவது U.S S.R.இல் அழுவில் இருக்கின்ற அரசியல் அமைப்பை மாற்றி “Union of Sovereign States” என்ற புதுமுறையைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதே. இதன் சூட்சமம் என்னவென்றால் உலகில் இனிமேல், “முழு இறமை கொண்ட நாடு” இருக்க முடியாது என்பதுதான். உலகம் முழுவதுமே, விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் அசுரசாதனங்களினால் “One Global Village” ஆக மாறிவருகிறது. ஒவ்வொரு நாடும் மற்றைய நாடு களுடன் குறிப்பாக அயல்நாடுகளுடன் நல்ல ஒத்துழைப்பு மட்டுமல்ல தங்கள் தங்கள் இறமையையும் ஒன்று சேர்த்தல் வேண்டும். “Pooling of Sovereignty” கொள்கை ஐரோப்பாவின் 12 நாடுகளிலும் அமுலுக்குவர ஆரம்பமாய் விட்டது! முரண்பாடு கொஞ்சம் இருந்தாலும் பரவாயில்லை.

பரிபூரண இறைமையின் பெயரில்தான் நாடுகள் இதுவரை காலமும் சண்டையிட்டன. உலக கூட்டாட்சி முறையை ஐ.நா. மன்றம் முன்னெடுத்துச் செல்கிறது. “One World Government” “ஒரே அரசாங்கம் உலகில்” என்ற நாலைப் பல ஆண்டுகட்குமுன் எழுதியவர் வின்டல் வில்கி ஆவார். உலகில் ஒரே அரசாங்கம் உதித்தபின், நாடுகள் தங்களுக்குள் சண்டை போடுவதைக் குறைத்துக் கொள்வார்கள்லவா?

நான் எந்துக் கூட்சி?

தமிழில் வசன நடையை முதலில் நல்ல மறையில் கையாண்டவர் யாழ்பாணத்து ஆறுமுட நாவலர் அவர்களே. அவரின் நினைவால் எழுந்த உற்சாகத்தின் நிமிர்த்தம்தான் நான் தமிழில் எழுத முன்வந்தேன்.

இன்றைய ஆங்கில உரைநடையில் தலை சிறந்தவர் என்று டென்னிங் பிரபு (Lord Denning) திகழ்கிறார். உலகசட்ட நிபுணர்களுள் இவர் தலைசிறந்தவர் ஆவர்.

இவர் கையாளுகின்ற ஆங்கில எழுத்து நடை மிகவும் பிரசித்தி பெற்றது. அந்த எழுத்து நடையை ரெஸ்லிகிறாபிக் ஆங்கிலம் (Telegraphic English)—அதாவது தந்தி வாசகம் போன்றது என்று சொல்லுவார்கள். டென்னிங் நடை மிகவும் எளிமையானது. அத்துடன் சொற்றொடர்கள் மிகவும் சிறியதாக இருக்கும். நான் டென்னிங்கையும் நாவலரையும் இணைத்து எழுதமுயற்சிக்கிறேன். உலகில் எவரும் எந்தத்துறையிலும் ஒரு நிபுணர் என்று இருக்கமுடியாது. ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்களுடைய ஆற்றலையும் அனுபவத்தையும் பெருக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

அவ்வையும் ஜன்ஸ்மனும்

கற்றது கைமண்ணாவு கல்லாதது உலகாவு என்ற அவ்வையாரின் வாக்கின் உண்மையையே இரண்டாமிரம் வருடங்களுக்குப்பின் உலகப்புகழ் விஞ்ஞானி ஆஸ்பர்ட் ஜன்ஸ்மன் Albert Einstein) நினைவுபடுத்திக்கொண்டார். தமது எழுபதாம் ஆண்டு பிறந்தநாள் விழாவில் தன்னைச் சார்ட்டியவர்களைச் சார்த்துக் கேட்டார்: நான் எதைச் சாதித்துவிட்டேன்? என்னைச் பொறுத்த வரையில் நான் கடற்கரை ஓரத்தில் சிறு கல்லை எடுத்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு சிறு பையனைப் போல இருப்பதாக உணர்கிறேன். அவ்வளவுதான் என்னால் செய்ய முடிந்தது. அதேவேளை எனக்கு முன்னால் “ஒங்கு ஒவ் னொலேச்” (Ocean of Knowledge) என்று சொல்லக்கூடிய மாபெரும் அறிவுக் கடல் மனிதனின் அறிவாற்றலுக்கு அப்பாற பட்டது போல இருக்கிறது. ஜன்ஸ்மன் தன்னைச் சிறுமைப் படுத்தும் நோக்குடன் இப்படிச் சொன்னார் என்று நாம் கருதக் கூடாது.

சைவமும் தமிழும்

யாழ்ப்பாணத்தில் அளவெட்டி என்ற கிராமமும் காரைநகர் என்ற தீவும் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டும் காலங்காலமாக சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்து வந்தன. என்னுடைய தாயார் காரைநகர். தந்தையார் அளவெட்டி. சிறுவயதில் இந்த இரண்டு இடங்களிலுமிருந்த பள்ளிக் கூடங்களில் மாறிக் மாறிக் கல்வி கற்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. எனவே, தமிழையும் சைவத்தையும் நஸ்லமுறையில் கற்கும் சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. நானும் பயன்படுத்தினேன். இதை ஏன் எழுதுகிறேன் என்றால், தமிழைப் படித்த தமிழன் தமிழை மறக்கமுடியுமா? தமிழன் உரிமைகளுக்காகப் போராடாமல் இருக்கலாமா? எனவே தான், நானும் நெடுங்காலமாக எனது பொதுவாழ்வில் நீதிக்கு நெஞ்சு என்ற முறையில் தமிழன் உரிமைகளுக்காகப் போராடி வருகிறேன்.

கம்யூனிஸ்ட் மொழிக்கொள்கை

நீங்கள் எந்தக் கட்சி? எந்த இயக்கம்? என்று நீங்கள் கேட்கும் கேள்வி என் காதில் விழுத்தான் செய்கிறது. 1966 ஆம் ஆண்டு இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தன்னுடைய மொழிக் கொள்கையை மாற்றியது. உடனே அக் கட்சியிலிருந்து விலகினேன். வேறெந்தக் கட்சியிலோ வேறு எந்த இயக்கத்திலோ நான் சேரவில்லை. காரணம், ஒரு கட்சியைச் சேர்வதற்குமுன் அதன் கொள்கை களுடன் ஒருமைப்பாடு இருத்தல்வேண்டும். கட்சிகள் பெரிதும் சின்னதுமாகவும் இருக்கும். அதைமட்டும் மனத்தில் வைத்து ஒரு கட்சியின் பலத்தையோ தாக்கத்தையோ அளவிடமுடியாது.

உதாரணமாக இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை எடுத்துக் கொள்வோம். கட்சி தன் கொள்கைகளை மாற்றி மாற்றி அமைத்தார்கள். இலங்கைப் பாரானுமன்றத் தேர்தலில் முதல் தமிழ் கம்யூனிஸ்ட் ஆகப் பொன். கந்தையா அவர்கள் பருத்தித் துறை என்ற தொகுதிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார்.

பாரானுமன்றத்தில் அவர் பேசிய முக்கிய பேச்சில் இலங்கையில் தமிழும் சிங்களமும் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்க வேண்டுமென்று வாதாடினார். அதுதான் அன்றைப் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கை. ஆனால், சில காலத்திற்குப் பின் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சிங்கள ஆதிக்க வெறியர்களின் மிரட்டவினால் தங்களுடைய கொள்கையை மாற்றித் தனிச் சிங்களத்திற்கு ஆதாவு அளித்தது.

இருந்தும், சென்ற ஆண்டு பிரேமதாசா அரசாங்கம் தனது கொள்கையை மாற்றித் தமிழுக்கும் சிங்களத்திற்கும் உத்தியோக

அந்தஸ்து கொடுக்க முன்வந்த பொழுது, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் தன் கொள்கையை மாற்றி அரசாங்கப் பிரேரணைக்கு வாக்களித்தது. இதன் அர்த்தமென்ன? இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சிமாத்திரமன்று இலங்கையில் மட்டுமல்ல, உலகில் எத்தனையோ நாடுகளில் கட்சிகள் இப்படிக் குத்துக் கரணங்கள் நிகழ்த்தி இருக்கின்றன.

இதை ஏன் நான் சொல்ல வந்தேனென்றால், ஒரு கட்சியிலிருந்துதான் ஒருவன் நாட்டின் நல்வாழ்விற்கு தன் பங்கை செய்ய முடியுமென்று கருதுவது தவறு. அதற்காகக் கட்சிகளே வேண்டாமென்றும் நான் சொல்லவில்லை!

இலண்டன் தமிழர்

1977ஆம் ஆண்டு முதல் எனது குடும்பத்துடன் இலண்டனில் வாழ்ந்து வருகிறேன்.

சாம்பியா நாட்டிலிருந்துதான் இங்கிலாந்து வந்தேன். 1971 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 77ஆம் ஆண்டு வரையும் சாம்பியா நாட்டில் நீதித்துறையில் (Senior Resident magistrate) மாவட்ட நீதிபதி யாகக் கடமையாற்றினேன். 71ஆம் ஆண்டில் நீதித்துறையில் நான் சேரும்பொழுது, நானே முதல் ஆசிய நாட்டைச் சேர்ந்தவன் என்று சொல்லலாம். அதற்குமேன் பெரும்பாலும் வெள்ளையர்களே. சிலர் மட்டும் சாம்பிய நாட்டைச் சேர்ந்த கறுப்பர்கள், இவர்கள் Zambianization அதாவது சாம்பியாவில் முக்கிய உத்தியோகங்களைல்லாம் சாம்பியா நாட்டு மக்களே மட்டும் வகிக்க வேண்டுமென்ற அதிபர் கவுண்டாவின் கொள்கையின் நிமித்தம் நியமனம் பெற்றவர்கள் ஆவர்.

77ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து வந்தபோது தமிழர்கள் தொகை மிகவும் குறைவு. சுமார் 5,000 பேர் என்று சொல்லலாம். ஆனால், நான் இதை எழுதும்போது (1990இல்), 50,000 ஆக கூடி இருக்கும். சரியான புள்ளி விபரம் இல்லை. 1983 கலவரத்தின் பின் ஆயிரக்கணக்கில் தமிழர்கள் இலங்கையிலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். பலர் அரசியல் தஞ்சம் தேடி.

நான் ஏற்கனவே இலண்டனில் பாரிஸ்டர் (Bar-At-Law) பட்டம் பெற்றபடியால், திரும்பி இங்கே வந்ததும் அதே தொழிலை நடத்த முடிந்தது. ஆனால் எனது நாட்டம் தமிழீழத்திற்காக உழைப்பதுதான். அதைத்தான் சென்ற 13 ஆண்டுகளாகச் செய்து வருகிறேன்.

ஜக்கிய ராட்சியத்தில் (P.K.) ஒரு கொள்கையைப் பற்புவதற்கு நிறைய வாய்ப்புகள் உள்ளன. எனவேதான் தமிழீழத்திலிருந்து செயற்படக்கூடிய அத்தனை இயக்கங்களும் தங்கள் தங்கள் அலுவலகங்களை இலண்டனிலும் கிளைகள் போல வைத்து இயங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

தமிழ்ச் சிறுவர்களுக்கென இலண்டனில் மட்டும் பத்துக்குக் குறையாத தமிழ் பள்ளிக்கூடங்களிருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் வார இறுதியில்தான் நடத்தப் படுகிறதென்றாலும். அந்தப் பணி மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. இத் துறையில் Dr. இரத்தினம் நித்தியானந்தன் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

இலண்டன் எழுத்தாளர் வரிசையில் பலர் பணி செய்கிறார்கள். முக்கியமாக திரு அரங்க முருகையன், திரு. கிருஷ்ணா ஞானசூரியன் போன்றோர் பலகாலமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

பெரியார் V. முத்துக்குமாரசாமி இலண்டனில் பல வருடங்கள் ஆசிரியராக கடமையாற்றி அத்தோடு அரிய புத்தகங்களைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிட்டிருந்தார். பொது வாழ்வில் பல காலமாகத் தொண்டாற்றியவர்களில் முக்கியமானவர்கள் திரு. ஜெயம் தாமோதரம், திரு. V. சங்கரவிங்கம், திருமதி. தங்கரத்தினம் முத்துக்குமாரசுவாமி, திரு. K. நவசோதி, வண்டன் முரசு S. M. சதானந்தன் திரு. சி. மகரசிங்கம் ஆவார்கள்.

தமிழில் மட்டுமல்ல ஆங்கிலத்திலும் பல மாத சஞ்சிகைகள் வெளி வருகின்றன. “Tamil Times” என்ற ஆங்கில ஏடு 10 வருஷங்களாக பிரசரிக்கிறார்கள். “Tamil International” என்ற ஏடு அண்மையில்தான் தொடங்கியது.

இலண்டனில் வாழும் பல தமிழர்கள் British - பிறிடிழஷ் பிரசைகளாக இருக்கின்றனர்.

தமிழீழம் உதையமானதும் இதில் எத்தனை பேர் அங்கே நிரந்தரமாகப் போவார்களென்று சொல்லமுடியாது.

Dual Citizenship என்ற முறை இருக்கும்போது, நாம் ஏன் ஒரே சமயத்தில் இரண்டு நாட்டின் பிரசைகளாக இருக்கமுடியாது?

ஆத்மீகத் துறையிலும் இலண்டன் தமிழர் மிக ஆர்வம் காட்டியுள்ளார்கள்.

முன்று பெரிய கோவில்கள் முறைப்படி இயங்குகின்றன. இதில் மிகப் பெரியது High Gateஇல் இருக்கும் முருகன் கோவில். இதற்குப் பலகாலமாக முயற்சி எடுத்தவர் மறைந்த திரு. சபாபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

அடுத்தது கணபதி கோவில் Wimbledon என்ற இடத்தில் உள்ளது. இது A.T.S. இரத்தினசிங்கம் அவர்களின் முயற்சியால் எழுந்தது. East Ham என்ற இடத்தில் இன்னுமொரு முருகன் கோவில் உள்ளது. திரு. கணபதி மற்றும் பலரின் ஒத்துழைப்பி னாலும் ஆதரவாலும் கட்டப்பட்டது.

திராவிடக் கழகத்தினதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தினதும் ஆதரவாளர்கள் பலர் இலண்டனில் இயங்குகிறார்கள். தமிழர் முன்னேற்றக் கழகம் (T.M.K.) நல்லமுறையில் பல பணி களைப் புரிந்து வருகிறது.

யாழ்ப்பாண நூலக எரிப்பும்

53 தமிழ் கைதிகளின் கொடுரைக் கொலையும்

இலங்கைத் தமிழினத்துக்கைதிரான பல ஈனச் செயல்களை சிங்கள அரசாங்கம் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ செய்திருக்கின்றது.

அரசாங்கத்தின் பாதகச்செயல்கள் இரண்டு நிகழ்வுகளில் நீசக் கட்டத்தை அடைந்தன.

ஒன்று 1981ஆம் ஆண்டு ஜூன் 1ஆம் திகதி தென் கிழக்காசியாவிலேயே மிகச்சிறந்த ஒரு நூலகமான யாழ்ப்பாணத்து நூல்நிலையம் இரவோடு இரவாக ஆயிரக்கணக்கான, விலை மதிப்பிற்கு அப்பாற்பட்ட அரிய பெரிய பொக்கிஷங்களென்று பல காலமாகக் காப்பாற்றப்பட்டு பத்திரமான முறையில் வைத்திருந்த நூல்களும் ஏடுகளும் தீக்கிரையாக்கப்பட்டதுதான்.

இதற்குப் பொறுப்பான ஒவ்வொருவனும் தலைகுணிந்து வெட்கப்பட்டுக்கொண்டே வாழ்நாளைக் கழிப்பான் என்று எண்ணுவதில் தப்பேதும் இருக்கமுடியுமா என்ன?

கடுங்காவல் சிறை

கடுங்காவல் சிறையில் ஒருவரை அரசாங்கம் வைத்திருப்பதென்றால் அதன் அர்த்தம் நீதி மன்றம் ஒரு கட்டளை பிறப்பிக்கும் வரை, அந்தக் கைதியை ஐாக்கிரதையுடன் பவுத்திரமாக வைத்திருப்பதுதான்.

இதை மீறினால் அது ஒரு ஜனநாயக அரசாங்கம் என்று ஒருவரும் ஏற்றுக்கொள்ளார்கள். காட்டுமிராண்டி, பேய்பிசாசு தாண்டவமாடும் ஒரு இடமென்று புறக்கணிப்பார்கள்.

ஒரு மனிதனையா 1983 ஜூலையில் கொழும்பு வெலிக்கடைச் சிறையில் சித்திரவதை செய்து கொன்றார்கள்?

5 அல்லது 6 தமிழர்களையா?

ஒரேஒரு இரவில்தான் பல்ரைக் கொன்றோமே! இனி இது நடக்கக்கூடாது என்றாவது சிறை அதிகாரிகளும் உடனடி முடிவெடுத்து மேலும் கொலைகளைத் தடுத்தார்களா?

அடுத்தடுத்த இரவே இன்னும் வேகத்துடன் மொத்தமாக 53 தமிழ்க் கைதிகளைத் துடிக்கத் துடிக்கக் கொன்றார்களே! இந்தக் கொடுரைக் கொடுமை ஜூலை 25, 27 ஆம் திகதிகளில் நடந்தன.

இதைக் கேட்டதும் உலகமே இருண்டு போனது மாதிரியான உணர்வு யாருக்கும் வரும்.

நாலக அழிப்பும் 53 கைதிகளின் படுகொலையும் என்ன பாடத்தைச் சொல்லுகின்றது.

இலங்கையில் தமிழினம் சிங்களத் தலைமையை நம்பி மோசம் போகக் கூடாதென்பதே.

இலங்கையில் தமிழர் படுகொலை பற்றி

ஐ. நா. மன்றத்தில்

தமிழனின் முதல் குரல்!

மூர்சௌலி—7-10-78

நியூயார்க்—அக். 6,

ஐ. நா. மன்றத்தில் நேற்று முதன்முதலாக ஈழத்தமிழன் குரல் ஒலித்தது. இலங்கையில் உள்ள சிங்கள அரசு, இலங்கையில் வாழும் தமிழர்களை படுகொலை செய்துவருவதாக சர்வதேச பிரதிநிதிகள் அடங்கிய மாபெரும் கூட்டத்தில் அந்த ஈழத்தமிழர் குற்றம் சாட்டினார்.

இந்தக் குற்றச்சாட்டை ஐ.நா. மன்றத்தில் எழுப்பிய தமிழரின் பெயர் கே. வைகுந்தவாசன். இலங்கையில் பிறந்த இவர் சாம்பியா வில் நீதிபதியாக பதவிவகித்தவர், இப்போது இவர் ஸன்டனில் வழக்கறிஞராக இருக்கிறார்.

அமெரிக்க வழக்கறிஞர்களின் மாநாட்டில் கலந்துகொள் வதற்காக நியூயார்க் வந்த இவர் ஐ.நா. மன்றத்திற்குள் நுழைந்து வெளிநாட்டு பிரதிநிதிகள் அமரும் வரிசையில் அமர்ந்து கொண்டார்.

ஐ.நா. மன்ற சூட்டத்திற்கு தலைமை வகித்த தலைவர், இலங்கை வெளி விவகாரத்துறை அமைச்சரை பேச அழைத்த போது இவர் எழுந்து சென்று மேடையில் சரளமாக பேசினார்.

இவர் பேசுகையில் “அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட தமிழ் ஈழ சிறுபான்மை நாட்டின் பிரதிநிதியாக நான் இங்கு பேசுகிறேன். இங்கு பேச எங்களுக்கு வாய்ப்பில்லை என்றால் வேறு எங்கு எங்களுக்குப் பேச வாய்ப்பு கிடைக்கும். ஒரு நிமிட நேரம் பேச என்னை அனுமதியுங்கள். இலங்கையில் ஆட்சி செய்யும் சிங்கள அரசு தொடர்ந்து தமிழர்களை படுகொலை செய்யும் கொள்கையையே கடைபிடித்து வருகிறது” என்று குறிப்பிட்டார்.

இவ்வாறு அவர் பேசியபோதுதான் அவர் இலங்கை வெளி விவகாரத்துறை அமைச்சர் அல்ல என்பதை புரிந்துகொண்டு ஒவிபெருக்கித் தொடர்பை அதிகாரிகள் துண்டித்தனர்.

அரசு பிரதிநிதி அல்லாத ஒருவர் எப்படியோ உள்ளே நுழைந்து பேசுகிறார் என்பதை அவையிலுள்ளோர் உணர்ந்ததும் அவையில் பெரும் பரப்பு ஏற்பட்டது. அதிகாரிகள் அவரை வெளியே அழைத்துச்சென்று விட்டனர்.

அதன்பிறகு இலங்கை சிங்கள அரசின் வெளிவிவகாரத் துறை அமைச்சர் அமீது பேசினார். ★

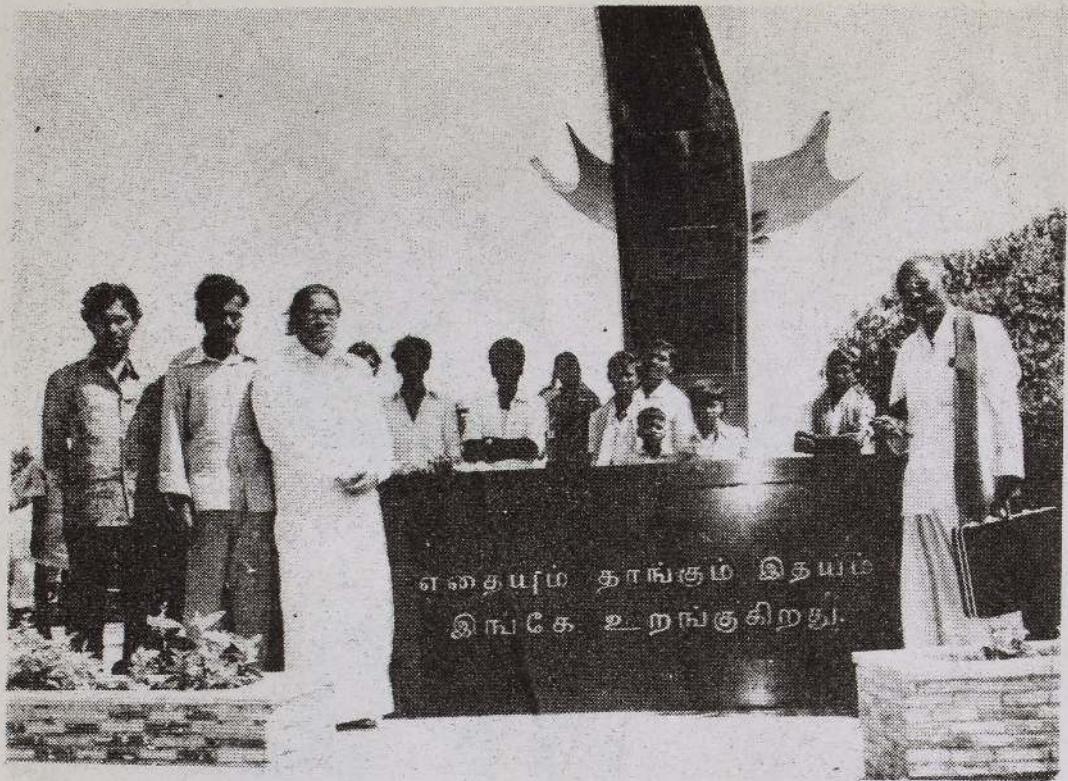

என் தகப்பனார் என் தாயார்
அ. கிருஷ்ணபிள்ளை வகுக்கியில் பிள்ளை

என் குடும்பம் -
மனைவி நாகம்மா - மகன் காண்டபன்

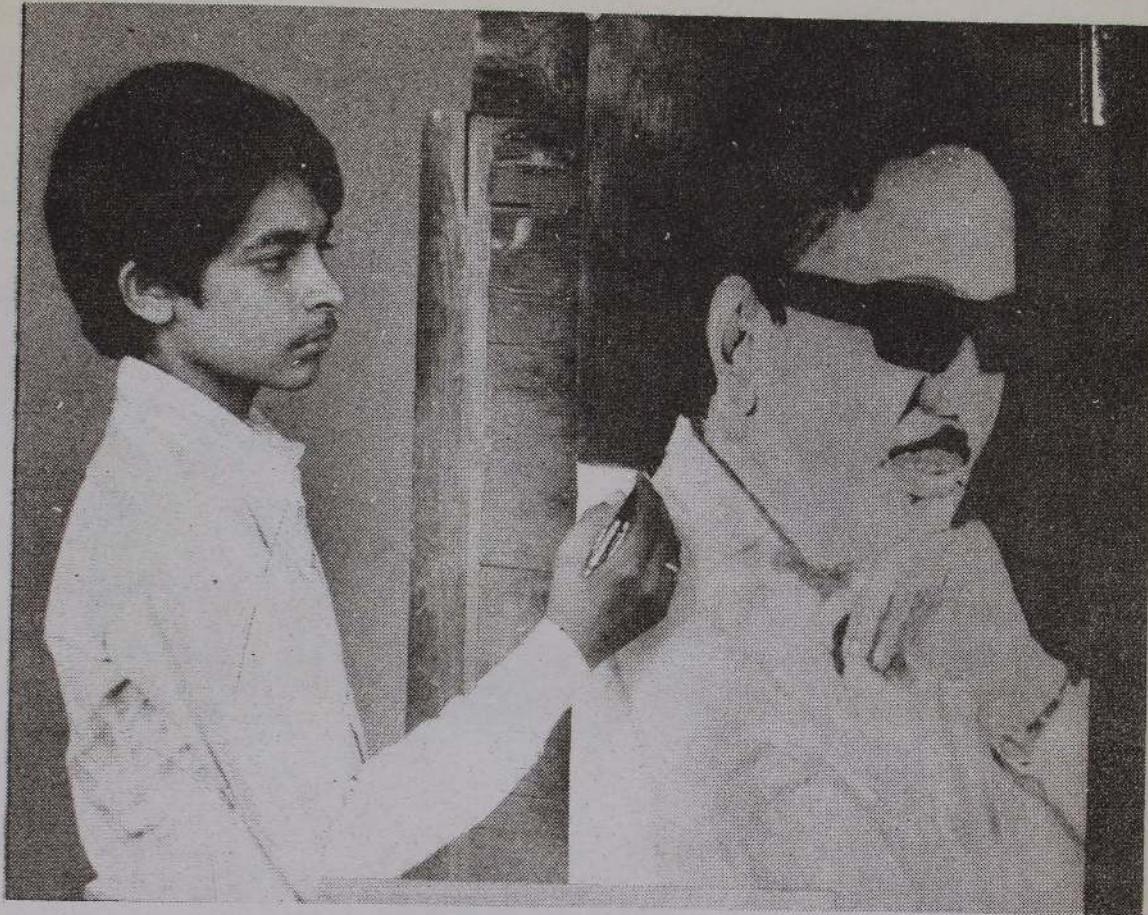

அறிஞர் அண்ணாவின் சமாதியில்

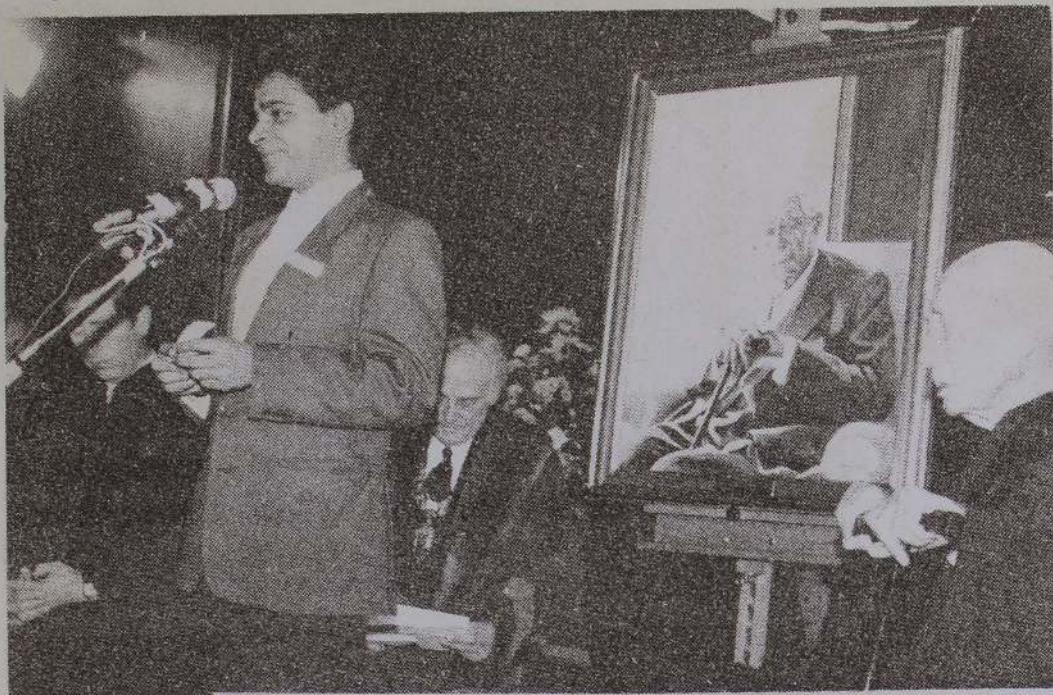

பிப்ரவரி-8-1980
டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடன்

கலைஞர் ஒவியம்-
11 வயதில் காண்டபன் வரைந்தது

Lord மாக்மிலன் O.M.
ஓவியம் திறப்புவிழா—1985
ஓவியன் காண்டைபன்
திறந்தவர் சார்ஸ்ஸ் இளவரசர்—இலண்டன்
மாக்மிலனும் உடன் இருந்தார்

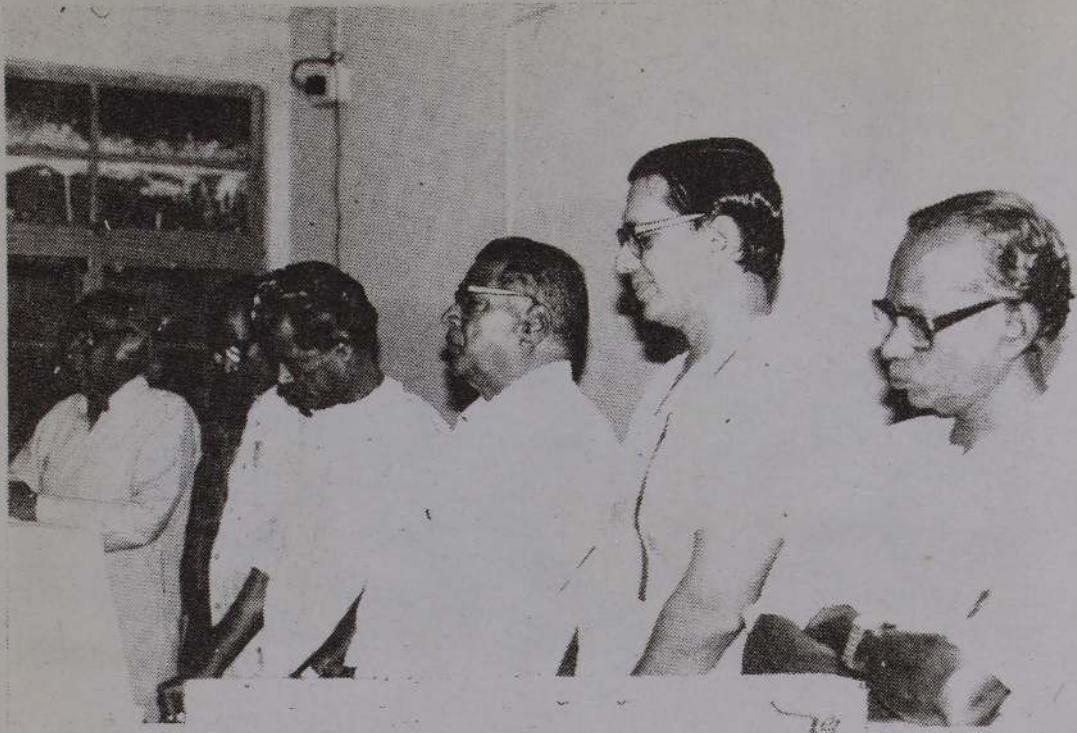

புதுவை முதல் அமைச்சர் திரு. ராமச்சந்திரனுடன்

பேராசிரியர் அன்பழகனுடன்

என் ஆங்கில நூல் வெளியீட்டு விழாவில் 3-1-1990
திரு. இரா. பத்மநாதன், பொற்கோ,
பேரவைத் தலைவர் தமிழ்க்குடிமகன்,
எஸ்.சி. சந்திரவூராசன். எஸ். சிவநாயகம் இவர்களுடன்

வெளியீட்டு விழாவில் பேரவைத் தலைவருடன்
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சனவரி 1981 மதுரை தமிழராய்ச்சி மாநாட்டில்
கிருஷ்ணா ஞானசூரியன், ஈழ வேந்தன்,
டாக்டர் சின்னத்தம்பி இவர்களுடன்

திராவிட நாகரிக மொறைஞ்சதாரோவில்

1952 ஆம் ஆண்டு பேச்சிஸ்கில் உதை

1960 இல் பாரிஸ்டரானேன்

தமிழ்லூ விடுதலைவர் டாக்டர் வின்ஸ்டன் பஞ்சாட்சரம் அவர்களுக்கு நடந்த பாராட்டுவிழாவில் விளை வித்வாண் எஸ். பாலச்சந்தர் நாட்டிய பேரொளி பத்மி அவர்களுடன்

திரு. (BOSTON) ஸ்ரீதராஜுடூம்,

கோவை மகேசுவராஜும்,

மதுரை உலக்ரத்தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டும் 7-1-81

வண்டனில் நாவலர் விழாவில்

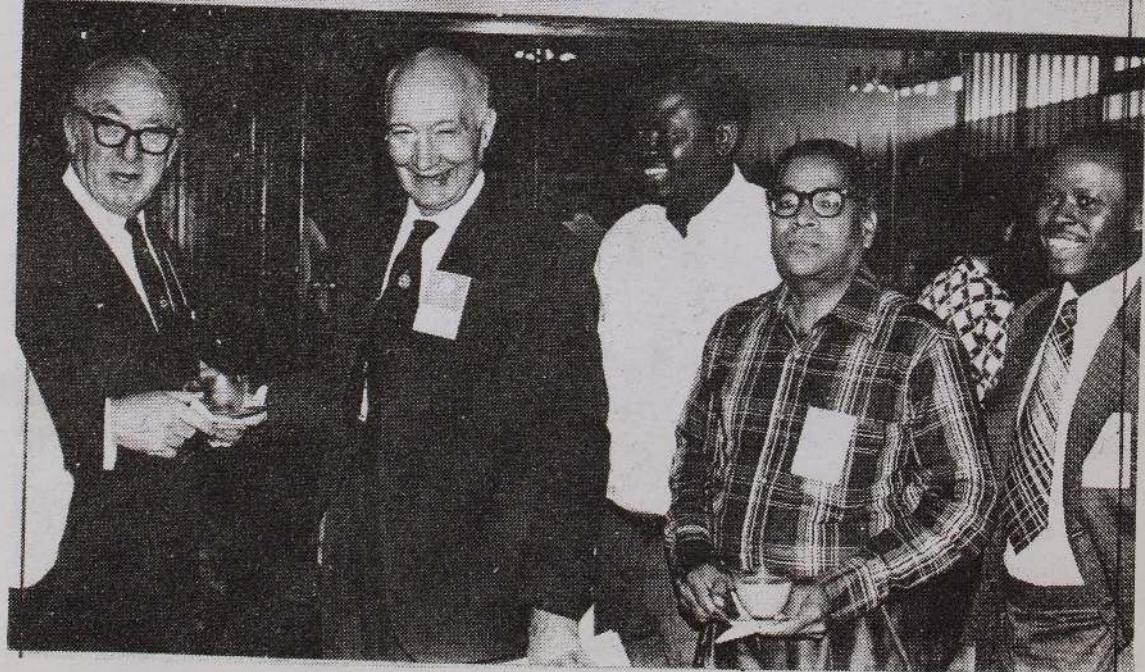

ஏகாம்பரநாதர் கோவில்—காஞ்சிபுரம்
தி. பூங்காந்தன், S. C. சந்திரவாசன், ஐ.தி. சம்பந்தர்
தி. பூங்காந்தன், கோவை மகேசன்,
எழுவேந்தன் அவர்களுடன்

1975 இல் கோவாவம்பூரில் நடந்த
நீதிபதிகள் மாநாட்டில் மலேசிய பிரதமருடன்

• DEWAN TUNKU ABDUL RAHM

with Lord Elwyn JONES Lord CHANCELLOR
Lord DENNING Mr. Titus MAPANI,
Senior Resident Magistrate, Zambia
(August 1975 KUALALUMPUR Conference)

At the London India Club Meeting:
With Prof. Desai of L.S.E., Dr. SUBRAMANIAN
(Indian Strategic Studies), சுகன், Turkish Cypriot
Academic and RATNASABAPATHY

At London Meeting with Mr. S.C. CHANDRAHASAN
Dr. THAYAPARAN, Dr. K. ARUMUGAM (S.C.O.T.)
Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org/seva@amb.org

July 82 - London Wimbledon Centre

வாட்டிகளில் போப் அரசருடன் சந்திப்பு—1983

பிரதமமந்திர
இந்திராகாந்தி அம்மையாருடன் 28-1-80

12 Willingdon Crescent
New Delhi-110011, India

August 27 1979

Dear Mr Vaikunthavasan,

I have just received your letter of the 22nd August and am horrified to see the enclosures.

The Janata Party Government is going out of its way to be friendly with the present Government of Sri Lanka. I doubt if they will wish to take up the issue the sufferings of the Tamils in Sri Lanka. At the moment all attention is on our election but I shall see if it is possible to bring this issue to the notice of the public in some other way.

Yours sincerely,

Indira Gandhi

Mr K Vaikunthavasan
Convenor
Tamil Co-ordinating Committee
55 Warren Road
Colliers Wood
LONDON SW19 2HY

ଶାନ୍ତିକାଳେ ପରିଚୟ କରାଯାଇଥାଏ

10 - 6 - 90

உன்னாடு உன்றுத்தீவ் உதன்முதலே தூத்துக்குடி முழுக்கமிட்ட
உள்ளால் ஏதோ (சம்பந்தமான்மை) எவ்வாறு வாசன் அய்யும்

இசுய்ர்க்குப் பேசுவதோ என்ற
ஏழாண்டுக்கு விழுதுக்கேடு!

காசுப்பிள்ளை செய்வுகள் என்
விலை விரைவாக வழங்கலேண்டும் !

ପଣୁଳାର୍ଟିଲୁ ମନ୍ଦିରକଥିଲେ କିମ୍ବାତମ୍ଭରୀକ୍ଷି କାହାତିଥିଲେ
ନଗରୋହାର୍ଟିଲୁ ଦେଖ ମୁଢିକଥିଲେ ନାହାର୍ଟିଲୁପାଇସ୍ କାହାର୍ଟିଲୁପାଇସ୍
ଆକାଶରେ ଆର୍ଯ୍ୟାଵାମ ଅନ୍ତଚାରାରେ ତୁନ୍ତ ପାଇସନ୍
ଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବାଧିତିରେ ଦେଖି କିମ୍ବାତମ୍ଭରୀକ୍ଷି କିମ୍ବାତମ୍ଭରୀକ୍ଷି

१०६

లుంగిపురాతనమ్

தயவு செய்து : ரியருங்குமிக்கோ வெற்று சேஷன்ட்

卷之三

**Text of speech made by Krishna Vaikunthavasan
to the 150 member
United Nations General Assembly
on 5th October, 1978
(The President of the Assembly Mr. I Liveano, presided)**

Mr President! Leaders of the World!

If oppressed minority nations such as Tamil Eelam cannot make representations to this supreme body, then where are we to go?

My name is Krishna and I come from the 2½ million strong Nation of Tamil Eelam lying between Sri Lanka and India.

The Sri Lanka Sinhala government is continuing a policy of genocide aimed at the destruction of our Tamil Nation.

We have exercised our right of self-determination to live as a separate Nation.

There is every danger of the Tamil problem threatening the peace of the Indian Region.

The problem in Sri Lanka will develop to be as serious as the Palestinian and the Cyprus problems unless you, the world leaders intervene and help in its solution now.

We appeal to you for such help! Thank you. I apologise for speaking without permission.

LONG LIVE TAMIL EELAM!

எழுத் தமிழர்க்காகக் குரல் எழுப்பும் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர்

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைமை நிலையம் ‘இது ஓர் இனமானப் போர்’ என்னும் தலைப்பில் நூல் ஒன்றினை வெளியிட்டுள்ளது. 1985-குன் திங்களில் வெளிவந்த அந்த நூலில் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் 1985-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு—ஏப்ரல்—மே திங்கள்களில் தமிழகத்தின் முக்கிய நகரங்கள் எங்கனும் எழுத் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆதரித்து ஆற் றிய உரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

அந்த நூலின் 14-15-ஆம் பக்கங்களில் இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி அம்மையார், திரு. வைகுந்தவாசன் அவர்களுக்கு தீட்டிய கடிதம் பற்றியும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அந்தப் பகுதி வருமாறு :

இந்திராகாந்தி அளித்த வாக்குறுதி

மறைந்துவிட்ட இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் 1979-ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் பிரதமராக இல்லாமல்—பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவரர்க்கூட இருக்க முடியாமல்—தூக்கி எறியப்பட்டு ஜனதா ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில், இலங்கையில் நடைபெறுகின்ற கொடுமை கள் குறித்து அவர்களுக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்திற்கு அவர் எழுதிய பதில் என்ன என்பதை பல்லாயிரக்கணக் கான மக்கள் அறியும்வண்ணம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன்.

அன்மையில் மேலவையில் நான் பேசியபோதுகூட
 79-ஆம் ஆண்டு இந்திரா காந்தி அம்மையார்,
 வைகுந்தவாசன் எனும் இலங்கைத் தமிழருக்கு எழுதிய
 கடிதத்தை முழுமையும் படித்துக் காட்டினேன். “ஜனதாக்
 கட்சியின் ஆட்சி மத்தியில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்
 காரணத்தினால்தான், இலங்கையுடன் எப்படியும்
 நட்புடன் இருக்கவேண்டும் என்ற தவறான வழியில்
 ஜனதாக் கட்சிக்காரர்கள் செல்லுகின்ற காரணத்தினால்
 தான், இலங்கையில் உள்ள தமிழர்களுக்கு இத்தகைய
 இன்னஸ்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. நான்
 என்னுகிறேன். ஜனதா ஆட்சியாளர்களால் இலங்கைத்
 தமிழர்களைக் காப்பாற்ற முடியாது என்று; எனவே
 ஆட்சிப் பொறுப்பு என்னுடைய கைக்கு வருமேயானால்,
 இலங்கைத் தமிழர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற அந்தப்
 பணியை நான் மேற்கொள்கிறேன்” என்று இந்திரா
 காந்தி அம்மையார் அவர்கள், அந்தக் கடித வாயிலாக
 வாக்களித்தார்கள்.

ஆனால் அந்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்பட்டதா?...

நூல்களின் பாராட்டுரைகள்

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர்
மாண்புமிகு மு. தமிழ்க்குடிமகன் எம்.ஏ., பி.ஏச்.டி.
எழுதிய

செந்நீர்க் கடலில் ஈழத்தமிழன் நூலிலிருந்து

தமிழரை இழிவு படுத்திய இலங்கை அரசைப் பழித்து ‘செந்நீர்க் கடலில் ஈழத்தமிழன்’ என்னும் அரிய கட்டுரைத் தொடரைப் படைத்திருக்கும் பேராசிரியர் தமிழ்க்குடிமகன் இலங்கைத் தமிழர் நடத்தும் போராட்ட உண்மைகளை அப்பட்டமாக எடுத்துரைக் கின்றதை ‘மாலை முரசில்’ படித்துப் பரவசமுறாத தமிழ் நெஞ்சம் ஏதும் இல்லை. இனப் பிரச்சனை, வர்க்கப் போராட்டம், அரசியல் சித்தாந்தங்கள், அண்டை நாடு களில் நடந்துள்ள எழுச்சிகளுடன் தமிழ் ஈழ விடுதலை உணர்வை ஒப்பிடுதல் இவை அனைத்தும் தமிழ்க்குடிமகனது எளிய இனிய தமிழ் நடையில் விறுவிறுப்பாக அமைந்து படிக்கின்றவர் மனத்தை ஈர்க்கின்றன.

—தமிழ்க்குடிமகன் அவர்களைப் பாராட்டி
மதுரை ஆதீனகர் த்தர்

நூலின் முதற் பதிப்பு : 20.9.83
பக்கங்கள் : 125—132

ஐ. நா. அவையில் தமிழரின் குரல்

எந்த ஒரு தேசியப் பிரச்சனையும் உலக அரங்கின் கவனத்துக்கு வரவேண்டும். அப்போதுதான் அதன் நிறை குறைகளும் தெரியும். கோரிக்கைகளில் உள்ள நியாயங்களும் புரியும். அந்த வகையில் 1976 முதல் எழுப்பப்பட்டு வரும் தமிழ் ஈழம் எனும் கோரிக்கை உலகநாடுகளின் கவனத்தை எவ்வாறு

கவர்ந்திருக்கிறது என்பதைக் காண்பதும், உலக நாடுகள் ஒப்புக்கொள்ளும் அளவுக்கு எடுத்துச் சொல்வதில் ஈழத் தமிழர்கள் எத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்வதும் நமக்கு ஒரு தெளிவைத்தரும்.

வெளிநாட்டினரின் உதவிகள்

அண்மையில் நடந்த கலவரங்களுக்குப் பின்னால் இது வரை அதிக அக்கறை காட்டாத சில நாடுகள்கூடத் தாங்களாகவே முன்வந்து உதவிட உறுதி கூறியுள்ளன. ஆஸ்திரேலியா நாட்டினர் தங்கள் நிலையைத் தெளிவு படுத்தினர். தங்கள் நாட்டுக் குடியுரிமை கோரி எத்தனை இலங்கைத் தமிழர் விண்ணப்பித்தாலும் ஏற்று ஆவன செய்வ தாகத் திறந்த மனத்தோடு அந்நாடு கூறியுள்ளது.

மேலும் மோரிசியசு நாட்டின் பிரதமர் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சனையை ஐ.நா. அவையில் எழுப்புவதாக உறுதி கூறி யுள்ளார். மேலும் இலங்கைத் தமிழர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகள் குறித்து இலங்கை அரசுடன் பேசி ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்ய முயற்சி மேற்கொள்வதாகவும் கூறியுள்ளார். இலங்கையில் பாதிக்கப்பட்ட தமிழர்களுக்கு ஒரு நிவாரண நிதியையும் மோரிசியசு அரசு ஏற்பாடு செய்துவருகிறது.

இந்நிலையில். ‘தமிழ் ஈழம்’ தனிநாட்டுக் கோரிக்கை குறித்து இலங்கைத் தமிழர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி களையும், அதற்கு ஏற்பட்ட ஆதரவு நிலைகளையும் காண்பது மிக முக்கியமாகும்.

1977 பொதுத் தேர்தலில் 19க்கு 18பேர் ‘தமிழ்ஈழம்’ கோரிக்கையை முன்வைத்து வெற்றி பெற்றனர். மக்கள் கைகாட்டி விட்டார்கள் என்பது இயக்கத்தினருக்குப் புதிய தெம்பைத் தந்தது. வெளிநாடுகளில் ஆதரவு திரட்டுவதற்குப் பலரும் முயன்றனர். இன்னும் விடாப்பிடியாகச் செயலாற்றி வருகின்றனர். இவர்களது முயற்சிகளுக்குள் வழக்கறிஞர், சட்டவல்லுநர், கிருட்டினா வைகுந்தவாசன் செய்த செயல் உலகையே வியப்பில் விட்டது.

எவராலும் சாதிக்க முடியாதது

வைகுந்தவாசன் இலண்டனில் வாழும் ஈழத்தமிழர். ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள ஜாம்பியா நாட்டில் ஏழு ஆண்டுகள் மாவட்ட நீதிபதியர்கவும், பின்பு அங்கேயே உயர் நீதிமன்றப் பதிவாளராகவும் பணியாற்றியவர். இலங்கை உயர்நீதி மன்றத்திலும், சென்னை உயர் நீதிமன்றத்திலும் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றியவர். இவர் ‘தமிழ்மூல பிரச்சனை பற்றி ஐ.நா. அவையில் பேசத் திட்டமிட்டார்’ ஒரு நாடே இல்லை எனும் நிலையில் அந்த நாட்டின் சார்பில் எவரும் ஐ.நா. அவையில் நுழையவே முடியாது என்ற நிலையில் இவர் தன் மதிநுட்பத்தாலும் துணிவாலும் செய்த செயல் மிகப் பெரியது. அவ்வளவு எளிதாக எவராலும் சாதிக்க முடியாதது.

பன்னாட்டு வாணோலி, தொலைக்காட்சிகளும் இந்த அதிசய நிகழ்ச்சியை ஒலி-ஓளி பரப்பின. அமெரிக்காவின் நியுயார்க்கிலிருந்து வரும் “INDIA ABROAD” எனும் இதழில் கூப்பார் என்பவர் இதனைச் சுவையாக விவரித்திருக்கிறார். இலண்டன் பி.பி.சி. வாணோலி இதனை மிகச்சிறப்பாக வெளியுலகுக்கு அறிவித்தது.

ஐ.நா. அவையில் பல நாடுகளின் அதிபர்கள், பிரதமர்கள், வெளிவிவகார அமைச்சர்கள் உள்ளிட்ட 2000 பிரதிநிதிகள் கூடுவார்கள். எனினும் எல்லாரும் ஒருவருக்கொருவர் பழகிய முகமாக இருக்க முடிவதில்லை.

இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுதான் ஐ.நா. அவையில் பேசிட முடியும் என வைகுந்தவாசன் நினைத்தார். இவரும் தான் அங்கு பேச வேண்டும் என்று நினைக்காமல் முதலில் திரு. அமிர்தலிங்கம் ஐ.நா. அவையில் பேச வேண்டும் என்றுதான் முயற்சி மேற்கொண்டார்.

அரபு நாடுகளின் ஆதாவால்

பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தின் தலைவரான யாசர் அராபத் எந்த வகையான அதிகாரப்பூர்வமான அனுமதியும்

பெறாவிட்டாலும், அரபுநாடுகளின் ஆதரவு இருந்த காரணத் தால் பாலஸ்தீன மக்களின் சார்பில் ஐ.நா.வில் பேச அவர் அனுமதிக்கப்பட்டார். ஆனால் அமிர்தலிங்கம் பேசலாம் என்பதற்கு முயற்சி செய்யக்கூட நமது இந்தியப் பிரதிநிதி சிவி. நரசிம்மன் போன்றோர் முன்வரவில்லை. இந்த நிலையில் தான் வைகுந்தவாசன் தானே நேரடி முயற்சியில் இறங்கினார்.

ஐ.நா. அவைக்குப் பார்வையரளராகச் சென்று 1978 செப்டம்பர் மாதம் முழுவதும் கவனித்தார். ஐ.நா. பொதுச் சபைச் செயலகத்தின் முக்கிய நுழைவாயிலைக் கடந்து செல்வதுதான் கடினம். கெடுபிடி அதிகம். ஆனால் பொதுச் சபைக்கூட்டம் நடக்கும்போது பலமொழி பேசும் நாற்றுக் கணக்கான பிரதிநிதிகள் தடபுடலான உடைகளில் அவசரமாக உள்ளே நுழைவதும் வெளியே வருவதும் வழக்கமாக இருக்கும். அவர்கள் ஒவ்வொருவரின் அடையாள அட்டைகளை முறையாகவும் கடுமையாகவும் சரிபார்ப்பதில் பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் அதிகம் அக்கறை காட்டுவதில்லை.

துணிச்சல் மிக்க வைகுந்தவாசன்

இதை நன்கறிந்து கையில் ஒரு சிறுபெட்டி, வேகமான நடை, அவசரமாக இருக்கையில் போய் உட்கார வேண்டும் எனும் ஒரு பரபரப்பான நிலை. இந்தப் போக்கில் வைகுந்த வாசன் ஐ.நா. அவையில் பல நாட்கள் உட்கார்ந்து கவனித்தார்.

5-10-1978ஆம் நாள் பகல் உணவு வேளை நெருங்குமுன் பொதுச் சபையில் சைப்ரஸ் நாட்டு அதிபர் பேசினார். அதன் பிறகு சூரிநம் நாட்டுப்பிரதமர் பேசினார். அடுத்து இலங்கைப் பிரதிநிதி பேச வேண்டும். பொதுச்சபைத் தலைவர் இலங்கை வெளி விவகார அமைச்சரைப் பேச அழைத்தவுடன் வைகுந்தவாசன் எழுந்து சென்று வேகமாகப் பேசத் தொடங்கி விட்டார்.

இந்நிலையிலும் இலங்கையின் உண்மையான வெளி விவகார அமைச்சர் எழுந்து செல்லவில்லை, வைகுந்தவாசன் பேசத் தொடங்கினார்.

தமிழ்சூழ நாடு என்று கூறியதுமே அவையில் பரபரப்பு ஏற்பட்டது. பேசுபவர் ஏதோ புதிராக இருக்கிறார் என்று நினைத்ததும் ஓர் ஊழியர் ஒலிபெருக்கி இயங்குவதைத் தடை செய்தார். இதற்குள் ஒருநிமிடம் ஒடிவிட்டது. வைகுந்தவாசன் சளைக்கவில்லை. தொடர்ந்து பேசினார். மேலும் ஒரு நிமிடம் இதற்குள் பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் மேடையை நோக்கிப் பாய்ந்தனர். அவர்கள் வந்து இவரைக் கைப்பற்றி அப்புறப் படுத்துவதற்குள் இரண்டாவது நிமிடம் ஒடிவிட்டது. அதற்குள் தான் சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லிவிட்டார். அவர் வேலை முடிந்துவிட்டது. ஓர் இலட்சியத்தைச் செயல் படுத்துவதற்காக இவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி நம்மை வியக்கவைக்கிறது. நாம் இப்படிச் செய்ய முடியுமா என்று என்னி நம்மை வெட்கப்பட வைக்கிறது.

பாலஸ்தீன இயக்கம்போல் உருவெடுக்கும்

அவர் பேச்சின் தமிழாக்கம் இதுதான்.

“சபைத் தலைவர் அவர்களே! உலகத் தலைவர்களே! தமிழ் ஈழம் போன்ற ஒடுக்கப்படும் சிறுபான்மை மக்களின் நாடுகள், உலகநாடுகளின் உச்ச சபையான இங்கு எங்கள் குறைகளைக் கூறாமல் வேறு எங்கு சொல்வது? தயவுசெய்து என்ன ஒரு நிமிடம் பேச அனுமதியுங்கள். (அவை நிமிர்ந்து பார்க்கிறது) என் பெயர் கிருஷ்ணா. இந்தியாவிற்கும், இலங்கைக்கும் இடையேயுள்ள 25 இலட்சம் மக்கள் தொகையைக் கொண்ட ‘தமிழ் ஈழம்’ நாட்டில் இருந்து பிரதிநிதியாக வந்துள்ளேன். இலங்கை அரசு சிறுபான்மை இனத்தோரைத் துன்புறுத்தி ஒடுக்கும் கொள்கையைத் தொடர்ந்து கடைப் பிடித்து வருகிறது.

(ஊழியர்கள் பரபரப்பு அடைந்து ஒலிபெருக்கி இயங்காமல் செய்கின்றனர்.) தனி நாடாக வாழ்வதற்கு எங்களுக்குள்ள உரிமையை நாங்கள் உபயோகித்து அறிவித்து உள்ளோம். தமிழர் பிரச்சனை இந்தியப் பகுதியின் அமைதியை அச்சுறுத்திக்கொண்டு உள்ளது. உலகத் தலைவர் களாகிய நீங்கள் இதில் தலையிட்டுத் தீர்வு காணாவிட்டால், எங்கள் பிரச்சனையும் பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கம்போல்

சைப்ரஸ் பேரராட்டம் போல உருவெடுக்கும்.....(பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் ஆளுக்கொரு பக்கமாக நின்று அவரைத் தள்ளிக் கொண்டு போகின்றனர்.)

இவ்வளவும் இலங்கை வெளி விவகார அமைச்சர் தன் இருக்கையை விட்டு எழுவதற்குள் செய்து முடித்து விட்டார்.

இவர் இந்த அளவோடு நிற்கவில்லை பிரான்சு, நார்வே, ஜெர்மனி முதலிய நாடுகளுக்கும் சென்று ஆதரவு திரட்டினார். இயன்றவரை அங்குள்ள அனைவரையும் சந்தித்தார். அங்குள்ள செய்தித்தாள்கள் அக்டோபர் 1979 வாக்கில் ஒரு வாரம் 'தமிழ் ஈழம்' பிரச்சனைக்கு முதன்மை கொடுத்துத் தலைப்புச் செய்திகள் வெளியிட்டன. தலையங்கங்கள் தீட்டின. எதிர்பாராமல் 'நாடற் ற தமிழர்' என்ற முறையில் ஜாவாமரியர் எனும் நார்வே நாட்டுப் பெண் இலங்கை அரசால் திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருந்தார். மீன் படகுகள் தயாரிக்கும் தொழிலில் அமர்த்தப்பட்டு இருந்த பலரை வெளியேற் றியதால் பல பிரச்சனைகள் எழுந்தன.

நார்வே அரசின் கவனம்

அந்தப் பெண்ணுக்காகப் பல கல்லூரி மாணவ மாணவியர் நார்வே நாட்டுக் கொடியைக் கையில் தாங்கிக் கண்டன ஊர்வலம் நடத்தினார். இந்த நேரத்தில் வைகுந்தவர்சன் அங்குள்ள பலரையும் சந்தித்துத் தமிழர்கள் ஒடுக்கப்படுகின்ற கொடுமைகளை விரிவாகச் சொன்னார். சிறீலங்கா அரசுக்கு உதவியாக நார்வே அரசு கொடுத்த 35 இலட்சம் பவுண்டும் தமிழர் எவருக்கும் தரப்படாமல், அம்பண்டோடாவில் உள்ள சிங்களர்களுக்கு மட்டுமே கிடைக்கும்படி செய்ததை எடுத்துக் காட்டினார். நார்வே அரசு அதிகாரிகள் அன்றிலிருந்து இலங்கை விவகாரங்களை உன்னிப்பாகக் கவனித்து வருகின்றனர்.

குருதியில் பூக்கும் தமிழீழம்
நூலிலிருந்து
கவிஞர். அ. மறைமலையான்

தமிழ்நாட்டின் முன்னாள் முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை முதன் முதல் 1967-லேயே பெரிய அளவில் எழுதியவர். இந்நால் தமிழ்நாடு அரசு பரிசைப் பெற்றது. அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழக நூலகங்களில் வைப்பதற்கும் இது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாகும். பேரறிஞர் பெட்டரன்ட் ரசல், அன்னை தேரேசா முதலான பல பெருமக்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை இவர் எழுதியுள்ளார். காவியம், புதினம், சிறுகதை, நாடகம்-இப்படிப் பல துறைகளிலும் இலக்கியப் பரிசுகள் பெற்றவர்.

தாய்லாந்து தலைநகர் பாங்காக்கில் 1988-இல் நடைபெற்ற உலகக் கவிஞர்கள் அமைப்பின் 10-வது மார்நாட்டில் கலந்துகொண்டு ஆங்கிலத்திலேயே தாம் எழுதிய கவிதையைப் படித்து தாய்லாந்து அரசின் பாராட்டுப் பெற்றவர். 25 நால்களுக்குமேல் இதுகாறும் எழுதியுள்ளார்.

தமிழ் ஈழ விடுதலைக்குக் குரல் கொடுத்து மக்கள் பர்தை மலர்கிறது என்னும் மாதானதம் வெளியிட்டவர். ‘குருதியில் பூக்கும்’ தமிழீழம் என்னும் தமது நூலில், கவிஞர் மறைமலையான் ஐ. நா. மன்றத்தில் குரல் எழுப்பிய திரு. கிருஷ்ணா வைகுந்தவாசன் பற்றிக் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் வருமாறு :

ஐ. நா. மன்றத்திலே
திரு. வைகுந்தவாசன்

உலக அமைதி—நாடுகளுக்கிடையே நட்புறவு—ஒப்புரவு மனித இனத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் முதலானவற்றைக் கட்டிக்காக்க உருவாக்கப்பெற்றதே ஐக்கிய நாடுகள் மன்றம்.

இருவேறு நாடுகளுக்கிடையே மூன்றும் சண்டை நெருப்பைத் தணிப்பது மட்டுந்தான் அதன் வேலை என்பது இல்லை. ஒரே நாடுதான் என்றாலும் அதனுள்ளே நடைபெறும் இனப்படுகொட்டலைக்காத்து (Genocide) தடுத்து நிறுத்துவதும், விடுதலைக் கோரிக்கைக்கு ஆதரவு தருவதும் கூட ஐ.நா. மன்றத்தின் இன்றியமையாத கடமைதான்.

அந்தப் பொறுப்புணர்வோடுதான் தென்னாப்பிரிக்கா வில் வெள்ளையரால் நிகழ்த்தப்பட்ட கறுப்பு நீக்கிரோக்கள் இனப்படுகொலைகளைக் கண்டிக்கவும் நமிபியாவின் (Namibia) விடுதலையை ஆதரிக்கவும் ஐ.நா. மன்றம் முன்பே முன் வந்தது. அதே அளவுகோலைத்தான் காங்கோ, சைப்பிரசு நாடுகளிலும் கையாண்டு ‘அமைதிப்படையை’ (Peace Keeping Force) அது அனுப்பிவைத்தது.

ஆனால் அந்த நாடுகளில் நடைபெற்ற கொடுமைகளையெல்லாம் தோற்கடிக்கும் வகையில் பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் பல ஆண்டுகளாகவே படுகொலை செய்யப்படுவதை நன்றாகவே அறிந்திருந்தும் எந்த நடவடிக்கையுமே எடுக்காமல் ஐ.நா. மன்றம் ஊமை நாடகம் ஆடுவது—அதன் கையாலாகாத்தனத்தை அல்ல—அதன் கடமை தவறிய பேர்க்கையே காட்டுகிறது!

இப்படி எரிச்சல்ஊட்டும் வகையில் இலங்கைத் தமிழரைப் பொறுத்து அது நடுநிலையற்ற பாதையில் நடை போடுவது தெரிந்தபோதிலும், அந்த உலகப் பேரமைப்பில் எப்படியாவது தமிழ்மூர்க்களின் உரிமைக்குரல் ஒலித்தாக வேண்டும் என்று ஒரு துணிச்சல்காரர் முனைப்பாகச் செயலர்ற் நினார்.

அவர் பெயர் கிருஷ்ணா வைகுந்தவாசன் என்பதாகும்.

இவர் விடுதலை வேட்கை மிக்க ஈழத் தமிழர் ஆவார். இலங்கை உயர்நீதி மன்றத்தில் மட்டும் அல்லாமல் தமிழகத் தலைநகரம் சென்னையில் உள்ள உயர்நீதி மன்றத்திலும் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றி யிவர். இவர் பின்னர் ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தில் உள்ள சாம்பியா (Zambia) நாட்டில் ஏழூண்டுகள் மாவட்ட நீதிபதியாகவும், பின்னர் அங்கேயே உயர்நீதி

மன்றப் பதிவாளராகவும் பொறுப்புகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார். தற்போது இலண்டனில் குடியேறி வாழ்ந்துவருகிறார்.

இவருக்கு எப்படியாவது ஐ.நா. மன்றத்தில் தமிழீழ விடுதலைக் குரலை ஒலித்துவிட வேண்டும் என்கிற உள்ளத் துடிப்பு! அதற்காகவே நியூயார்க் சென்றார். ஐ.நா. பொதுப் பேரவை கூடும்போது எப்படி உள்ளே நுழைவது என்பது குறித்துப் பலநாள்கள் உன்னிப்பாகக் கவனித்தார்.

பாதுகாப்பு அதிகாரிகளின் கடுமையான கண்காணிப்பு உள்ள இடம் ஐ.நா. மன்றம். பல நாடுகளின் ஆட்சித் தலைவர்கள், (அதிபர்கள்) தலைமையமைச்சர்கள், அயல் நாட்டுத் துறை அமைச்சர்கள், ஐ.நா. தூதுக்குழு உறுப்பினர் கள் உள்ளிட்ட ஏறத்தாழ 2000 பேர் வரை ஒரே நேரத்தில் அங்கே கூடுவது வழக்கம். இதனால் எல்லோருடைய முகங்களையும் நினைவில் வைத்துக்கொள்வது என்பது பாதுகாப்பு அதிகாரிகளுக்கு எளிதான செயல் இல்லை.

இத்தகைய சூழலைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுதான்— ஒருநாள் பகட்டான் உடையுடன்—ஒரு பரபரப்பான நடையுடன்—கையில் ஒருசிறு பெட்டியுடன் ஐ.நா. மன்றத்தின் உள்ளே நுழைந்துவிட்டார் திரு. வைகுந்தவாசன்!

1978 அக்டோபர் 5-ஆம் நாள்.

பகல் உணவு வேளை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஐ.நா. பொதுப் பேரவையில் (General Assembly) சைப்ரசு நாட்டு ஆட்சித் தலைவரும், சூரிநாம் நாட்டுத் தலைமையமைச்சரும் உரையாற்றி முடித்துவிட்டார்கள். அடுத்து, சிறீலங்கா நாட்டு வெளியுறவுத்துறை அமைச்சர் பேசவேண்டும். அதற் குரிய அழைப்பினைப் பேரவைத் தலைவர் விடுத்தார்.

உடனே உரைமேடை நோக்கி மின்னலெனப் பாய்ந்தார் வைகுந்தவாசன்.

ஆங்கிலத்தில் படபடவென்று கோடை மழைபோலக் கொட்டித் தீர்த்துவிட்டார் தம் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை!

ஒரு மணித்துளி ஓடி முடிவதற்குள்ளேயே அவர் எப்படித் தம் உரையையே அருவியாகப் பொழிந்துவிட்டார் பாருங்கள்!

“பேரவைத் தலைவர் அவர்களே! உலகத் தலைவர் களே!

தமிழ் ஈழம் போன்ற ஒடுக்கப்படும் சிறுபான்மை மக்களைக் கொண்ட நாடுகள்—உலக நாடுகளின் உச்சப் பேரவையான இங்கே எங்கள் இன்னல்களைக் கூறாமல் வேறு எங்கே போய் எடுத்துக் கூறுவது?

அருள்கூர்ந்து என்னை ஒரு மணித்துவி பேசுவதற்கு அனுமதியுங்கள்!

என் பெயர் கிருஷ்ணா (வைகுந்தவாசன்); இந்தியா விற்கும் சிறீலங்காவுக்கும் இடையேயுள்ள 25 இலட்சம் மக்கள் தொகையைக் கொண்ட ‘தமிழ் ஈழம்’ நாட்டிலிருந்து பிரதி நிதியாக வந்திருக்கிறேன்.

சிறீலங்கா அரசு சிறுபான்மை இனத்தோரைத் துன்புறுத்தி ஒடுக்கும் கொள்கையைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருகிறது.

தனி நாடாக வாழ்வதற்கு எங்களுக்குள்ள உரிமையை நாங்கள் பயன்படுத்துவதற்கு அறிவித்துள்ளோர்ம்.

தமிழர் சிக்கல் இந்தியப் பகுதியின் அமைதியையும் அச்சுறுத்திக் கொண்டுள்ளது.

உலகத் தலைவர்களாகிய நீங்கள் இதில் தலையிட்டுத் தீர்வு காணாவிட்டால்—எங்கள் பிரச்சினையும் பாலத்தீன் விடுதலை இயக்கம்போல்—சைப்ரசு போராட்டம் போல்—உருவெடுக்கும்!...”

—எவ்வளவு விரைவாகப் பேச முடியுமோ அவ்வளவு விரைவாக—அதே வேளையில் அழுத்தம் திருத்தமாகவும் தெளிவாகவும் இந்தக் கருத்துக்களைத் திரு. வைகுந்தவாசன் ஒரே மணித்துவிக்குள் முழங்கிவிட்டார்!

ஐ.நா. மன்ற ஊழியர் ஒருவர் ஓடிவந்து ஒலிபெருக்கியைத் தடை செய்ததையும் பொருட்படுத்தாமல் இவ்வாறு அவர் பேசிவிட்டார்!

இலங்கை வெளியுறவு அமைச்சர் தமது இருக்கையை விட்டு எழுந்து உரைமேடை நோக்கி வருவதற்குள்ளேயே இவ்வளவையும் உரைத்துவிட்டார்!

‘தமிழ்மீழ்’ என்று அதுவரை கேட்டறியாத ஒரு நாட்டின் பெயரை உச்சரிக்கின்றவர் ஒரு புதிய மனிதர்தான்—புதிரான் பிரதிநிதிதான்—என்று புரிந்துகொண்டுவிட்ட பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் உடனே வைகுந்தவாசனை நோக்கிப் பாய்ந்தனர்; அவரை மேலும் பேசவிடாமல் அப்புறப்படுத்தினர்!

ஐ.நா. மன்றத்தின் நீண்ட பயணத்தில் இப்படியொரு விந்தை நிகழ்ச்சி நடைபெற்றாக வரலாறே இல்லை. துணிச்சலையே துணையாகக் கொண்டுதான் இந்த அருஞ் செயலை நிகழ்த்திவிட்டார் திரு. கிருஷ்ணா வைகுந்தவாசன்!

அவரது திடீர் முழுக்கத்தைப் பற்றிப் பன்னரட்டு வானொலிகளும் ஒலிபரப்பின்; தொலைக்காட்சிகளும் பல நாடுகளில் ஒளிபரப்பின். இலண்டன் பி.பி.சி. வானொலி நிலையம் அந்நிகழ்ச்சியைப் பற்றி மிகச் சிறப்பாக வெளியுலகுக்கு அறிவித்தது. நியூயார்க்கிலிருந்து வெளிவரும் ‘இந்தியா அப்ராட்’ (India Abroad) என்னும் ஏட்டில் திரு. கூப்பர் என்பவர் அதைப்பற்றி இன்கூவை சொட்ட எழுதியுள்ளார்.

தமிழ்மீழ் விடுதலை முழுக்கத்தை முதன்முதல் ஐ.நா. பேரவையில் ஒலித்த திரு. வைகுந்தவாசனின் தீரச்செயல் மிகமிகப் பராட்டத் தக்கதே!

என்றாலும், இன்னும்கூட இலங்கையில் தமிழர் களைப் பூண்டோடு ஒழித்துக்கட்ட நடைபெறும் இனப் படுகொலைகளைக் குறித்துக்—காணாத கண்ணோடும் கேளாத செவியோடும் ஐ.நா. மன்றம் இயங்குவது—உலக மக்கள் வேதனைப்படத்தக்கது மட்டும் அல்ல, ஐ.நா. மன்றமே வெட்கப்படத்தக்கது!

“ஐ.நா. வைகுந்தவாசனை பாராட்டி மகிழ்தனர் தமிழர்”

ஐ.நா. பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

தமிழ் ஈழம் கோரி ஐ.நா. பொது மன்றத்தில் முழுக்கம்

என்ற நூலை தமிழ்மணி அரங்கமுருகையன்

இலண்டனிலிருந்து 1980-ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார்

திரு. கா.பொ. இரத்தினம் அவர்கள் வழங்கிய

அணிந்துரை

“தமிழ் ஈழம் கோரி ஐ.நா. பொதுமன்றத்தில் முழுக்கம்” எனும் நூலை அன்பர் அரங்க முருகையன் எழுதித் தமிழுலகுக்குப் பெருந்தொண்டாற் றியுள்ளார். இலண்டனிலிருந்து இன்பத்தமிழுக்கு அரும்பெரும் தொண்டாற் றி வருபவர்கள் சிலரில் முன்னணியில் விளங்குபவர் அவர். பயிலுதற்கிணியைப்பண்பும் ஆன்றமைந் தடங்கிய கொள்கையுமடைய அவர், ஞாலம் போற்றும் பணியைச் செய்த திரு. வைகுந்தவாசனை துணிவையும் சூழ்ச்சித் திறனையும் உலகறியச் செய்தற்கு இந்நால்லை எழுதியுள்ளார்.

திரு. வைகுந்தவாசன் ஐக்கிய நாடுகள் மன்றத்தின் வரலாற் றிலே ஒரு புரட்சியான—இன்றுவரை நடவாத—இனிமேலும் நடக்க முடியாத நிகழ்வினைத் திட்டமிட்டு நிறைவேற் றி வெற் றி பெற்றார். தமிழ் ஈழத்தின் உரிமைக்குரலை ஐக்கிய நாடுகள் மன்றத்தின் மேடையில் ஒலிக்கச்செய்து உலக மக்களின் வியப்புக்கும் பாராட்டுக்கும் உரியவரானார்.

அவருடைய இந்த ஈடுணையற்ற பணியைப்பாராட்டி விரித்து விளக்குதற்கு எழுந்த இந்த நூல் தமிழ் ஈழத்தின் வரலாற்றையும் பல துறைகளில் இரத்தினச் சுருக்கமாக விளக்குகின்றது.

பிற நாடுகளில் வாழும் தமிழ் மக்கள் பலருக்கு இலங்கையின் பழைய—புதியவரலாறும், இலங்கையையும் தமிழ் ஈழத்தையும் தமிழர் ஆண்ட வரலாறும் சிங்கள சீறீலங்காவிலும் தமிழ் ஈழத்திலுமுள்ள மக்களின்

மாறுபாடும்—வேறுபாடும், போட்டி—பூசல்களும், தமிழ் ஈழக் கோரிக்கை உருவாகி வளர்ந்த பின்னணியும் அதற்குரிய காரணங்களும், இன்றைய அரசியல் நிலைமையும் நன்கு தெரியாமலிருக்கின்றன. இந்தப் பெருங் குறையையும் இந்நால் நீக்குகின்றது. அன்றியும், உலகெங்கும் வாழும் தமிழரை ஒன்று படுத்தி இணைக்கும் பணிக்கும் தனது பங்களிப்பைச் செய்கின்றது; உலகெங்குமுள்ள தமிழர்களின் உள்ளத்தில் எழுச்சியையும் விழிப்புணர்ச்சியையும் உண்டாக்குகிறது.

திரு. வைகுந்தவாசன் ஐக்கிய நாடுகள் மன்றத்தில் ஆற் றிய உரையைத் தமிழ் உலகெங்கும் எடுத்துச் செல்கின்ற முதல்நால் இந் நூலாகும்.

இந்நாலை ஆக்கித் தந்த ஆசிரியருக்கும் அதனை வெளியிடும் கும்பகோணம் குலோத்துங்கன் வெளியீட்டகத் தாருக்கும் தமிழ் மக்களின் பாராட்டுகள் உரியன.

கா. பொ. இரத்தினம்

முழுக்கம்

ஈராண்டுகட்கு முன் அக்டோபரில் ஒருநாள், “தமிழன்குரல்” (இலண்டனிலிருந்து வெளிவரும் திங்களிதழ்) ஆசிரியர் திரு. மறவரிமா அவர்கள் தொலைபேசிவழி, உலகம் பொது (ஐ.நா.ஏ.) மன்றத்தில் தமிழர் ஒருவர் “தமிழ் ஈழம்” தனி நாடாகச் செயல்பட உலகநாடுகள் உதவவேண்டுமென முழங்கியதாகச் சொன்னபோது நான்டைந்த மகிழ்ச்சியை எழுத்துவடிவில் எழுதிக்காட்டவொண்ணாது. நெடுங்காலமாக உறங்கிக்கிடந்த தமிழர்கள் விழித்தெழுந்து விட்டார்கள்; இனி அவர்களுக்கெனத் தனிநாடு(கள்) அமையுங்காலம் அதிகத் தொலைவில் இல்லை என்று மனம்பூரிப்படைந்தேன்.

உலகப் பொதுமன்றில் தமிழ்ஈழம் வேண்டி உரிமை முழுக்கம் என்ற தலைப்போடு நாமே, எழுதினால் என்ன என்ற எண்ணமெழுந்தது. நன்பர்களும் ஊக்குவித்தனர். ஐ.நா.வில் தமிழ் ஈழம் கோரி முழங்கிய திரு. வைகுந்தவாசன் அவர்களும் தாம் எழுதிய TAMIL EELAM NATION AND P.N.O. என்ற தலைப்புடைய ஆங்கில நாலையும் நிழற் படங்களையும் தந்து வாழ்த்தினார். அதன் விளைவு—பயனே இந்நால்.

வெளியில்

வள்ளுவராண்டு 2008 நளி மாதம் (ஆங்கிலம் : 1978 அக்டோபர் மாதம் 5ஆம் நாள்) வியாழக்கிழமை, தமிழர் வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துகளில் பொறிக்கப்படவேண்டிய நன்னாள்.

அன்று உலகின் மிக உயரமான கட்டடங்களைக்கொண்ட அமெரிக்காவின் மாண்ப்பெரிய நகரமான நியூயார்க்கிலுள்ள யூ என் பிளாசா என்னும் உலக நாடுகளின் பொதுமன்ற அவைக்குச் செல்லும்வழி உலகநாடுகளின் பொதுமன்றத்தைப் பெற்றதால் அதே பேரும் புகழும் பெற்றது. ஆங்கே பல்வேறு மதத்தினரும், வண்ணத்தினரும், இளையோர், முதியோர், பெண்டிர் இப்படிப் பலரும் வகை வகையான ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட உடைகளை உடுத்தியோரும், மணிப்பொறியைப் பார்த்தபடி விரைந்து செல்வோரும், காலத்தைப் பற்றிக் கிஞ்சிற்றும் கவலைப்படாமல் எங்கும் சுற்றிச்சுற்றிப் பார்த்த வண்ணம் மெதுவாக நடைபாரில்வோரும், ஆப்பிரிக்கா, ஆத்திரேலியா, ஆசியா, அமெரிக்கா, ஐரோப்பியக் கண்டங்களைச் சேர்ந்தோருமான பலர் அங்குமிங்கும் சென்றவண்ணம் இருக்கின்றனர்.

உள்ளே

உலகப் பொதுமன்ற (ஐ.நா.) அவைக்கு வெளியே இவ்வாறு பல்வேறு நாட்டினரும் வேறுபாடின்றி நடக்கக் கரண் பதைப் போலவே, உலகப் பொதுமன்றக் கட்டடத்தினுள்ளும் சிறியதும், பெரியதும், இப்பொதுதான் விடுதலையடைந்ததும், பழங்காலத்திலிருந்தே மிகப் புகழ்பெற்றதும், வளமிக்கதும், ஏழைமக்களை—பாட்டாளிகளை—மிகுதியாகக் கொண்டதால் வறுமையான—முன்னேறிவரும்—நாடுகளென்று குறிப்பிடப் படுபவனவுமான நூற்றைம்பது நாடுகளின் பேராளர்கள் தத்தம் நாட்டுக்குரிய இருக்கைகளில் அமர்ந்திருக்கின்றன.

இவ்வாறு பேராளர்களாக அமர்ந்திருக்கும் இரண்டாயிரம் பேர்களில் எத்தனையோ குடியரசுகளின் தலைவர்கள், பிரதம மந்திரிகள், வெளிநாட்டுறவு அமைச்சர்கள், கல்விமான்கள்,

வழக்கறிஞர்கள், சாணக்கிய மதிநுட்பமிக்க அரச தந்திரிகள் ஆகியோருமடங்குவர்.

நேரம் நண்பகலை நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. சைப்ரசு எனும் நாட்டுத் தலைவர் உருக்கமர்க ஒருமணி நேரம் பேசிவிட்டு அமர்கிறார். தொடர்ந்து சுரினம் எனும் நாட்டுப் பிரதம மந்திரி முன்னவருக்குச் சளைக்காமல், ஒருமணி நேரத்துக்கு அதிகமாகவே பேசிவிட்டு, கைதடிப் பாராட்டிய வர்க்கெல்லாம் தலை தாழ்த்தி வணக்கம் தெரிவித்து, அருகில் கண்டவரோடு கைகுலுக்கி, மகிழ்ச்சியோடு தம்மிருக்கை நோக்கிப் போகிறார்.

நிகழ்ச்சி நிரவின்படி, இனி நண்பகல் உணவுக்கென அவை கலைவதற்கு முன் இன்னுமொரே ஒருவர் பேச வேண்டும். அவர்—சிறீலங்காவின் வெளியுறவு அமைச்சர்—பேசி முடித்ததும் சுவையான நண்பகல் உணவை நாடிச் செல்லவேண்டியதுதான். பலமணி நேரம் ஒரே இடத்தில் உட்கார்ந்திருந்ததால் களைத்துப்போன கால்களுக்குச் சற்று நடந்தால் இதமாக இருக்கும் என்றெண்ணியபடியும், பசி வயிற்றைக் கிள்ளுகிறது, இன்று என்ன சாப்பிடலாம்? என்றெண்ணியபடியும் மனத்தை எங்கெங்கேயோ அலைய விட்டபடி உட்கார்ந்திருக்கும் பேராளர்கள் பலர் பாவம்! பேராளர்களும் நம்மைப் போல் பசி தாகத்துக்கு ஆட்பட்ட மாந்தர்கள்தாமே!

அழைப்பு

மாண்புமிகு சிறீலங்காவின் வெளியுறவு அமைச்சர் இப்போது உரையாற்றுவார் என ஒலிபெருக்கிவழிச் செய்தி வருகிறது. இதோ ஒருவர் கையில் கட்டுத் தாட்களோடு பேச்சாளர் மேடையை நோக்கிப் போகிறார். அவைத் தலைவர் திரு இன்டாலிசியோ இலிவியானோ (கொலம்பியா எனும் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்) அவர்களை நோக்கித் தலைதாழ்த்தி வணக்கம் தெரிவித்து, “தலைவர் அவர்களே!” என்று தம் உரையைத் தொடங்குகிறார். தலைவரும் களைப்பாகத் தென்பட்டாலும் புன்னகையோடு தலைதாழ்த்தி வணக்கம் தெரிவிக்கிறார். “உலக நாடுகளின் முன்னணியாளர்களே!” பேராளர், தலைவருக்கு மரபுப்படி வணக்கம் தெரிவித்தபின்

ஏனையோர்க்கு வணக்கம் தெரிவிக்கிறார். அப்போதுதான் அந்த விந்தைச் செயல் நிகழ்ந்தது. தமிழ் ஈழத்தைப்பற்றி உலக நாடுகளின் பொது மன்றத்தில் முறையீடு செய்ததைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன்.

“எங்கள் நாடான தமிழ் ஈழம் போன்ற சின்னஞ்சிறு—சிறுபான்மை—நாடுகள் நக்கப்படுகையில், ஒடுக்கப்படுகையில், இந்த உயர் மன்றத்தில் முறையீடு செய்யாமல் நாங்கள் வேறொங்கே போவோம்?

என் பெயர் கிருட்டினா; நான் சிறீலங்காவுக்கும் இந்தியா வக்கும் இடையே அமைந்துள்ள 25 இலக்கம் மக்களைக் கொண்ட தமிழ் ஈழத்தைச் சேர்ந்தவன்.

சிறீலங்கா அரசு எங்கள் இன மக்களையே முற்றாக அழிப்பதன்மூலம் எங்கள் தமிழ் (�ழ) நாட்டை அழிப்பதைக் கொள்கையாகக் கொண்டுள்ளது.....”

“தமிழ் ஈழம்” என்ற பெயர் குறிப்பிடப்பட்டபோது, அவைத் தலைவர் அந்தப் பெயருடைய நாடு எப்போது உலக நாடுகளின் மன்றத்தில் சேர்க்கப்பட்டது? என்பது போன்று சிந்திக்கத் தொடங்குகிறார். “வரவர எனக்கு நினைவு மறதி அதிகமாகிவிட்டது” என்றெண்ணியபடி அருகிலுள்ள ஏனைய மன்ற உயர் அலுவலர்களைப் பார்க்கிறார். அதற்கிடையில் பேராளர்களிடையே ஏதேதோ முனுமுனுப்பு; “நான் முன்பு ஒருமுறை சொல்லவில்லையா, அதைப்பற்றித்தான் இப்போது பேசுகிறார்” என்பது போன்று.

உலக நாடுகளின் மன்ற உயர் அலுவலர்கள், “என்ன? சிறீலங்காவின் வெளியுறவு அமைச்சருக்கு ஏதேனும் புத்தி பிசுகிவிட்டதா? என்னென்னவோ எங்கள் அப்பன் குதிருக்குள் இல்லை என்பதுபோல் பேசுகிறாரே?” என்றெண்ணியபடி, அவர் பேசுவது மற்றையோர் காதில் விழாவண்ணம் ஒலிபெருக்கிக் கருவியை அடைத்துவிடுகிறார்கள்.

என்ன இருந்தாலும் சிறீலங்காவின் அமைச்சர் திரு சார்குல் அமீது தமிழரல்லரோ! “தான் ஆடாவிட்டாலும் தன் சதை ஆடும் என்ற பழமொழிக்கேற்ப தன் இன மக்களுக்கு அரசு

ஆதரவோடு சிங்கள வெறியர்களால் இழைக்கப்பட்ட கொடுமை களுக்கு ஒரு தீர்வுகாணத் துணிந்துவிட்டார் போலிருக்கிறது!'' என்றென்னுகி றீர்களா? உங்கள் ஊகம் சரியன்று; அமைச்சர் பொறுப்பிலே, உயர் மட்டத்திலே உள்ளவர்களிடம் கைகுலுக்கி இன்ப வாழ்வு வாழும் நலவாணர்களுக்கு எனிய ஏழை மக்களைப்பற்றி எங்கே நினைவு வரப்போகிறது?

நெடுங்காலம் தமிழ்த் தொழிலாளர்களின் தலைவராக விளங்கிய, அண்மையில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தலைவராகவும் தமிழர் களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட திரு. தொண்டைமான்கூட அமைச்சர் பதவியைத் தூண்டில் முள்ளில் இரைபோல, சிங்கள அரசு காட்டியவுடன், தன் கொள்கையை, தன் இனமக்கள் படும் அவதியைத் தமிழர்களுக்கு எதிராக நிகழ்த்தப்பட்ட கொலைவெறிச் செயல்களையெல்லாம் மறந்து, அமைச்சர் பதவியை ஏற்று உல்லாச வாழ்வை நாடிப் போய்விட்டாரே!

அமைச்சர் பதவியில் இருந்துகொண்டு தமிழர்களுக்கு நல்லன செய்யமுடியும் என்று அவர் சொல்லும் நொண்டிச் சமாதானம் வேறு செய்தி. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தலைவராக இருந்த இவரே, வேலியே பயிரை மேய்ந்த கதையாக இப்படித் தமிழர்களின் கொள்கைகளுக்கு முற்றிலும் புறம்பாக நடந்தது பெரும் கொடுமையன்றோ? மட்டக் களப்பின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. இராசதுரையும், மந்திரி பதவிக்காக, சிங்கள அரசோடு சேர்ந்துவிட்டார்.

இஃது ஒரு புறமிருக்க, மீண்டும் உலக நாடுகள் மன்றத்தில் நிகழ்ந்த அந்த விந்தைச் செயலை—திரு. வைகுந்தவாசனின் உரிமை முழுக்கத்தைத் தொடர்வோம்.

“எங்களுக்கு இயல்பாக உள்ள நாங்களே எங்கள் எதிர் காலத்தைத் தீர்மானித்துக்கொள்ளும் உரிமையைப் பயன் படுத்தி நாங்கள் ஒரு தனி நாடாக இயங்க முடிவு செய்துள்ளோம். தமிழர் பற்றிய முட்டுப்பாடு, இந்திய வட்டார சுற்றுப் புறமனைத்திலும் அமைதியைக் குலைக்கும் அபாய நிலையில் உள்ளது. உலக நாடுகளின் தலைமைப் பொறுப்பாளர்களாகிய நீங்கள் தலையிட்டு, இம் முட்டுப்பாட்டுக்குத் தீர்வுகாணா

விட்டால் சிறீலங்காவில் நிகழும் இச் சிக்கல், பாலத்தீனிய சிக்கலைப் போலவும், சைப்ரசு சிக்கலைப் போலவும் மாணப் பெரியதாக உருவெடுக்கும்.”

இந்தக் கட்டத்திலே பொதுமன்ற மூஸையிலிருந்து பேச்சாளர் மேடையை நோக்கி விரைந்துவந்த காவலதிகாரிகள் இதுவரை ஐ. நா. மன்றத்தில் தமிழ் ஈழம் பற்றி முழங்கிய திரு. கிருட்டினா வைகுந்தவாசனைத் தம்மோடு அழைத்துச் செல்லுகின்றனர்.

உலகத்திலே வாழும் தமிழ்மக்கள் 7 கேள்விப் பேர்களின் உள்ளத்துடிப்பினைக்—கருத்தினை—உலக நாடுகளின் பொது மன்ற அவையிலே முழங்கிய அந்தப் பாராட்டுக்குரிய திரு. வைகுந்தவாசனைக் காவலதிகாரிகள், “இனி மீண்டும் ஐ.நா. மன்றத்துக்கு வரலாகாது” என்று சொல்லி அனுப்பி வைத்தனர். சட்டப்படி அவர் தவறேதுவும் செய்யவில்லை— முன்னிசைவின்றி, தம் மக்கள் மனக்கு ஏற்றயை தெரிவித்ததைத் தவிர.

ஐ. நா. மன்றம் தோற்றுவிக்கப்பெற்று 32 ஆண்டுகளாகின்றன. இதுவரை ஆங்கே அத்துமீறி, இசைவின்றிப் பேசியவர் யாருமில்லை. அயர்லாந்து விடுதலைப் படையினர் (I.R.A.), *பாலத்தீனிய விடுதலைப் படையினர் (P.L.O.) செஞ்சேனை (Red Guard) போன்ற எந்த விடுதலை இயக்கமும் தங்கள் நிலையை உலகினர்க்குத் தெரியப்படுத்த ஐ.நா.வில் முறையிடவில்லை; இம்முறையைக் கையாள அவர்கள் என்னியும் பார்த்ததில்லை.

நம் நிலையை ஐ.நா. மன்றத்தில் விளக்குவதால் என்ன நன்மை? யார் நமக்கு உதவ முன்வரப்போகிறார்கள்? என்ற வினாக்கள் ஏழலாம். அவ்வாறு எழுவதும் இயல்பே!

* பாலத்தீனிய விடுதலைப் படையினரின் தலைவர் திரு.யாசிர் அராபட், ஐ.நா.வின் அழைப்பை ஏற்று ஆங்கு சென்று தம் நோக்கத்தை விளக்கியுள்ளார்.

“தன் கையே தனக்குதலி”!

ஆகவே, “இலக்கியவளமும், வரலாற்றுப் பழைமையுமின்னாட்டவர் யாரும் நம்மீது அக்கறையோடும் பரிவோடும் பாசத்தோடும் நம் இன்னலை, வழிந்தோடும் குருதிக்கண்ணீரைத் துடைக்க முன்வருவர் என்று எதிர்பார்ப்பதைவிட வேறு தவறான கணிப்பு இருக்கமுடியாது. எனவே, “அழுத பிள்ளை பால்குடிக்கும்” என்ற பழமொழிக்கேற்பவும், “தன் கையே தனக்குதலி” என்ற பழமொழிக்கேற்பவும் நமக்கேற்பட்ட இன்னலை நாமே களைந்தெறிந்து தமிழரின் நுண்ணறிவின் மேன்மையை நிலைநாட்ட வேண்டியது அவசியமான செயலாகும்.

அதனாலேதான், திரு. வைகுந்தவாசன் இக்காலத் தமிழரின் வரலாற்றிலே குறிப்பிடத் தக்கவராக ஆகிறார். இதுவரை ‘இலைமறைவு காய்மறைவாக’ உலக நாட்டினர் பலருக்குத் தெரிந்திருந்த, சிங்களவர் தமிழர்க்கு இழைத்து வரும் சொல்வொன்னாக் கொடுமைகளைத் திரு. வைகுந்த வாசன் எல்லோர்செவியிலும் விழும்வண்ணம் விளக்கமாக ஐ.நா. மன்றத்திலேயே எடுத்துரைத்துவிட்டார். இதுவரை, “அப்படியா? தமிழர்க்குச் சிங்களவர் கொடுமை செய்தனரா? எங்களுக்குத் தெரியாதே!” என்று, பூனை கண்ணை முடிக் கொண்டால் உலகமே இருண்டுவிட்டதாக என்னிக் கொண்டதைப் போல, தமக்கு தெரியாது என்று எந்த காருணியமிக்க நாட்டவரும் சொல்லமுடியாது. சிங்கள அரசும், முழுப் பூசணிக்காயைச் சோற்றில் மறைத்ததைப் போல இதுவரை உண்மையை மற்ற நாட்டவர் அறியாவண்ணம் முடிமறைத்ததைப் போல இனியும் மறைக்க முடியாது.

இனி, திரு. வைகுந்தவாசன் ஐக்கிய நாட்டு மன்றத்தில் இலங்கையில் தமிழர் இன்னலுறுவதைப் பற்றி எடுத்துரைத்ததன் எதிரொலியை அடுத்த அதிகாரத்தில் விரிவாகப் பார்ப்போம்.

எதிரொலி

“தக்கார் தகவிலர் என்ப தவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்”

—திருக்குறள்

ஐ.நா. மன்றில் முழங்கிய தமிழர்கள்

ஜக்கிய நாட்டு மன்றத்தில் முழங்கிய முதல் தமிழர் என்ற பெருமை மறைந்த திரு ஆர்க்காட்டு இராமசாமி (முதலி)யாருக்கு உரியதாகும். அதன் பின்னர், இந்தியாவின் பேராளர்களர்களை ஐ.நா.வில் இலங்கிய மறைந்த திரு. கோபாலசாமி (ஜயங்கார்), அவர் தம் மகன் கோ. பார்த்தசாராதி ஆகியோரும் தமிழ்நாட்டவரே, 1965ஆம் ஆண்டு வாக்கில் இலங்கையின் பேராளராகத் திரு. பொன்னம்பலம் இருந்தார்.

சிங்கப்பூரின் (தமிழர் இட்ட பெயர் சிங்கபுரம்) வெளியுறவு அமைச்சர் திரு. சின்னத்தம்பி இராசரெத்தினம் பலமுறை ஐ.நா.வில் பேசியிருக்கிறார். இந்தியர்வுக்கும் பாக்கித்தான்த் துக்கும் கைகலப்பு ஏற்பட்ட சமயத்தில் மலேசியாவின் பேராளராக ஜக்கியநாட்டு மன்றத்தில் அமர்ந்திருந்த புகழ் மிக்க வழக்கறிஞர் திரு. இரமணி குறிப்பிடதக்க மற்றொரு தமிழர். இவர், பாக்கித்தான் இந்தியர்வுக்கு எதிராக அத்து மீறி நடந்துகொண்டதை விரிவாகப் பட்டியலிட்டு ஐ.நா. மன்றத்தில் விளக்கிக் கண்டித்தார். அதை கேட்டு, பாக்கித்தான், “இன்னொரு முசலீம் நாடான மலேசியா நமக்கு ஆகரவாக நில்லாமல் நம்மைக் கண்டிக்கிறதே என வெகுண்டு மலேசியாவோடு தன் தூதராக உறவைத் துண்டித்துக்கொண்டது. (எதிரி நாடான இந்தியாவோடு அப்போதும் தூதரக உறவு சூழகமாக இருந்தே வந்தது என்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.) மலேசியாவின் ஏனைய முசலீம் அரசியல் தலைவர்கள் ஐ.நா. பேராளர் இரமணியின்

விளக்கமான கண்டிப்பைப் பற்றி முன்றுமணுத்தாலும், அந்நர்ளைய மலேசியப் பிரதமர் திரு. துங்கு அப்துல் இரகிமான், பேராளர் திரு. இரமணியின் செயல்முறையானது என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். “பாம்பின் கால் பாம்புக்குத் தெரியும்” என்ற பழமொழிக்கேற்ப வழக்கறிஞரான திரு. துங்கு அப்துல் இரகிமான் மற்றொரு புகழ்மிக்க நேர்மையான வழக்கறிஞரான திரு. இரமணியைப்பற்றி நன்கு அறிந்தவர். ஆகவேதான் அவ்வாறு உறுதியாக இருந்தார்.

மாரிசியசு நாட்டின் துணைப்பிரதமர் சர் இரங்குடு வீராச்சாமி அவர்களும் தமிழரே. அவரும் ஐ.நா. மன்றத்தில் உரையாற்றியிருக்கிறார்.

மேலே குறிப்பிட்டவர்களைத் தவிர வேறு பல தமிழர் களும் ஐ.நா. மன்றத்தில் உரை நிகழ்த்தியிருக்கக்கூடும். அங்கு பேசியத் தமிழர்களின் பெயர்களை எல்லாம் பட்டியலிட்டுப் பெருமை பேசுவது நம் நோக்கம் அன்றாதவின், அதனை டும்மட்டிலோடு நிறுத்திக்கொண்டு, திரு. வைகுந்தவாசன் ஈழத் தமிழர்களின் எழுதவொன்றை இன்னலை ஐ.நா. மன்றத்துக்குக் கொண்டுசெல்ல என்னியது ஏன், அதன் விளைவுகள், எதிரொலி என்னென்ன என்பதை இங்கு ஆராய்வோம்.

தமிழீழம் கோரி முழங்கிய திரு. வைகுந்தவாசன்

இலண்டன் மாநகரிலே வழக்குறைஞராகக் கடமையாற்றும் திரு. வைகுந்தவாசன் அமெரிக்காவிலே நிகழ்ந்த வழக்குறைஞர் சங்க மாநாடு ஒன்றுக்குப் பார்வையாளராக 1978 ஆம் ஆண்டில் போயிருந்தார். ஐ.நா. மன்றம் இயங்கும் முறையை, உலக நாடுகளின் குறைகள் அங்கு அலசப்படுவதைக் கண்கூடாகக் கண்டிருக்கிறார். இலங்கைச் சிங்கள அரசு தமிழர்க்கு இழைக்கும் கொடுமைகளை இந்த உலக மன்றத்தில் தமிழர் விடுதலைக்கூட்டணிப் பொதுச்செயலாளர் நாவலர் திரு. அமிர்தவிங்கம் அவர்களைக்கொண்டுச் சொல்லச் செய்தால் என்ன? என்றென்னியிருக்கிறார். ஆகவே, ஐ.நா. மன்ற நடவடிக்கைகளை நன்கறிந்தவரும் தமிழ்நாட்டு வருமான திரு. சி.வி. நரசிம்மனை அனுகியிருக்கிறார். ஐ.நா.

வின் துணைச் செயலாளராக—பொறுப்பு வாய்ந்த பதவியில் இருந்து அன்மையில் ஒய்வுபெற்றவர் திரு. நரசிம்மன். ஐ.நா. பொதுச் செயலாளராக இருந்த யூதாண்ட் இறந்தபோது, அப்பொறுப்பை—ஐ.நா. பொதுச் செயலாளராக இருக்குமாறு அங்குள்ள பேராளர் பலர் திரு. நரசிம்மனைக் கேட்டுப் கொண்டார்களாம்.

தாய் (தமிழ்) மொழிப் பற்றில்லாத் தமிழர்கள்

“தொல்லை மிகுந்த வேலை அது” என்று திரு.நரசிம்மன் ஏற்க மறுத்துவிட்டாராம். ஆகவே அந்தீளாவு செல்வாக்கும் திறமையும் உடையவர். ஆனால் தாய்மொழிப் பற்றில்லாதவர். இசைவாணி எம். எசு. சுப்புலெட்சுமியைத் தம் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி ஐ. நா. மன்றத்தில் இசை விருந்தளிக்கச் செய்திருக்கிறார். நாமெல்லாம் மகிழ் வேண்டிய சிறப்பான சாதனைதான். ஆனால் உலகின் பழம் பெரும் முதல் மொழியான தமிழிலே இசை பாடச் செய்தாரில்லை. இசை விருந்தளித்த சுப்புலெட்சுமியும் தமிழ்நாட்டவரே. ஆனால், பாடல்களையெல்லாம் இந்தி மொழிலேயே பாடியிருக்கிறார். என்னே அவர்தம் தாய் (தமிழ்) மொழிப்பற்று!

இந்திமொழியில் ஒவித்த பாடல்களைப் புரிந்துகொண்டு(!) தினைத்துச் சுவைத்த ஐ.நா. பேராளர்கள் தமிழ்ப் பாடல்களைப் புரிந்துகொள்வரோ, என்னவோ என்ற ஜயமோ? அல்லது வேறெதுவும் காரணமுள்ளதோ யாமறியோம்!

பதவி வந்தால் தமிழை மறக்கும் பெரியவர்கள்

பெரும் பொறுப்புகளிலிருக்கிற பல ‘பெரியவர்களுக்குத்’ தமிழும் இந்தியாவில் ஏற்கப்பட்ட ஆட்சிமொழிகளுள் ஒன்று என்பதே மறந்துவிடுகிறது. கடந்த முறைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் தேர்தவில் வெற்றிபெற்ற தமிழர்கள் பல்வேறு கட்சியைச் சார்ந்தோர்—பலரிருப்பினும் மறைந்த திரு.ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி என்பார் மட்டுமே தம் உறுதி மொழியைத் தமிழிலே செப்பியிருக்கிறார். மற்றவர்களைல் ஸாம் உறுதிமொழியைத் தமிழிலே சொல்லாததற்குக் காரணம்,

கிடைத்த பதவி, பொறுப்பு போய்விடக்கூடாதே என்ற அச்சமோ, சார்ந்த கட்சியின் கட்டுப்பாடோ, என்னவோ?

அது ஒரு புறமிருக்க, நாம் முன்னர் மேலே குறிப் பிட்டவாறு, தாய்மொழிப் பற்றில்லா திரு. நரசிம்மன் திரு.வைகுந்தவாசனிடம் “ஸம்த்தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிச் செயலர்கள் திரு. அமிர்தலிங்கம் ஐ.நா. மன்றத்தில் சிங்கள அரசு தமிழர்க்கு இழைத்துவரும் சொல்லென்னர்க் கொடுமை களை விளக்கிப் பேச இயலாது. ஏனெனில், ஏதேனும் ஒரு நாட்டுப் பேராளரே ஐ.நா. மன்றில் பேச இயலும். ஆகவே, திரு. அமிர்தலிங்கம் எந்த நாட்டுப் பேராளராகப் பேசுவது? எந்த நாடு தமிழர்க்கென்று இருக்கிறது? ஆகவே, ஐ.நா. பொது மன்றத்தில் அவர் (நாவலர் அமிர்தலிங்கம்) பேசும் வாய்ப்பு இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை” என்று கூறியிருக்கிறார். என்றாலும் திரு. வைகுந்தவாசன் சோர்ந்துபோய் விடவில்லை பாலத்தீனிய விடுதலைப்படைத் தலைவர்—எந்த ஒரு நாட்டையும் சேராதவர்—திரு யாசிர் அராபட் ஐ.நா. மன்றத்தாரின் அழைப்பையேற்று அங்குப் பேசவில்லையா?” என்று திரு. வைகுந்தவாசன் எதிர்க்கணைத் தொடுத்திருக்கிறார். திரு. அராபட்டை ஐ.நா. மன்றம் அழைத்துப் பேசச் செய்யவேண்டும் என முப்பதுக்கு மேற்பட்ட மத்திய கிழக்கு முசலீம் நாடுகள், வெகுகாலமாக இடைவிடாது முயன்று, இறுதியில் ஒருவாறு வெற்றிபெற்றன. ஆகவே, அதைப்போலவே, சில நாடுகள் இலங்கையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஐ.நா. மன்றப் பொது அவையில் பேசவேண்டுமென்று முறையிட்டுக் கொண்டால், அவ்வாறு அவரை (நாவலர் அமிர்தலிங்கத்தை)ப் பேச, தமிழர்களின் குறையை எடுத்தியம்ப—ஏற்பாடு செய்யப்படும்” என்று அமைதியாக மறுமொழியளித்தாராம் திரு. நரசிம்மன்.

சிங்கள அரசியல்வாதிகள் தமிழர்களைப் பலிகடாக்களாக்குகின்ற கொடுமை

ஆகவே, உலகநாட்டு அரசியல் தலைவர்களை, ஐ.நா.வில் உள்ள உலகநாட்டுப் பேராளர்களையெல்லாம் சந்தித்து ஸம்த் தமிழர்களின் இரக்க நிலையை, அவர்கள் படுகொலை செய்யப்படுவதைத் திரு. வைகுந்தவாசன் முறையிட்டிருக்

கிறார். “தங்கள் சொந்தநாட்டில்—பிறந்த மண்ணில்—சுதந்திரமாக வாழக்கூடத் தமிழர்க்கு உரிமையில்லை. தமிழர் களாகப் பிறந்த ஒரே குற்றத்திற்காக அவர்களுக்கு இளமையில் பல்கலைக் கழகத்தில் சேர்ந்து பயில போதுமான வாய்ப்பு அளிக்கப்படுவதில்லை. அப்படியே படித்துமுடித்தாலும் அரசு வேலை கிடைப்பதில்லை. இவையெல்லாம் ஒரு புறமிருக்க, அவ்வப்போது சிங்கள அரசியல்வாதிகள் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்று இத்துணை ஆண்டுகளாகியும் மக்களுக்கு ஒரு முன்னேற்றமும் கிட்டவில்லையே என்று பொதுமக்கள் குழுமம் போது, அவர்களைத் திசைத்திருப்பினிட அவர்கள் வெறுப்பைத் தமிழர்மீது திருப்பி விடுகின்றனர். அதன் விளைவே இத்தகைய இனப்படுகொலை!“ என்பதையெல்லாம் நன்கு விளக்கி திரு. வைகுந்தவாசன் உலகநாட்டுப் பேராளர்களை உதவுமாறு வேண்டியிருக்கிறார்.

இந்தியா போன்ற சில அண்டைநாடுகளின் வெளிநாட்டு உறவு அமைச்சர்கள், “ஆகட்டும் தக்க தருணத்தில் ஆவன செய்வோம்” என்று ஆறுதல் கூறியிருக்கின்றனர்.

நம் கைதான் நமக்குதவும்

இவர்கள் செய்கிறபடி செய்யட்டும். நாவலர் அமிர்த விங்கம் ஐ. நா. மன்றத்தில் பேசுவதும் எப்போது வாய்க்குமேர தெரியவில்லை. இதற்கிடையில் நாம் இங்கிருக்கும்போதே ஏதாவது செய்தாலென்ன? தன் கையே தனக்குதவி என்று பெரியோர்கள் சொல்லவில்லையா? என்றெண்ணியபடி, பல நாட்டுப் பேராளர்களுடன் நட்புக்கொண்டு பொது மன்ற அவையில் பேராளர்களுடனேயே அமர்ந்திருக்கிறார். ஐ.நா. பொதுச் செயலாளர் திரு. வாஸ்தும் அவர்களிடமே ஒருவர் திரு. வைகுந்தவாசனை அறிமுகப் படுத்தியிருக்கிறார். பாதுகாப்பு மிக்க அப் பேரவையில் ஒருநாளும் காவல் அதிகாரிகள் திரு. வைகுந்தவாசனைத் தடுத்து நிறுத்தியதில்லையாம். பொதுமக்கள், பார்வையாளர் உட்காரத் தனிப்பகுதி இருக்கையில் காவல் அதிகாரிகளைக் கடந்து, பேராளர்களுடன் ஏன் ஒருவர் உட்காரவேண்டும்—தக்க காரணமில்லாமல்? (இப்போது கட்டுக்காவல் மிகுதியாகிவிட்டதாக அறிகி நோம்,

உரிய வேணா வரும்வரைப் பொறுக்கமயாயிருந்த திரு. வைகுந்தவாசன்

“ஓடுமீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும் வாடியிருக்குமாம் கொக்கு” என்பர். வாடி மனம் புழுங்கியிருந்த திரு. வைகுந்த வாசனுக்குத் தேனென இனிக்கும் செய்தியாக 5-10-78 வியாழக்கிழமையன்று நண்பகல் அளவில் இலங்கை வெளியுறவு அமைச்சர் திரு. அமீது (இவரும் தமிழர்தாம்!) உரையாற்றப் போவதாகத் தெரிந்தது.

மன்ற மேடையில் ஒருவர் பேசிமுடித்ததும் கீழிறங்கித் தமக்கு எதிர்ப்பட்டோரிடம் கைகுலுக்கிப் பாராட்டினை யேற்று நன்றி தெரிவித்துத் தம் இருக்கையில் ஒருவகையாக உட்காருவதற்குள் ஏறத்தாழ இரண்டு நிமையங்கள் ஆகி விடுவதைப் புரிந்துகொண்ட திரு. வைகுந்தவாசன், இலங்கை வெளியுறவு அமைச்சர் அழைப்பையேற்று மேடைக்குச் செல்ல ஆகும் அந்த இரண்டு நிமையங்களிலேயே விரைந்து மேடைக்குச் சென்று முறையாகத் தலைவருக்கு வணக்கம்கூறி மளமள வென்று தாம் சொல்லவேண்டியதைச் சொல்லிமுடிக்கிறார். பேச்சையும் முன்னாலேயே ஒழுங்குபடுத்தி வைத்திருந்தார்— கருமமே கண்ணானவரல்லவா?

இலங்கை வெளியுறவு அமைச்சர் பேசவேண்டிய நேரத் திலே இவர் ஏன் பேசவேண்டும் என்று வினவலாம். வினையை விதைத்தவரே அதன் பலனை அறுவடை செய்யக் கடமைப் பட்டவர் அல்லரோ? அவரவர் வெட்டிய குழியிலே அவரவர் விழுவதே முறையான செயல்!

ஐ.நா. மன்றம் அல்லோலகல்லோலப்பட்டது

உரையாற்றியவர் இலங்கை வெளியுறவு அமைச்சர் அல்லர் என்பதைப் புரிந்துகொண்டதும்—ஓலிபெருக்கிக் கருவி அடைக்கப்பெற்றதும்—மன்றம் அல்லோலகல்லோலப்பட்டது. காவல் அதிகாரிகள் திரு. வைகுந்தவாசனை மன்ற நுழை வாயிலுக்கு அழைத்துப்போய்—அவர் எத்தகைய குற்றமும் செய்யாததால்—மக்களின் குறையை மன்றத்தில் சொல்லி அதைத் தீர்ப்பதே மன்றத்தின் குறிக்கோள் ஆதலின்—இனி இங்கு (ஐ. நா. பொதுமன்றத்துக்குள்) வரவேண்டா என்று சொல்லிப் போயினர்.

உறங்கிக்கிடந்த ஐ. நா. மன்றம் விழித்துக்கொண்டது எனலாம். செய்தித்தாட்கள் வாணோவி நிலையங்கள், தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களுக்காகச் செய்தி சேர்ப்போர் திரு. வைகுந்தவாசனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். “ஊர் இரண்டுபட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம்” என்பார். அது, செய்தி சேர்ப்போருக்கும் பொருந்தும்.

பிரித்தானிய செய்தித்தாட்கள் இருட்டடிப்புச் செய்தன

பி.பி.சி. என்னும் பிரித்தானிய ஒலிபரப்பு நிறுவனச் செய்தியாளர் திரு. வைகுந்தவாசனைடம் செய்திகளை விளக்க மாகக் கேட்டறிந்தார். அச்செய்தி விளக்கம் உலக ஒலிபரப்பில் இடம்பெற்றது. ஆனால், எக்காரணத்தாலோ (பிரித்தானிய அரசுத் தலையீடு போலும்) பிரித்தானியச் செய்தித்தாட்கள் ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு சிறு செய்தியும் வெளிவராமல் மறைத்துவிட்டன. முன்பு பிரித்தானிய முதலாளிகளுக்குச் சொந்தமான தேயிலைத் தோட்டங்களில் தேயிலை பறித்துப் பக்குவப்படுத்தும் பாட்டாளிகள் வாழும் அவல நிலையை அவர்கள் உழலும் ஏழ்மையை—தொலைக்காட்சிவழிக் கண்டறிந்து இலங்கையிலிருந்து அத்தமிழ்ப் பாட்டாளிகளின் குருதியை வடித்து, அவர்களை அவலநிலையில் உழலச் செய்து அதன்வழி உற்பத்திசெய்து, இங்குக் கொணரும் அத் தேயிலையைவாங்க மாட்டோம் எனப் பொதுமக்கள் போர்க் குரலெழுப்பியதை அரசாங்க அதிகாரிகள் இன்னும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். இப்போதோ, இலங்கைக்கு விடுலை வழங்கியபோது தமிழர்க்கும் சிங்களவர்க்கும் தனித்தனியாக முன்பிருந்து வந்ததுபோல் நாட்டைப் பிரித்துத் தராமல் ஒட்டுமொத்தமாக பெரும்பான்மையினரானச் சிங்களவரிடம் ஆட்சியுரிமையைத் தந்து இப்போது இருந்துவரும் இடர்களுக்கெல்லாம் மூல காரணமானது பிரித்தானிய அரசாங்கக் (பிரித்தானும்) கொள்கைகள்தாம் எனப் பொதுமக்கள் சீறியெழாதிருக்க மேற் கொண்ட முன்னேற்பாடு என்று கருதக் காரணமுண்டு.

சிங்கள அரசியல்வாதிகள் செய்துவரும் கொடுமையை உலகினர் அறிந்தனர்

அமெரிக்கநாட்டுச் செய்தித்தாட்கள், வாணோவி, தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள் விரிவர்கச் செய்தியை

எடுத்தியம்பின. இந்தியா போன்ற பல்வேறுநாட்டுச் செய்தித் தாட்களும் இச் செய்தியை விரிவாக ஏந்திவந்தன.

தமிழருலகம் திரு. வைகுந்தவாசனை மனமார வாழ்த்திப் பாராட்டியது. தமிழ்முத்தில் பல நாட்களுக்குத் தமிழரிடையே இதே பேச்சு! தமிழ்மூம் விரைவில் நிறுவப்பெற்றவுடன் அதன் பேராளராக ஐ.நா.வில் கடமையாற்றத்தக்கவர் திரு. வைகுந்த வாசன் என்று எண்ணியோரும், வெளிப்படையாகச் சொன்னவர்களும் பலர். (அந்தப் பெருப்பைத்தான் அவர் முன்னதாகவே மேற்கொண்டு விட்டாரே!)

ஐ.நா. வைகுந்தவாசனைப் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர் தமிழர்

13-1-1979 அன்று இலண்டன் கிழக்குப் பகுதியான ஈஸ்ட்லோமில், தமிழர் முன்னேற்றக்கழகம் கொண்டாடிய பொங்கல் விழாவுக்குத் திரு. வைகுந்தவாசனைச் சிறப்பு விருந்தினர்—பேச்சாளராக அழைத்து “ஐ.நா.” என்ற சிறப்பு விருதளித்துப் பெருமைப்படுத்தினர். ஐ.நா. மன்றில் தமிழ்மூம் பற்றி முழங்கியவர் என்பதோடு, ஐ = எனின் தலைவர் எனவும், நா = எனின் நாவன்மை மிக்கவர் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம் என விளக்கிப் புகழ்ந்து பாராட்டினர்.

சரி; இலங்கையிலே சிறுபான்மையினராயிருக்கும் தமிழர்கள் தங்களுக்குரிய சொந்தநாட்டிலே அடக்கியொடுக்கி நசுக்கப்படுவதை, உலகினர்க்குத் தெரிந்தும் தெரியாமல் இருந்ததை—அறையிலே திரை மறைவிலே ஆடிவந்ததை அம்பலத்துக்குக் கொணர்ந்ததுபோல்—உலகத் தினர் எல்லோரும் அறியும்படி எடுத்தியம்பிவிட்டார். இனியும் யாரும் பூனை கண்ணை மூடிக்கொண்டால் உலகமே இருண்டு விட்டதாக நினைப்பதைப்போல் “இலங்கையிலே தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்படுகிறார்களா? தெரியாதே!” என்று சொல்லமுடியாது அந்த அளவுக்குத் திரு. வைகுந்தவாசனையின் ஐ.நா. மன்ற முறையீடு உலகத்தின் மூலை முடுக்குகளுக்கெல்லாம் எட்டிவிட்டது.

இலங்கை அரசு கெடுபிடிகளுக்கு உள்ளாகும்

சரி; நம் குறையை எடுத்துச் சொல்லியாகிவிட்டது. இனி என்ன? உடனே, தமிழ்மூம் நமக்குக் கிட்டிவிடுமா? ஐ.நா.

மன்றத்தில் திரு. வைகுந்தவாசன் முறையிட்டதால் இலங்கை அரசாங்கம் எந்த அளவுக்குக் கெடுபிடிகளுக்கு உள்ளாகும்?

இலங்கை போன்ற முன்னேறவேண்டிய நாடுகள் உலக வங்கி வல்லரசுகள் போன்றவற் றிடம் பல திட்டங்களை நிறை வேற்ற, கையேந்திக் கடன் வாங்கியே தீரவேண்டிய இன்றி யமையாமை அனைவர்க்கும் தெரிந்ததே. நாட்டு மக்களில் ஒரு பகுதியினர்க்கு அரசு திட்டமிட்டுக் கொடுமை செய்கிறது எனத் தெரியவந்தால்—அதுவும் ஐ.நா. மன்ற வழியாகவே தெரியவந்தால்—கடன் கொடுப்போரெல்லாம் கடன் கொடுக்கத் தயங்குவர்; அப்படியே தந்தாலும் சில அல்லது பல கட்டுப் பாடுகளை விதிப்பர். இதனால் எத்துணையோ முகாமையான திட்டங்களை நிறைவேற்றச் சுணக்கும் ஏற்படும். இன்றியமையாத திட்டங்கள் முறையாக, உரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றப் படாவிடின் மக்கள் குழுறியெழுவர். மக்கள் குழுறியெழின்? மக்கள் எழுச்சிக்கு முன் மற்ற எழுச்சிகள் என்ன செய்யும்? அண்மையில், புகழும் பணவலிமை மிக்கதுமான பாரசீக (ஸரான்) நாட்டின் மன்னராட்சிக் கவிழ்ந்ததுபோல், ஆட்சிகவிழும்.

இப்போது ஆளுங்கட்சி, அரசிடம் நேசம் காட்டும் நட்பு நாடுகள் எல்லாம் முகஞ்சளிக்கும்; நட்பைக் குறைத்துக் கொள்ள வழிவகை தேடும்.

தமிழர்படுகொலை செய்யப்பட்டது (திரு ஐ.நா. வைகுந்த வாசன் வழி) எல்லா நாட்டினர்க்கும் தெரிந்துவிட்டமையான், மெல்லவும் முடியாமல் விழுங்கவும் முடியாமல், இலங்கை அரசு சன்சோனிக்குழு என்ற பெயரில் உசாவற் குழுவொன்றை அமைத்துள்ளது. இதன் பணி இன்னும் முற்றுப்பெறவில்லை யாதவின் அதைப்பற்றிக் கருத்துரைக்காமலிருப்பதே முறை.

ஆகவே, திரு. 'ஐ.நா.' வைகுந்தவாசன் உலகப் பொது மன்றத்தில் இரண்டு நிமையங்களில் பேசிய பேச்சின்—முறையிட்டின் விளைவை—எதிரொலியைப் பற்றி அறிந்தோம்.

வினாக்கள் போன்ற வினாக்களைப் பதிலளிப்பது
வினாக்களைப் பதிலளிப்பது என்றால் சம்மதியும் நினைவு
உடைய வினாக்களைப் பதிலளிப்பது என்றால் சம்மதியும் நினைவு

ஏடுகளின் பாராட்டுகள்

“குங்குமம்” — 24-2-80

உலகச் சாதனையே இது

அவர் ஒரு பாரிஸ்டர்

லண்டனில் தொழில் நடத்துபவர். நியூயார்க்கில்
நடைபெற்ற வழக்கறிஞர் சங்க மாநாட்டில் கலந்துகொள்ள
வந்திருந்தார். அந்த மாநாடு முடிந்தபிறகு, அமெரிக்காவில்
லுள்ள தமது இலங்கை நண்பர்களுடன் தங்கியிருந்தார்.

நியூயார்க்கில் நாள்தோறும் அவர் செல்லுமிடம்—ஜக்கிய
நாடுகள் மன்றம் ஆகும்.

ஐ. நா. சபைக்கு யர்நும் எளிதில் செல்ல முடியாது.
உலகில் காவல் அரண் மிகுந்த பகுதிகளில் அதுவும் ஓன்றாகும்
ஏனெனில் உலகத் தலைவர்கள் எல்லாம் கூடுமிடம் அது. அவர்
களுடைய உயிருக்கு ஊறு நேரும்வண்ணம் எதுவும் நேரக்
கூடாதே என்ற முன்னெச்சரிக்கை மிக அதிகம் கொண்ட
இடம்.

பார்வையர்ஸர்களாகச் செல்பவர்கள்கூட நான்கைந்து.
இருக்கைகள் தள்ளியே ‘விசிட்டர்ஸ் காலரி’யில் அமர
அனுமதிப்பார்கள். வெடிகுண்டு எதுவும் வைத்திருப்பார்களோ
என்ற அச்சத்துடன் சோதனையிட்டே அமரச் சொல்லுவார்
கள், கண்காரணிப்பார்கள்.

அவர் ஒரு நாள் ‘விசிட்டர்ஸ் காலரி’க்கு அனுமதி
பெற்றுச் சென்றார். ஐ. நா. சபை கட்டடத்திற்குள் அமைந்
துள்ள ‘ரெஃபரன்ஸ் லைப்ரரி’ மிகப் பெரியது. அங்கு செல்வ
தற்கும் எளிதில் அனுமதி பெற முடியாது. பார்-அட்லா
பட்டம் பெற்றவர், முன்னாள் நீதிபதி, உலகம் முழுவதும்

சுற்றியவர் என்ற விவரங்களை எல்லாம் ஆதாரத்துடன் சொல்லி, இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைகள் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக ஸெப்ரரிக்கு மட்டும் சென்று திரும்ப ஒரு மாதத்திற்கு அனுமதி பெற்றார்.

ஐ. நா. சபை கட்டடம் பல அடுக்கு மாடிகளைக் கொண்டது. இங்கே வேலை செய்பவர்கள் மட்டும் சுமார் 3000 பேர் இருப்பார்கள். அசெம்பிளி கூட்டத்தில் 152 நாடு களைச் சேர்ந்த 2000 பிரதிநிதிகள் கலந்துகொள்ளார்கள். உலக நாடுகளைச் சேர்ந்த 500-க்கும் மேற்பட்ட நிருபர்கள் இருப்பார்கள்.

பிரதிநிதிகள் மட்டும் செல்ல என்று பத்து வழிகள் உண்டு. பிரதிநிதிகள் மட்டுமே செல்ல வேண்டும் என்று ஆங்கிலத் திலும், பிரெஞ்சு மொழியிலும் எழுதப்பட்டிருக்கும். சில இடங்களில் ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ஸ்பானிஷ், ரஷ்ய, சீனம் ஆகியமொழிகளிலும் எழுதி வைத்திருப்பார்கள்.

உலகத் தலைவர்கள், ஐனாதிபதிகள், பிரதமர்கள் வரும் பாதையாயிற்றே. காவலர்களும் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளும் மிகுந்த மரியாதையுடன் இருப்பார்கள்.

அந்த வழியே அவர் மிகுந்த மிடுக்குடன் செல்வார். எல்லாருமே மரியாதை செலுத்துவார்கள். அவருடைய நடை, உடை, தோற்றம் எல்லாம் காண்பவர்களுக்கு எந்தவிதச் சந்தேகமும் தராது. ஏதோ ஒரு நாட்டின் வெளியுறவு அமைச்சர் என்று நினைத்திருந்தார்கள்.

அவர் டெலிகேட்டுகளுடன் பேசிக்கொண்டே உள்ளே செல்வார். பரபரப்பாகவும், எல்லா பிரச்சினைகளிலும் ஆர்வத் துடனும் காண்பபடுவார். எல்லா நாட்டுப் பிரதிநிதிகளுடனும் கலகலப்பாகக் கலந்துரையாடுவார். யாரும் சந்தேகப்படும்படி யாகவோ, அவரைப் பற்றி கேள்வி கேட்பதாகவோ தெரிந்தால் அங்கிருந்து கிளம்பிவிடுவார்.

அவருக்கு கொழும்புவில் நன்கு அறிமுகமான கறுப்பு அமெரிக்கப் பெண்ணான மிஸ் ஜாய் எலியட் ராய்ட்டரின்

முத்த தலைமை நிருபராக இருந்தார். அவரிடம் சென்று உரையாடுவார். உலகிலுள்ள சிறுபான்மையோரின் பிரச்சினை களைப் பற்றிப் பேசுவார்.

இப்படி தொடர்ந்து ஒரு மாதமாக ஐ.நா. சபை கூட்டத் திற்கு பிரதிநிதியல்லாத ஒருவர்—டெலிகேட்டாக சபைக்குச் சென்றிருக்கிறார். யாருக்கும் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. எதற்கும் இடங்கொடுக்கவுமில்லை.

ஒரு நாள், இலங்கையின் அமைச்சர் எப்போது பேசுகிறார் என்று அவர் கேட்டார்.

“நாளைக்குத்தான்” என்றார்கள்.

“அது எனக்குத் தெரியும். எப்போது பேசுகிறார்? காரலையிலா, மாலையிலா?” என்று முன்பே தெரிந்துகொண்டவர் போலக் கேட்டார்.

“முதலில் சைப்ரஸ் அதிபர், அடுத்து சுரினம் பிரதமர் அதன் பிறகு இலங்கையின் வெளிநாட்டு அமைச்சர்.”

“தாங்கள்” அவர் கிளம்பிவிட்டார்.

மறுநாள்—

5 அக்டோபர் 1978

ஐ.நா. சபையில் சைப்ரஸ் ஐனாதிபதி, சுரினம் பிரதமர் ஆகியோர் பேசுகின்றனர். அடுத்து இலங்கையின் வெளிநாட்டு அமைச்சரை அழைக்கின்றனர்.

ஒருவர் பேசி முடித்தவுடன் அவருடன் உலகப் பிரமுகர்கள் கைகுலுக்கி மகிழ்ச்சி தெரிவிப்பது வழக்கம். அந்த இடைவெளி யில், முன்னதாக அமர்ந்திருந்த அவர் மின்னல் வேகத்தில் மேடைக்குச் சென்றுவிடுகிறார்.

மேடையில் அமர்ந்திருந்த சபைத் தலைவர் ஜிலிவியனோ, செக்ரட்டரி ஜெனரல் வாஸ்ட்ஹைம், அண்டர் செக்ரட்டரி ஜெனரல் மூவரும் அவரை புன்முறையில் பூத்து மகிழ்ச்சி

தெரிவிக்கின்றனர். அப்பொழுதும் இலங்கையின் அயல்நாட்டு அமைச்சர் என்றே அவரை நினைத்திருக்கிறார்கள்.

மேடைக்குச் சென்றவர், முன்பே சுருக்கமாக டைப் செய்து வைத்திருந்ததை எடுத்துப் பேசுகிறார்.

இந்த அவையில் இடம் பெறாத ‘தமிழ் ஈழம்’ சார்பில் பேசுகிறேன் என்று சொன்னவர் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்கிறார். இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சினையை விளக்கு கிறார்.

மூலையில் அமர்ந்திருந்த இலங்கையின் அயல்நாட்டு அமைச்சர் சாகுல்ஹமீதுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. அவருடன் வந்த பிரதிநிதிகள் அனைவரும் ‘திக்பிரமை’ அடைந்தவர்கள் போல ஆகிவிட்டார்கள். பக்கத்திலிருந்த பாதுகாப்பு அதிகாரியிடம் அவர் இலங்கையின் அயல்நாட்டு அமைச்சரல்ல என்று சொல்கிறார்கள். அவர் ஒடிவந்து செக்ரட்டரி ஜெனரலிடம் சொல்ல, மைக்ரோஃபோன் ‘கட்’ செய்யப்படுகிறது.

ஒவிபெருக்கி நிறுத்தப்பட்டவுடன் உரத்த குரலில் பேசுகிறார். சொல்லவேண்டியவைகளைச் சொன்ன பிறகு அனுமதியின்றி பேசியமைக்காக வருத்தம் தெரிவிக்கிறார். அப்பொழுது பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் புடைகுழி, தலைமைப் பாதுகாப்பு அதிகாரி ஒடிவருகிறார். “ப்ளீஸ் ஸ்டாப்” என்கிறார்.

அவரும் “லாங் லிவ் தமிழ் ஈழம்” என்று கூறி மேடையிலிருந்து நகருகிறார்.

ஜ.நா. சபை கட்டடம் முழுவதும் ஒரே பரபரப்பு. 1946இல் ஜ.நா. சபை அமைந்தது முதல், பிரதிநிதி அல்லாத ஒருவர் இப்படி பங்கேற்றுப் பேசியதே கிடையாது.

அவர் பெயர் கிருஷ்ணா வைகுந்த வாசன்.

இலங்கை அரசுத் துறை ஊழியர் சங்கத் தலைவராக இருந்தவர்.

தொழிற் சங்கங்களைத் தோற்றுவித்தவர். சேர்வியத் நாட்டில், பீகிங்கில், வியன்னாவில் நடைபெற்ற சமாதான மாநாடுகளில் பங்கேற்றவர்.

ஜாம்பியா உயர்நீதிமன்ற ரிஜிஸ்ட்ராகவும் நீதிபதி யாகவும் இருந்தவர். காமன்வெல்த் நாடுகள் முழுவதும் சுற்றுப் பயணம் செய்தவர்.

இலங்கையின் சுபர்ம் கோர்ட்டில் வழக்கறிஞராகவும், சென்னை உயர் நீதிமன்ற வழக்கறிஞராகவும் பணி புரிந்துள்ளார்.

இப்பொழுது வண்டனில் வழக்கறிஞராக இருக்கிறார். தமிழர் இணைப்புக்கும் என்று ஓர் அமைப்பை நிறுவி இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண பாடுபட்டு வருகிறார்.

“உங்களே, பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் அழைத்துச் சென்ற பிறகு என்ன நடந்தது?” என்று வைகுந்தவாசனிடம் கேட்கிறோம்.

“இதுவரை இப்படியொரு நிகழ்ச்சி நடந்ததேயில்லை. என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தவித்தார்கள். அடுக்கடுக்காக கேள்வி கேட்டார்கள் பொறுமையாக பதில் சொன்னேன்.

என்னுடைய எடை, உயரம் முதலியவைகளை எடுத்தார்கள். பல கோணங்களில் படங்கள் எடுத்தார்கள். குறைந்தது நூறு படமாவது இருக்கும். இனிமேல் நான் வராமல் தடை செய்ய எல்லா பாதுகாப்பு அலுவலர்களிடமும் எனது படத்தைத்தர...இப்படி நான்கு மணி நேரம் கழிந்தது. கடைசியில் தலைமைப் பாதுகாப்பு அதிகாரி வந்து சொன்னார்:

‘உங்களை இனிமேல் இங்கு நுழையக் கூடாது என்று செக்ரட்டரி ஜெனரல் எச்சரித்திருக்கிறார்.’

“இனிமேல் ஏன் வருகிறேன்? உலகத்தின் கவனத்துக்கு ஈழத் தமிழர்கள் பிரச்சினையைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதே என் நோகம். அது நிறைவேறிலிட்டது” என்றேன்.

ஐ.நா. கட்டடத்திற்குச் செல்லும் எல்லா பாதைகளும் எனக்குத் தெரியும். அதற்குள் என் ஃபோட்டோ பிரதான வாயிலிலுள்ள பாதுகாப்பு அதிகாரிகளுக்கு வந்திருக்க முடியாது. ஆகவே, பிரதான வாயிலுக்குச் சென்றேன். அங்கே வருஞ்சில் எனக்காக எல்லா நாட்டுப் பத்திரிகையாளர்களும் காத்திருந்தார்கள்.

ராய்ட்டரின் தலைமை நிருபரான மிஸ் ஐாய் எலியட் என்னை எல்லாருக்கும் அறிமுகப்படுத்தினார், அவ்வளவு தான்.

உலகம் முழுவதிலும் உள்ள பத்திரிகைகளில் என்னைப் பற்றிய செய்தி...அத்துடன் ஈழத் தமிழர்களின் பிரச்சினையைப் பற்றி விரிவான செய்திகள், படங்கள்.

டெலிவிஷன் நிலையத்தார்கள் போட்டி போட்டுக்கொண்டு தங்கள் ஸ்டேடியோக்களுக்கு அழைத்தார்கள். டி.வி.யில் முதலில் ஐ.நா. சபையில் நடந்ததை அப்படியே காட்டுவார்கள். அதைத் தொடர்ந்து, ‘அந்தச் சாதனையைச் செய்த வைகுந்தவாசன் நம் ஸ்டேடியோவில் இருக்கிறார்’ என்று என்னைப் பேட்டி காண்பார்கள்.

‘அமெரிக்காவில் டி.வி.யில் காட்டும் பொழுதே ஹாங்காங்கிலும் காட்டினார்கள். பி.பி.சி. உலக ஒலிபரப்பில் என்னைப் பற்றி ஒலிபரப்பியதுடன் விமரிசனமும் செய்தது.

இப்படி ஓரே நாளில் என் பெயர் உலகம் முழுவதும் பரவியது என்பதைவிட ஈழத்தமிழர் பிரச்சினை உலகம் முழுவதும் பரவியது என்பதே எனக்குப் பெருமை.

“லண்டனில் தான் குடும்பத்துடன் வசித்து வருகிறீர்களா?”

‘என் மனைவி மகேசுவரி இங்கிலாந்து சிவில் சர்வீஸில் பணியாற்றுகிறார். மகன் காண்மைபன் அங்கு கல்லூரியில் படித்து வருகிறான். லண்டனில் ‘தமிழர் இணைப்புக்குழு’ என்ற அமைப்பை நிறுவியுள்ளேன். உலகின் பல பாகங்களில் வரும் தமிழர்கள் இக் குழுவில் அங்கம் வகிக்கிறார்கள்.

அண்மையில் இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தியையும் இந்திய அமைச்சர்களையும் டிஸ்லியில் சந்தித்தேன். பிரதமர் அவர்களிடம் இலங்கைக்கு தமிழர் ஒருவரைத் தூதுவராக நியமிக்க வேண்டும், இலங்கையில் தலைமுறை தலைமுறையாக இருந்துவரும் பத்து லட்சம் தமிழர்கள் நாடற் றவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள்; அவர்களுக்குக் குடியுரிமை வழங்க இலங்கை அரசிடம் வலியுறுத்தும்படி கேட்டுள்ளேன்.

— ஐ.நா.வில் 25 லட்சம் ஈழத் தமிழர்கள் சார்பில் குரல் கொடுத்து உலகச் சாதனையை ஏற்படுத்தியவரின் குரலில் உள்ள உறுதியையும் நம்பிக்கையையும் நாம் எப்படி மறுக்க முடியும்?

(பேட்டி : குமணன்.)

சாவி—30.11.80

ஐ.நா. சபையில் ஒரு அமனி

மதிய உணவு வேளை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. உலக நாடுகள் பொதுச் சபையில் சூரிநாம் பிரதமர் நேரம் அறியாமல் நீளமாய்ப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். கூடி யிருக்கிற பிரதிநிதிகள் பொறுமையாய், கேட்டுக்கொண்டு உட்கார்ந்திருக்கின்றனர். அடுத்துப் பேச வேண்டியவர் இலங்கை வெளி விவகார அமைச்சர். அவர் பேசி முடித்த வுடன் விருந்துதான்.

பொதுச்சபைத் தலைவர் இலங்கை அமைச்சரைப் பேச அழைத்தார். கனத்த உருவமும் நரைமுடியும் கொண்ட ஒருவர் மேடையை நோக்கி நடந்தார். சபைத் தலைவரான கொலம்பியா நாட்டுக்காரர் அவரை வரவேற்றார். வந்தவரும் பதிலுக்கு வணக்கம் சொன்னார்.

“சபைத் தலைவர் அவர்களே, உலகத் தலைவர்களே” என்று வந்தவர் பேச்சை ஆரம்பித்தார். உடனே பிரதிநிதிகள் ஒருவரை ஒருவர் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்துக் கொண்டனர். காரணம் எடுத்த எடுப்பில் பேச்சின் ஆரம்பத்தில் உலகத் தலைவர்களை விளிப்பது ஐ.நா.வில் வழக்கமல்ல. சபைத்

தலைவரைப் பற்றி நல்லதாக நாலு வார்த்தை சொல்லிவிட்டு உலகத் தலைவர்களுக்கு வருவதுதான் மரடு. சரி நேரமாசீக என்று சபை சட்டை செய்யாமல், மேலே பேச்சைக் கேட்க ஆரம்பித்தது.

“என் பெயர் கிருஷ்ணா. இலங்கையிலிருந்து வருகிறேன். இலங்கை அரசு சிறுபான்மை இனத்தோரை துன்புறுத்தி ஒடுக்கும் கொள்கையை தொடர்ந்து கடைப்பிடித்து வருகிறது,”

எல்லோருக்கும் தூக்கிவராயிப் போட்டது! என்ன இது, இலங்கை அமைச்சர் அவரது அரசாங்கத்தையே தூற்றிப் பேசுகிறாரே? எங்கேயோ கோளாறு! பரபரவென்று மைக் ஆஃப் செய்யப்பட்டது, பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் மேடையை நோக்கிப் பாய்ந்தனர். குண்டுக்கட்டாக ‘கிருஷ்ணா’வைத் தூக்கிக்கொண்டு வெளியேறினர்.

யார் இந்தக் ‘கிருஷ்ணா’?

கிருஷ்ணாவைகுந்தவாசன் ஒரு பாரிஸ்டர். ஐாம்பியாவில் மாலட்ட நீதிபதியாக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் வக்கீலாகப் பணியாற்றியவர். தமிழர் களுக்கு என்று தனிநாடு கேட்கும் இலங்கை வாசி.

ஏகக் கெடுபிடி இருக்கும்போது எப்படி ஒருவர் ஐ.நா. சபைக்குள் நுழைய முடிந்தது? அங்கே அமளி பண்ண முடிந்தது? நெடுநாளாகத் திட்டமிட்டு சாதித்த முயற்சி என்கிறார் வாசன்.

அமெரிக்க வழக்குரைஞர்கள் சங்கக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள 1978 ஆகஸ்டில் நியூயார்க் வந்தார் வைகுந்தவாசன். அப்போது இலங்கை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. அமிர்த விங்கம் அரசு விருந்தினராக அங்கே பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார். வைகுந்தவாசன் ஐ.நா.வில் பணியாற்றும் தமிழர் சி.வி. நரசிம்மனைச் சந்தித்து ‘அமிர்தவிங்கம் ஐ.நா. பொதுச் சபையில் பேச ஏற்பாடு செய்துதர முடியுமா’ என்று கேட்டார். நரசிம்மனைடமிருந்து உற்சாகமான பதில் திடைக்கவில்லை. ‘நாமே முயற்சி செய்ய வேண்டியதுதான்’

என்று பல வாரங்கள் யோசனை செய்து ஒரு திட்டம் தயாரித்தார். ஐ.நா.வின் முக்கிய நுழைவாயிலைக் கடப்பது கடினம், ஏகப்பட்ட கெடுபிடிகள் அங்கே. ஆனால் பொதுச் சபைக் கூட்டம் நடக்கும்போது பல மொழி பேசும், பல வண்ண உடையனிந்த நூற்றுக்கணக்கான பிரதிநிதிகள் அவசரமாக உள்ளே நுழைவதும் வெளியே வருவதும் வழக்கமாகி விட்டதால், ஒவ்வொருவரின் அடையாளச் சீட்டுக்களையும் முறையாகப் பரிசீலிக்க வாசற் காவலர்கள் அக்கறை கொள்வதில்லை. இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுவிட்டார் வைகுந்தவாசன். கையில் ஒரு பெட்டி. யோசனையில் ஆழ்ந்திருக்கும் தீவிரமான முகம். அவசரமான நடை என்று ஒரு பிரதிநிதி போல் தொடர்ந்து ஒரு மாதம் சபைக்குள் நுழைந்து கொண்டிருந்தார். அங்கிருக்கும் காண்மைனுக்குப் போய், எல்லா நாட்டுப் பிரதிநிதிகளுடனும் நெருக்கமாகப் பழக ஆரம்பித்தார். விருந்துக் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டார். இதனால் இவர்கூட எப்போதும் யாராவது பிரதிநிதிகள் இருந்து கொண்டே இருப்பார்கள். இதனால் காவல் அதிகாரிகள் எல்லோரும் இவரை ஒரு பிரதிநிதி என்றே நினைத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். தினமும் கலந்துகொண்டு வழக்கமாகி இருந்ததால் சபையின் நிகழ்ச்சி நிரல் என்ன என்பது தெரிந்து இருந்தது. அன்று இலங்கையின் வெளி விவகார அமைச்சர் பேசுவார் என்பது முன்கூட்டியே அறிந்திருந்ததால் அன்று வெகு கவனமாக அழைப்புக்குக் காத்திருந்த வைகுந்தவாசன், தலைவர் கூப்பிட்டதும் விடுவிடுவென்று மேடையை நோக்கி நடந்து விட்டார்.

இதில் இன்னொரு சுவையான விஷயம் என்னவென்றால், இந்த அமளி நடக்கும்போது இலங்கையின் அப்போதைய வெளி உறவு அமைச்சர் சபையிலேயே அமர்ந்திருந்தார். அவர் இருக்கையை விட்டு எழுந்திருப்பதற்குள் எல்லாம் நடந்து முடிந்துவிட்டது.

—நகிகேதன்

லண்டன் முரசு

டிசம்பர் 1.12.78

ஐ.நா.வில் தமிழன் குரல்

“அடக்கப்பட்டிருக்கும் தமிழ் ஈழம் போன்ற சிறிய நாடுகள் இந்த உலக நாடுகள் மன்றத்தில் தமது கோரிக்கையை முன்வைக்க முடியாவிடின் நாம் வேறெங்கே போகமுடியும்?” “எனது பெயர் கிருஷ்ணா. 25 லட்சம் மக்கள் வரும், இந்தியாவிற்கும் சிறீலங்காவுக்கு இடையில் அமைந்துள்ள தமிழ் ஈழம் நாட்டிலிருந்து நான் வந்துள்ளேன்” “சிறீலங்கா சிங்கள அரசு தொடர்ந்து தனது தமிழினக் கொலையை நடத்தி வருகின்றது.” “நாம் தனி த் து வாழுவதென முடிவுசெய்துவிட்டோம்.” இந்தப் பிரச்சினை இந்திய சமுத்திரத்தின் சமாதானத்திற்கு எந்நேரத்திலும் பங்கம் விளைவிக்கலாம்.” “சிறீலங்காவின் பிரச்சினை பாலத்தீன, சைப்ரஸ் பிரச்சனை அளவு வளர்ந்து விடும், உலகத் தலைவர்களான நீங்கள் தலையிட்டுத் தீர்க்கா விட்டால்.” —இரத்தினச் சூருக்கமர்க, தமிழ் ஈழத்தின் பிரச்சனையை ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் கொண்டுபோய்க் குரல் கொடுத்த முதல் தமிழன் முன்னாள் நீதிபதி திரு. வைகுந்த வாசன். ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் வரலாற் றிலேயே இப்படி யொரு நிகழ்ச்சி இதுவரை நடந்ததில்லை. வடஅமெரிக்காவில் பரபரப்பை ஏற்படுத்திய இந்த நிகழ்ச்சியை உலக நாடுகள் அதிவிரைவில் மறப்பதற்கு முயன்று வருகின்றன. திரு. வைகுந்தவாசனீன் திறமை, துணிவு, தமிழ்ஈழப் பற்று இவற்றைப் பாராட்டும் வேளையில், நாம் கூறுவது : “சந்தர்ப்பங்கள் வரும் என்று எதிர்ப்பார்த்திருப்பதுடன் கூடவே சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்கியும், ஈழத்தின் சுதந்திரப் போராட்டத்தை விரைவுபடுத்த முடியும்.” என்பதே. அதற்கு திரு. வைகுந்தவாசன் அவர்களின் செயற் திறமை ஒரு நல்ல உதாரணமாக நிற்கின்றது!

டிசம்பர் 1979

பாரிசிலும் பிராங்க்பேர்ட்டிலும் ஈழத்தமிழர்
போராட்டத்திற்கு பிரச்சாரம்—
ஐ.நா. வைகுந்தவாசனின் புதிய சாதனைகள்

லண்டனில் இயங்கி வரும் தமிழர் இணைப்புக் குழுவின் (TCC) அமைப்பாளரும் ஐ.நா. வில் தமிழருக்குக் குரல் எழும்பியவருமான ஐ.நா. வைகுந்தவாசன் அவர்கள் பாரிசில் நடைபெற்ற பத்திரிக்கையாளர் மாநாடு ஒன்றில் ஈழத்தமிழர் போராட்டத்திற்கு பிரச்சாரம் செய்தார் பாரிசில் நவம்பர் 13ஆம் நாள் நடைபெற்ற பத்திரிக்கையாளர் மாநாட்டிற்கு உலகின் மிகச்சிறந்த பத்திரிக்கைகளில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் LE MONDE நிருபர், மற்றும் ரொய்ட்டர்ஸ் செய்தி நிறுவனத்தினர், அம்னெஸ்டி இன்டர்னேஷனல் உறுப்பினர் அனைத்துலக மனித உரிமை சம்மேளனத்தினர் ஆகியோர் வந்து கலந்துகொண்டனர். திரு. வைகுந்தவாசன் அளித்த தகவல் பிரான்சின் LEMONDE பத்திரிகையின் 16ஆம் திகதி இதழில் வெளியாகியிருந்தது. உலகனைத்துமுள்ள பத்திரிகை நிறுவனங்களுக்கு “ரொய்ட்டர்ஸ்” செய்தி நிறுவனம் செய்தியை டெலிபிரின்டர் மூலம் அனுப்பியிருந்தது.

இலங்கையில் வாழும் தமிழர்கள் தொடர்ந்து துன்புறுத்தப்பட்டு வருகிறார்கள்—அதுவும் ஐமலை 12-ந் தேதி அமுலாக்கப்பட்ட அவசரகாலச் சட்டத்தின் பின்னர் கூடிய தொல்லைகட்குப்பட்டு வருகின்றார்கள். தமிழ் இளைஞர்களைக் கைதாக்கி, இம்சைப்படுத்துவதற்கு காவல் படையினருக்கு அளவுக்குமீறிய சக்திகளை அரசு அளித்துள்ளது.....என்று தொடர்ந்து LE MONDE பத்திரிகை திரு. வைகுந்தவாசன் அளித்த புகாரை வெளியிட்டிருகின்றன. பாரிசில் திரு. வைகுந்தவாசன் பிரெஞ்சு அரசின் வெளிவிவகார அரசியல் பகுதி இயக்குனர் திரு. மோரிஸ் கோர்தோ மொந்தக்னி அவர்களைச் சந்தித்து இலங்கை அரசின் சட்டங்கள் போக்குகள் பற்றி உரையாடினார். பாரிஸ் தமிழ் இளைஞர் திரு. நசீம் அவர்களின் JFI CINE CLUB நடத்திய என்னைப்போல்

ஒருவன் தமிழ்ப்படத்தில் நூற்றுக்கணக்கான தமிழர் முன்னிலையில் திரு. வைகுந்தவாசன் ஈழத்தமிழர் பிரச்சனை பற்றி உரையாடினார்.

பிராக்பேர்ட் சோஷலிஸ்டுகள் மாநாட்டில் தமிழ்ஈழப் பிரச்சனை

மேற்கு ஜேர்மனியின் சோஷலிஸ்டு நிறுவனங்கள் டிராட்ஸ்கியின் நூறாவது பிறந்ததினை விழாவையொட்டி நடத்திய மாநாட்டில் திரு. வைகுந்தவாசன் ஈழத்தமிழர் பிரச்சினையை முன்வைத்துப் பேசினார். பாலத்தின் விடுதலைப் போராட்ட இயக்கம் முதல் உலகின் பல விடுதலை சோஷலிச இயக்கங்கள் ஆகியவற்றின் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்ட இந்த மாநாட்டில் திரு. வைகுந்தவாசனுக்கு மேடையில் முன்னணி இடம் அளிக்கப்பட்டது குறிப்பிடக் கூட்கது. அவரது உரை சோஷலிஸ்டுகளின் வார ஏடான ARBIETER PRESSE பத்திரிகை (23, நவம்பர் 1979)இல் பிரசரிக்கப்பட்டது. பிராங்கபேர்ட்டில் கொர்ஸே சினிமாவில் நடைபெற்ற சங்கர் சலீம் சைமன் தமிழ்ப் படத்தின்போது அவர் உரையாற்றினார்.

திரு. வைகுந்தவாசன் அவர்களை அமைப்பாளராகக் கொண்ட தமிழ் இணைப்புக் குழுவினர் TAMIL CO-ORDINATING COMMITTEE ஈழத் தமிழர் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் வகையில் பலகாரியங்களை ஆற்றி வருகின்றது.

— வெட்டால் காலையில் தூப்புக்கு மாற்றாத நிலையில் போப் அரசர் என்ற பெயரில் சொல்லுகின்றார்கள் என்று பலர் கீழ்க்கண்ட விவரம் கொடுக்கின்றன.

போப் அரசர் ஜான் பால் அருள் வாழ்த்து

18.7.1983

போப் அரசர் ஜான்பாலை ஈழத்தமிழர் பிரதிநிதி என்ற முறையில் தமிழ் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் சார்பில் திரு.வெகுந்தவாசன் 13-7-83 அன்று வாட்டைகளில் சந்தித்து அவரது அருள் ஆசியை வேண்டினார். போப் அரசர் தலையிட்டு இலங்கைத் தமிழருக்கு நீதி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் எனவியுறுத்தினார்.

சர்வதேச சட்ட நிபுணர்கள் கமிஷன் ஜெனிவாவில் நடத்திய கூட்டத்தில் “சர்வதேசப் பொது மன்னிப்பு” ஸ்தாபனம் தயாரித்த 90 பக்க அறிக்கையை வெகுந்தவாசன் போப் அரசரிடம் தந்தார். இலங்கைத் தமிழர்களின் நிலவரம் குறித்து அந்த அறிக்கையும், வெகுந்தவாசன் தார்க்கல் செய்த பல்வேறு பதிவேடுகளும், தெளிவான விளக்கங்களைத் தருவதாக அமைந்திருந்தன.

ரோமில் மூன்று வாரங்கள் தங்கியிருந்து போப் அரசரைப் பேட்டி காண்பதற்கான ஏற்பாடுகளை திரு. வெகுந்தவாசன் செய்தார். தமிழ் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் அமைப்பாளர் என்ற முறையில் அவருக்குத் தனி பேட்டி தருவதற்கு போப் அரசர் இணங்கினார்.

இலங்கை அரசு தமிழர்களுக்கு அடிப்படை உரிமைகள் அனைத்தையும் மறுப்பதுடன் தமிழர்களைப் படுகொலை செய்து வருவதாகவும் தமிழ் இளைஞர்கள் சித்ரவதை செய்யப் படுவதாகவும், திரு. வெகுந்தவாசன் எடுத்துக்காட்டினார்.

இலங்கை அரசின் இத்தகைய கொரோமான் நடவடிக்கை களைத் தடுத்து நிறுத்தவும், இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு

ஐ.நா. சாசனம் உத்தரவாதம் செய்து தந்துள்ள அடிப்படை உரிமைகளைப் பெற்றுத்தரவும் போப் அரசர் தலையிட வேண்டும் என்று திரு. வைகுந்தவாசன் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டார்.

முறையீடுகளைப் பொறுமையுடன் கேட்ட போப் அரசர் திரு. வைகுந்தவர்சன் தாக்கல் செய்த தஸ்தாவேஸாகளைத் தமது செயலாளரிடம் தந்து தகுந்த நடவடிக்கைக்குக் கட்டளையிட்டார்.

அதற்குப் பின்னர் வைகுந்தவாசன் போப் அரசரின் செயலாளரைச் சந்தித்தார். இயன்ற அனைத்து நடவடிக்கை களும் எடுக்கப்படும் என அவர் உறுதியளித்தார்.

இலங்கையில் என்ன நடக்கிறது என்பது தொடர்பான முழு விவரங்களும் தமக்குத் தெரியும் என்று போப் அரசர் குறிப்பிட்டார்.

கத்தோலிக்கப்பாதிரியார்களார்ன் சிங்கராயர், சின்னராசா, டாக்டர் ராஜ் சுந்தரம், எஸ்.எ. டேவிட் அவர்கள் உடபட பலர் பயங்கரவாரத தடுப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்டு, விசாரணையின் றிக் காவலில் வைக்கப் பட்டிருப்பதை வைகுந்தவாசன் போப் அரசருக்கு சுட்டிக் காட்டினார்.

உலக நாடுகள் சபையில் கிருஷ்ண லீலை

இலங்கைத் தமிழர்கள் ‘தமிழ் ஈழம்’ தனி நாடு கேட்டுள்ளார்கள். வண்டனில் வசிக்கும் இலக்கைத் தமிழர் திரு. கிருஷ்னா—வைகுந்தவாசன் ஆப்பிரிக்காவின் ஜாம்பிய நாட்டில் ஆறாண்டுகள் ஒரு மாவட்ட நீதிபதியாகவும் பின்பு அங்கு உயர்நீதி மன்றப் பதிவாளராகவும் (Registrar High Court) பணியாற் றியவர். இலங்கை உச்ச நீதி மன்றத்திலும் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திலும் வழக்குரைராகப் பணியாற் றியவர். திரு. வைகுந்தவாசன் “தமிழ் ஈழம்” நாட்டைப் பற்றி உலக நாடுகள் பொதுச் சபையில் (United Nations General Assembly) பேசத் திட்டமிட்டு அதைத் தன்னுடைய அறிவுத் திறமையாலும் அசாத்தியத் துணிச்சலாலும் கடந்த 1978 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 5 ஆம் தேதி நிறைவேற்றவும் செய்தார். அது ஒரு சுவையான சம்பவமாக அமைந்தது. பி.பி.சி. வண்டன் வாணோவி அதன் உலகச் செய்திகளில் அந்தச் சம்பவத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டது. பல நாட்டு செய்தி, தொலைக்காட்சி நிருபர்கள் திரு. வைகுந்தவாசனைப் பேட்டிட கண்டனர். உலக நாடுகளின் கவனத்தை “தமிழ் ஈழம்” நாடு பிரச்சினைபற்றி திருப்பிய அந்தச் சம்பவத்தின் முழு விபரங்களையும் அமெரிக்காவில் நியூயார்க் கநகரில் இருந்து வெளிவரும் India Abroad (October 20, 1978) என்ற பத்திரிகையில் நிருபர் திரு. பி. பி. கூப்பர் பின்வருவர்களும் கூறுகிறார்.

மதிய உணவு வேளை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. உலக நாடுகள் பொதுச் சபையில் சைப்ரஸ் நாட்டு அதிபர் I மணி நேரம் உரையாற் றினார். பின்பு சூரிநாம் நாட்டுப் பிரதம மந்திரி பேசி முடித்தார். நூற்றி ஐம்பது நாட்டுப் பிரதிநிதிகளும் அந்த இரு வரின் பேச்சுக்களையும் பொறுமையே பெரிதென கேட்டு அமர்ந்திருந்தனர். அடுத்துப் பேசுவேண்டியது இலங்கைநாட்டின் வெளிவிவகார அமைச்சர்.

இலங்கை அமைச்சரின் பேச்சைச் கேட்டுவிட்டு பிரதிநிதிகள் மதிய உணவிற்கு கலைந்து செல்ல இருந்தனர்.

உலக நாடுகள் பொதுச் சபை வழக்கப்படி அங்கு கேட்க விருக்கும் பேச்சுக்களின் நகல்கள் முன்னதாகவே எல்லாப் பிரதிநிதிகளுக்கும் வழங்கப்பட்டு விடும். அந்த நகல்களை படிந்திருந்தால், பொதுவாக எல்லோருக்குமே யார் யார், என்ன, என்ன பேசுவார்கள் என்பது முன்பே தெரிந்திருக்கும். உலகின் ஏதாவது ஒரு பகுதியில் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளோ சம்பவமோ நடைபெற்று, அப் பகுதியைச் சேர்ந்த பிரதிநிதி அதைப்பற்றி பேச இருந்தாலோழிய, பொதுச் சபையில் குழுமியுள்ள பிரதிநிதிகள் தங்கள் காதுகளில் பொருத்தியுள்ள ஒலிபரப்புக் கருவிகளை இயக்கக்கூட வருத்தப்படுவார்கள்.

அறிமுகமில்லாத முகம்

பல நாடுகளின் அதிபர்கள், பிரதம மந்திரிகள், வெளி விவகார அமைச்சர்கள் உள்ளிட்டு, பொதுச்சபை நடக்கும் போது சுமார் 2,000 பிரதிநிதிகள் அங்கு குழுமியிருப்பார்கள். அனைவரும் ஒருவருக்கொருவர் பழக்கமான முகமல்ல. எனவே இலங்கை வெளிவிவகார அமைச்சர் எப்படி இருப்பார் என்று யாருக்குமே தெரியாது.

பொதுச் சபைத் தலைவரும் இலங்கை வெளிவிவகார அமைச்சரைப் பேச வரும்படி அழைத்தார். கனத்த உருவமும் ஓரளவு நரைத்த முடியும் கொண்ட திரு. வைகுந்தவாசன் சபையில் ஓரிடத்தில் இருந்த ஒரு பிரதிநிதியின் இருக்கையை விட்டு எழுந்து மேடையை நோக்கி நடந்தபோது யாருக்கும் எந்த சந்தேகமும் எழவில்லை இலங்கையிலிருந்து வந்திருந்த பிரதிநிதிகளுக்கு மட்டும் எங்கோ ஏதோ தவறு நடக்கிறது என புரிந்திருக்கலாம்.

மேடையில் வைகுந்தவாசனை சபைத் தலைவரான கொலம்பியா நாட்டைச் சேர்ந்த இன்டேலிசியோ விவியேனோ புன்னகையுடன் வணங்கி வரவேற்றார். பதிலுக்கு வைகுந்தவாசனும் வழக்கம்போல தலையிலிருந்த இடுப்புவரை சிறிது குனிந்தார்போல் செய்து மரியாதை தெரிவித்தார்.

“சபைத் தலைவர் அவர்களே, உலகத் தலைவர்களே,”—வைகுந்தவாசன் முழங்க ஆரம்பித்தார். அப்படிப்பட்ட ஆரம்பம் சபையின் வழக்கத்திற்கு சிறிது மாறுபட்டது. உலகத் தலைவர்களை உடனே யாரும் பேச்சின் ஆரம்பத்தில் அழைத்துவிட மாட்டார்கள். சபைத் தலைவரும் அவருடைய நாடும் பேச்சின் ஆரம்பத்தில் ‘ஜனநாயகத்தின் சின்னங்கள், ஜனநாயக மரபுகளின் எடுத்துக்காட்டு’ என்று புகழ்ந் துரைக்கப்படுவார்கள். வைகுந்தவாசன் இதைச் செய்ய வில்லை. அவருக்கு அவசரம்! ஆனால் இந்தச் சிறுமாறுதலை சபையில் கூடியிருந்தவர்கள் பொதுவாக அலட்சியம்செய்து விட்டார்கள். இலங்கை வெளிவிவகார அமைச்சர் அப்படி என்ன ஒரு அசார்தாரணமான விபரத்தைக் கூறப்போகிறார்!

“தமிழ் ஈழம் போன்ற ஒடுக்கப்படும் சிறுபான்மை மக்களின் நாடுகள், உலக நாடுகளின் உச்ச சபையான இங்கு தங்கள் குறைகளைக் கூறாமல் வேறு எங்கு செல்வது? தயவு செய்து என்னை ஒரு நிமிடம் பேச அனுமதியுங்கள்” —வைகுந்தவாசன் பேச்சை தொடர்ந்தார்.

தமிழ் ஈழமா? உலக நாடுகள் அமைப்பில் அப்படி ஒரு நாடு எப்போது அனுமதிக்கப்பட்டது? வியப்பாலும் குழப்பத் தாலும் சபைத் தலைவரின் முகம் நெளிந்தது. சபையில் பிரதிநிதிகள் வரிசையிலும் முனுமுனுப்புகள் தோன் றிப் பரவின.

‘என் பெயர் கிருஷ்ணா. இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையே உள்ள 25 இலட்சம் மக்கள் தொகையைக் கொண்ட “தமிழ் ஈழம்” நாட்டில் இருந்து பிரதிநிதியாக வந்துள்ளேன். இலங்கை அரசாங்கம் சிறுபான்மை இனத்தோரை துன்புறுத்தி ஒடுக்கும் கொள்கையைத் தொடர்ந்து கடைபிடித்து வருகிறது’...’

ஓலிபெருக்கிகள் தடை செய்யப்பட்டன

பொதுச்சபை ஊழியர் ஒருவர் பரபரப்புடன் சபையின் ஓலிபெருக்கிகள் இயங்குவதைத் தடை செய்தார். பேசுவது இலங்கையின் வெளிவிவகார அமைச்சர் தான் என்றால் நிச்சயம் அவருக்கு மண்டையில் ஏதோ கோளாறு! பாதுகாப்பு

அதிகாரிகள் பொதுச்சபையின் ஒவ்வொரு மூலையில் இருந்தும் இப்போது மேடையை நோக்கிப் பாய்ந்தனர். எந்தச் சலனமும் இன்றி வைகுந்தவாசன் தொடர்ந்தார்.

“தனி நாடாக வாழ்வதற்கு எங்களுக்குள்ள உரிமையை (Right of self-determination) நாங்கள் ஏற்கென வேவு உபயோகித்து அறிவித்துள்ளோம். தமிழர் பிரச்சினை இந்தியப் பகுதியின் அமைதியை அச்சுறுத்திக் கொண்டுள்ளது. உலகத் தலைவர்களாகிய நீங்கள் இதில் தலையிட்டு தீர்வு காணாவிட்டால், எங்கள் பிரச்சினையும் பாலத்தீன் விடுதலை இயக்கம் போல், சைப்ரஸ் போராட்டம்போல் உருவெடுக்கும்’.....

மேடையை அடைந்த பரதுகாப்பு அதிகாரிகள் வைகுந்தவாசனை அங்கிருந்து கூட்டிச்சென்றனர். பொதுச்சபை அதிகாரிகள் இலங்கையின் உண்மையான வெளிவிவகார அமைச்சர் திரு. சாகுல் அமீது அமர்ந்திருக்கும் இடத்தை வெட்கத்துடன் பார்த்தார்கள். உலக நாடுகள் பொதுச்சபைக்கு மீண்டும் வரக்கூடாது என்ற எச்சரிக்கையுடன் வைகுந்தவாசன் பிறகு விடுவிக்கப்பட்டார். அமெரிக்க வழக்குரைஞர்கள் சங்கக் கூட்டத்தில் கலந்துக்கொள்ள வரும் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் நியூயார்க் நகரத்தை வந்தடைந்தார். முன்பு உலக நாடுகள் அமைப்பின் உதவி பொதுச்செயலாளராகவும் இப்பெர்முது வேறு ஒரு பதவியிலும் உள்ள தன்னுடைய இந்தியத் தமிழ் சகோதரரான (Fellow Tamil) திரு சி.வி. நரசிம்மனை முதலில் சந்தித்தார். இலங்கைத் தமிழர் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணிக் கட்சியின் தலைவரும் இலங்கை நாடாஞ்சமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவருமான அ. அமிர்தலிங்கம் அப்போது அரசாங்க விருந்தினராக அமெரிக்காவில் சுற்றுப் பயணம் செய்து வந்தார். வைகுந்தவாசன் திரு. நரசிம்மனிடம் அமிர்தலிங்கம் இலங்கைத் தமிழர்கள் சார்பில் உலக நாடுகள் பொதுச்சபையில் பேச ஏற்பாடு செய்துதர முடியுமா எனக் கேட்டார். உற்சாகமான பதில் ஏதும் நரசிம்மனிடமிருந்து கிடைக்கவில்லை. பாலத்தீன் விடுதலை இயக்கத்தின் தலைவரான யாசார் அராஃப்ட் எந்த விதமான அதிகாரபூர்வமான அங்கீகாரத்தையும் பெற நிருக்க

வில்லை. என்றாலும் அவர் பொதுச் சபையில் பாலஸ்தீன் மக்களின் சார்பில் பேச அனுமதிக்கப்பட்டாரே! இலங்கைத் தமிழர்கள் சார்பில் ஏன் அமிர்தலிங்கம் பேச அனுமதிக்கக் கூடாது? அராஃபட்டுக்கு அரபு நாடுகளின் அனைத்து ஆதரவும் உள்ளது. அதேபோல் அமிர்தலிங்கமும் உலகெங்கும் சிதறியுள்ள அனைத்து தமிழர்களின் ஆதரவையும் பெற்றால் பொதுச் சபையில் பேசலாம்.

வைகுந்தவாசன் மனந் தளரவில்லை. “என் நானே ஏதாவது முயற்சி செய்யக்கூடாது?”—உறுதியுடன் தன்னைத் தானே கேட்டுக்கொண்டார். வங்கி ஒன்றினைக் கொள்ளலை அடிக்க நினைக்கும் திருடன் அக்கரையுடன் திட்டமிடுவது போல், பலவாரங்கள் யோசனையுடன் செயல்பட்டு திட்டத்தை தயாரித்தார்.

உன்மையான பிரதிநிதிகளைவிட தவறாமல் பொதுச் சபைச் செயலகத்திற்கு (Secretariat) செப்டம்பர் மாதம் முழுதும் சென்று நடவடிக்கைகளைக் கவனித்தார். பொதுச் சபைச் செயலகத்தின் முக்கிய நுழைவாயிலைச் சென்று கடப்பது என்பது கடினமான செயல். கெடுபிடிகள் அதிகம். ஆனால் பொதுச்சபை கூட்டத்தொடர் நடைபெறும்பொழுது பலமொழி பேசும் வண்ணவண்ண உடையணிந்த நூற்றுக்கணக்கான பிரதிநிதிகள் அவசரமாக உள்ளே நுழைவதும் வெளியே வருவதும் வழக்கமாகிவிட்டதால், அவர்கள் ஓவ்வொருவரின் அடையாள அங்கீகாரங்களையும் முறையாகவும் கடுமையாகவும் சரிபார்ப்பதில் பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் மிகவும் அக்கறைப்படுவதில்லை.

நீதிபதியாக இருந்து பல குற்றவாளிகளின் மனநிலையையும் போக்கையும் ஆராய்ந்தறியும் திறமை பெற்றிருந்த வைகுந்தவாசன் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளை இப்போது புரிந்துக் கொண்டு பொதுச் சபையினுள் நுழைய ஒரு அற்புதமான திட்டத்தை தயார் செய்தார். கையில் ஒரு சிறு பெட்டி பிரச்சினைகள் நிறைந்த முகம். வேகமான நடை. பிரதிநிதி ஒருவர் ஒரு முக்கியமான குழுவின் விவாதத்திற்கு சிறிது தாமதமாகச் சென்று கொண்டுள்ளார்! தினமும் இவ்வாறு நுழைவாயிலையும் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளையும்

வைகுந்தவாசன் கடந்து செல்வார். இன்னும் கொஞ்சம் உண்மையாகத் தோன்ற, ஒரு சில சமயம் நுழைவாயிலை நெருங்கும்போது வேகமாக இடது கையைத் தூக்கி அக்கரை யுடன் கைக்கடிகாரத்தைப் பார்ப்பார். “என்னை எப்போதும் யாரும் ஒருமுறை கூட தடுக்கவில்லை. தேவைப்பட்ட தெல்லாம் ஒரு அசாத்தியத் துணிச்சலே” — வைகுந்தவாசன் விளக்கினார்.

வால்ட்ஹெமுக்கு அறிமுகம்

ஆக, நுழைவாசல் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளுக்கு மட்டுமன்றி, அவர் சென்றுவந்த இதர பகுதிகளில் இருந்த பாதுகாப்பு அதிகாரிகளுக்கும் எப்போதுமே சுறுசுறுப்பான ஒரு முக்கிய பிரதிநிதியின் முகமாக வைகுந்தவாசன் பழக்கமாகி விட்டார். பொதுச்சபை செயலகத்தின் சிற்றுண்டி விடுதிக்குச் சென்று அனைத்து நாட்டு பிரதிநிதிகளுடனும் தோனோடு தோள் உராய்ந்து பழகினார். பிறகு விருந்துகளுக்கும் தெரியமாகச் சென்று நெருக்கமாகப் பழகினார். அவ்விருந்தொன்றில்தான் ஒருமுறை பொதுச் செயலாளர் (Secretary General) கர்ட் வால்ட்ஹெமிற்கு அறிமுகமானார்.

“நான் இலங்கைப் பிரதிநிதி—வைகுந்தவாசன் அறிமுகப் படுத்திக் கொள்வார். யாரேனும் அவரை எந்தக் குழுவில் அவர் சேர்ந்து பணியாற்றுகிறார் என்று கேட்டால்.”...ம்...ம், அழைத்துள்ளார்கள். ஆனால் இரண்டாவது குழுவிலா அல்லது மூன்றாவது குழுவிலா என்று நான் இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை” என்று பதிலளித்துச் சமாளிப்பார். உலக நாடுகள் அமைப்பில் ஓவ்வொரு நாட்டுப் பிரதிநிதியும் ஏதாவது ஒரு குழுவுடன் இணைக்கப்பட்டு செயலாற்றுவார்கள்.

பொதுச் சபையின் தினசரி கூட்டங்களுக்கு தவறாமல் சென்று பிரதிநிதிகள் பகுதியில் ஒரு இடத்தில் அமர்ந்துக் கொள்வார். “நானும் ஒரு பிரதிநிதி. தமிழ் ஈழ நாட்டின் பிரதிநிதி—என்று என் மனதில் நானே சொல்லிக் கொள்வேன்”— வைகுந்தவாசன் கூறினார். இலங்கையில் பூர்வீகமாக தமிழர்கள் வசிக்கும் பகுதிகளான கிழக்கு, வடக்கு மாகாணங்களைப் பிரித்து “தமிழ் ஈழம்” என்னும் தனி நாடோன்றை

அமைப்பதை வைகுந்தவாசன் விரும்புகிறார். 110 இலட்சம் புத்தமத சிங்கள இன மக்களைப் போலவே, இலங்கையின் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் மக்களுக்கும் 2,500 ஆண்டு கால தனிச் சரித்திரம் உண்டு. 1948ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலேயர்காதிபத்திய ஆட்சியாளர்கள் வெளியேறியபோது இந்த இரண்டு இன மக்களும் 'இலங்கை' என்ற ஒரு நாட்டின் அமைப்பின்கீழ் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு இருந்தனர்—1833ஆம் ஆண்டு தொடர்ந்து அன்றிலிருந்து இன்றுவரை இவ்விரு இன மக்களும் அமைதியாக எப்போதும் வாழ்முடியவில்லை. 1977ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தில் தீவு முழுதும் நடந்த இனக் கலவரத்தில் 200 பேர் பெரும்பாலும் தமிழர்கள் இறந்தனர். இந்தக் கலவரம் தீவிரவாத தமிழ் இளைஞர் களுக்கு இறதி அழைப்பாக அமைந்தது. அமிர்தவிங்கம் போன்ற தமிழ் இனத் தலைவர்கள் தமிழர்களுக்குத் தனி மாகாணமொன்று அமைத்து சிங்களப் பகுதிகளுடன் சில தொடர்பு மட்டும் கொண்டு ஒரு கூட்டாச்சியை Federal State. அமைக்க வாழ்நாட்கள் முழுதும் பர்டுபட்டு வருபவர்கள். சமீபத்தில் நடந்த இனக் கலவரத்துக்குப்பின் அவர் போன்ற தலைவர்களால்கூட தமிழ் இளைஞர்களைத் தனிச் சுதந்திர நாடு கேட்பதில் இருந்து தடைசெய்ய இயலவில்லை-கலவரங்கள் பரவிவருகின்றன. அமிர்தவிங்கம் அவற்றைத் தடுக்க முடியவில்லை. அவர் தமிழ் மக்களுக்கு சமாதான மாகவும் பேச்சுவார்த்தை மூலமும் சுதந்திரம் பெறுவதையே விரும்புகிறார். ஆனால் காலம் கடந்து கொண்டுள்ளது.

5 அக்டோபர் 78

1978ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 5ஆம் தேதி இலங்கையின் வெளிவிவகார அமைச்சர் பொதுச் சபையில் பேசவிருந்த நாள். பொதுச்சபையினுள் வைகுந்தவாசனும் இருந்தார். ஓவ்வொரு பிரதிநிதிக் குழுவாகச் சென்று சிரித்துக்கொண்டே ஒரிரு நிமிடம் பேசுவார். ஆனால் கவனமெல்லாம் எப்போது பொதுச் சபைத் தலைவர் இலங்கையின் வெளிவிவகார அமைச்சரைப் பேசக் கூப்பிடுவார் என்பதிலேயே இருந்தது.

கடைசியாக அந்த அழைப்பு வந்தபோது—சுறுசுறுப்பாக ஆனால் பரபரப்பு ஏதுமின்றி மேடையை நோக்கி நடந்து, மரியாதையாக குனிந்து சபைத் தலைவரை வணங்கி, தான் பேச நினைத்ததைப் பேசி முடித்தார். எல்லாவற்றையும் இலங்கையின் வெளிவிவகார அமைச்சர் தன் இருக்கையை விட்டு எழுவதற்குள் செய்து முடித்தார்.

வாழ்க வைகுந்தவாசன்—வாழ்க ஈழத் தமிழர்.

தமிழாக்கம்

ப. பத்மாபன், எம்.ஏ., பி எல்.
(சோமநார்)

பாவலர் சூட்டுய பாமாலை :

பன்னாட்டு மன்றத்தில் பார்புகழ் ஈழமெனும்
தன்னாட்டுக் கான தமிழ்க்குரலை—தன்னோரில்
ஆற்றல் துணிவோடே அஞ்சா(து) எடுத்துரைத்த
போற்றுவை குந்தனைப் போற்று

—பெருங்கவிக்கோ வா மு. சேதுராமன்

காரிபால்டி இத்தாலி கண்டதுபோல் இவரும்
காசினியில் தமிழீழம் காண்பதற்கு நாமும்
பரிவோடு ஒத்துழைப்போம்! பார்முழுதும் வாழும்
பைந்தமிழர் உணர்ச்சியால் ஒரேமாந்தன் என்றே
அறிவிப்போம்! அமைகின்ற தமிழீழ நாட்டின்
அயல்நாட்டு முதலமைச்சே ஜியாவே நீவிர்
பரிதியைப்போல் பாரினைப்போல் பலங்களும் பெற்றுப்
பல்லாண்டு பல்லாண்டு வைகுந்தரே வாழ்க!

—கவிஞர் அரு. கோபாரலன்

ஸ்கைலாப்பைப் போல் உலகைக் கலங்க வைத்த
கைகாரப் பேர்வழிடி! உலக ரங்கில்
கைதேர்ந்த நடிகர்களும் உனக்குப் பின்னே
கைகட்டி வாய்பொத்தி நின்றி ரூப்பர்!
மைசேர்ந்த விழிக்கணையால் ஆணி னத்தை
மயக்குகின்ற மங்கையைப்போல் பலபேர் கண்ணில்
வைகுந்த வாசானி! மன்னைத் தூவி
வையகத்துப் பேரவையில் முழுக்கம் செய்தாய்!

—கவிஞர் முரசோலி மணிமொழி

ஜி. நா. பேரவையில் தமிழ் ஈழக் குரலை முதலில் எழுப்பி வரலாறு படைத்த திரு. வெகுந்தவாசன் துணிவைப் பாராட்டி. 1980 மார்ச் முதல் தேதியில் சென்னை மத்திய நூலக அரங்கில் தமிழ் ஈழத் தோழமைக் கழகத்தின் சார்பில், பாட்டு அரங்கம் நடைபெற்றது. தமிழ் ஈழத் தோழமைக் கழகச் செயலரளர் அரு. கோபாலன், பெருங்கவிக்கோ வா.மு. சேதுராமன், கவிஞர் முத்தரசன், பொன்ஜையனாரப்பன், மணிமோழி, முகில்வன்னன் ஆகியோர், கவிதைகள் பாடி அவரைப் பாராட்டினர். சென்னை மாநகர முன்னாள் மேயர் திரு. சா. கணேசன் பொன்னாடை போர்த்தினார்.

தமிழீழம் காண்பதற்கு...

சென்னையில் 28-4-90 நடந்த
தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களின் நினைவுகூர் விழாவில்
நிகழ்த்தப்பட்ட எனது உரை

தலைவர் அரு. கோபாலன் அவர்களே, மாண்புமிகு பேராசிரியர் அன்பழகன் அவர்களே, சிட்டிபாபு அவர்களே நன்பர்களே வணக்கம்!

தமிழீழத் தந்தை செல்வநாயகம், சிந்தனைச் சிற்பி கதிரவேற்பிள்ளை இவர்களின் நினைவுகூர் உணர்வு விழாவிலே கலந்துகொண்டு உரையாற்றுவதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இவ் வாய்ப்பினை அளித்த—தமிழீழத் தோழமைக் கழக நன்பர்களுக்கு எனது நன்றியை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த விழாவின் முக்கியக் குறிக்கோள் தமிழீழம் அடைவதற்கு மீண்டும் மீண்டும் உணர்வைப் பெருக்குவதுதான் என்று அருகோ சொல்லுகிறார். செல்வாவும் கதிரவேற்பிள்ளையும் அவர்களுடன் சேர்ந்து ஒத்துழைத்த மற்றைய தலைவர்களும் இலங்கைத் தமிழர் தங்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு ஊட்டிய உணர்வுதான் நல்லமுறையில் ஓர் அடித்தளமாய் அமைந்தது. அதையாரும் மறுக்க முடியாது.

உணர்வு மட்டுமல்ல, அரசியல் விதீவகமும் அரசியல் ரூனமும் உடையவர்களாக நாம் இருக்கவேண்டும். செல்வா அவர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே இந்தியர் வந்து தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்களாகிய தந்தை பெரியார், கலைஞர் ஆகியோரைச் சந்தித்துத் தமிழர் பிரச்சினைபற் றிக் கலந்தாலோசனை செய்திருக்கிறார்.

திரு. பண்டார நாயகா இலங்கைப் பிரதமராக இருந்த சமயம்—இந்தியப் பிரதமர் நேரு கொழும்பு போயிருக்கிறார். திரு. செல்வா நேருவை அங்கே சந்தித்து எங்கள் பிரச்சினை பற் றிப் பேசியிருக்கிறார்.

இந்தியத் தலைவர்களுடன் நெருங்கிய அரசியல் தொடர்பைச் செல்வாவும் கதிரவேற்பிள்ளையும் திட்டமிட்டு ஏற்படுத்தி அந்த உறவை வளர்த்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். இதனின் உட்குட்சமம் என்னவென்றால் இந்தியாவின் உதவி, ஒத்தாசை இல்லாமல் தமிழினம் முழுமையாக ஈடுபெற முடியாது என்ற கணிப்பேயாகும். இந்தச் சரியான கணிப்பை என் போன்றவர்கள் எப்பொழுதுமே ஆதரித்திருக்கிறோம். இன்றைக்கும் என்றைக்கும் அதுதான்—அதாவது இந்திய மக்களின்—குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டு மக்களின் ஆதரவு, ஒத்தாசை எப்பொழுதும் எங்களுக்குத் தேவை.

இந்தக் கருத்து நாளடைவில்—காலப்போக்கில்—மிகவும் வலுவடைந்து மலர்ந்தபோது செல்வா அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்—இலங்கை இரண்டாக உடைந்து சிறீஸங்கா ஒரு கூறு மற்றையது தமிழ் ஈழம்—இரண்டும் தனித்தனியாக அரசியல் அடிப்படையில் இந்தியாவுடன் சேரும். இதை நான் சொல்லவில்லை—பேராசிரியர் ஜெயரெத்தினம் வில்சன்—நீண்ட காலமாக அரசியல் துறையில்—அரசியல் அறிவியல் துறைப் பேராசிரியராக இருந்தவர்—இப்பொழுதும் கணடாவில் (பிரன்ஸ்விக் பல்கலைக் கழகத்தில்) பேராசிரியராகப் பணிபுரிகிறார்.

சென்ற ஆண்டு சிறந்ததொரு நூலை வெளியிட்டுள்ளார். அதனின் பெயர் “இலங்கை துண்டாகிறது” (The break-up of Sri Lanka)—இது இலண்டனில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இந் நூலில் இறுதி அத்தியாயங்களில் இலங்கையின் இனப் பிரச்சினைக்கு என்ன தீர்வு என்ற தலைப்பில் எழுதியுள்ள பகுதியில், தான் திரு. செல்வநாயகம் அவர்களுடன் அரசியல் பேச்சுகள் நடத்தியுள்ளதாகக் கூறியுள்ளார். (இப் பேராசிரியர் வில்சன் அவர்கள் தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களின் மருமகன் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.)

இவ்வரையாடல்களின்போதுதான் திரு. செல்வா— “இலங்கை இரண்டாக உடைந்து இருபகுதிகளும் இந்தியாவுடன் சேரும்—இதுதான் ஒரே ஒரு வழி.” இந்த நூலை நான் வாசித்தபிறகு இந்தக் கணிப்பு சரி என்று இலண்டன் செய்தி இதழ்களுக்குக் கருத்துத் தெரிவித்தேன். அவர்களும் அதனை வெளியிட்டார்கள்.

உணர்ச்சியும் தேவை—அதற்கும் மேலாக விவேகமும் தேவை. இரண்டும் சேர்ந்தால்தான் ஆக்கஸ்டுவான், நிரந்தரத்தீர்வுகளை நாம் அடையமுடியும்,

எனவே, இந்த விழாவின் மையமாக செல்வாவின்— இந்தியாவுடன் அரசியல் சேர்க்கை என்ற சிந்தனையை மனத்தில்வைத்து அதன் நன்மைகளையும் பாதிப்புகளையும் சிந்திப்போமாக, வணக்கம்.

வேழ வைகுந்தனார்!

புலவர் வெற்றியழகன்

உலகத்தின் முதல்மாந்தன் உயர்தமிழ் மாந்தன்
உலகினிலே தனிநாடே இல்லாத மாந்தன்!
பலசிறிய நாடெல்லாம் ஐ.நா.வில் பங்கு
பெற்றிருக்கும் பாங்கான இந்நாளில் நாமோ
விலங்காக நாடின்றி வாழ்வதனை என்னி
வைகுந்த வாசனவர் ஐ.நா.வில் ஏறிக்
கலக்கிவிட்டார் உலகினையே கலங்கிவிட்டார் எல்லாம்
களன்றெழுந்த தீப்பிழிம்பே வைகுந்தனாம் வாசன்!

வாழவொரு நாடின்றி அலைகின்ற நாமோ

வாழ்நாளில் தனிநாட்டைக் காணவேண்டும் என்றே
ஸழத்தில் பெரும்புரட்சி வெடிப்பதற்கு நல்ல

இனமான வைகுந்தனார் காரணமாய் ஆனார்!
வேழமென வைகுந்தனார் நடைபயின்ற போது

வெற்றியதன் படிக்கட்டில் ஐ.நா.வில் பேச்சு!
தாழவில்லை தமிழினந்தான் தனியீழங் காணும்
தாரணியில் தனியாக வெற்றிக்கொடி நாட்டும்!

சிக்காகோ நகரினிலே நம்விவேகா னந்தர்

சகோதரரே சகோதரிகளே என்றழைத்துப் பேசி
மக்க தமை வியப்பினிலே ஆழ்த்தியதைப் போலே

என்றேறி ஐ.நா.வில் முழுக்கமதைச் செய்தார்!

தக்கவர் ஆம்ஸ்ட் ராங்க்காலை நிலவினிலே வைத்தே
தாளெனது ஆனாலும் பெருமையெலாம் பாரின்
மக்களுக்கே என்றதைப்போல் வைகுந்தனார் ஐ.நா.

மற்றத்துப் பெருமையெலாம் தமிழர்க்கே ஆகும்!

தளராத நெஞ்சுடைய வைகுந்தனார் போன்றோர்

தனிவீரன் பிரபாகரன் காளையினைப் போன்றும்
இளைஞர்கள் ஏராளம் தோன்றிடுதல் வேண்டும்

இனமானப் போர்ப்பரணி பாடிடுதல் வேண்டும்!

விளையாத பாறையிலும் விளைத்திடலாம் நெல்லை

வளையாத மலைமுகட்டை வளைத்திடலாம் குட்டி!

சுளையாகத் தனியீழங் தமிழர்களே காண்போம்

சுற்றிவரும் வெற்றியினை வாகையெனப் பூண்போம்!

நாடு கடத்தப்பட்டேன்!

இந்த நாலை எனது எழுபதாவது வயது முடிந்த சில வர்கங்களில் எழுதுகிறேன்—(15.4.1920). இது என் வாழ்க்கை வரலாறு அல்ல. அந்த அளவிற்கு நான் ஒரு பெரிய மனிதன் என்று கருதவுமில்லை.

இருந்தாலும் எனது பொது வாழ்க்கையில் சில முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. அவைபற்றி எழுத விரும்புகிறேன். தமிழீழ விடுதலைக்கான என்னுடைய பங்கினை இந்த நிகழ்ச்சிகள் எடுத்துக் கூறும்.

முதலாவதாக நான் ஐக்கிய நாடுகளின் பொதுச்சபையில் பேசியதுதான். இரண்டாவது இலண்டன் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் அமைப்பாளர் என்ற வகையில் நான் தீட்டிய “தமிழீழம் 82 இல்” என்ற முக்கிய தீர்மான மொன்று நிறைவேற்றப்பட்டது. மூன்றாவதாக இந்தியப் பேரரசின் உத்தரவின் பேரில் நாடு கடத்தப்பட்டது.

1978ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 5ஆம் திகதி நியூயார்க் காரில் இருக்கும் ஐ.நா. பொதுச்சபையில் தமிழீழத்திற்காக பேச்சை நிகழ்த்தினேன். பேச்சு சில நிமிஷங்கள்தான். ஒரு பேச்சின் தரத்தையோ தாக்கத்தையோ அந்தப் பேச்சு எடுக்கின்ற நேரத்தை மட்டும் கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு மதிப்பீடு செய்ய முடியாது. உதாரணமாக அமெரிக்க நாட்டுத் தலைவர் ஆபிரகாம் லிங்கன் நிகழ்த்திய ஒரு பேச்சு அதிக நேரம் எடுக்கவில்லை. சில மனித்துளிகள்தான். ஆனால், அது உலக வரலாற் றிலேயே நிகழ்த்தப்பட்ட தலைசிறந்த பேச்சுக்களுள் ஒன்று. இந்தப் பேச்சில்தான் அவர், Government of the People by the People for the People என்ற வாசகத்தை உபயோகித்தார். மக்களாட்சி மக்களுக்காக மக்களாலே நடத்தப்பட வேண்டும் என்று கர்ச்சித்தார்.

1980ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதத்தில் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு என்ற அமைப்பு தனது அங்கத்தவர் கூட்டத்தில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேறியது. 82ஆம் ஆண்டு தைப்பொங்கல் தினத்தில் தமிழீழ தற்காலிக அரசை நிறுவுவது என்பதுதான் இந்தத் தீர்மானம். கூட்டம் இலண்டனில் நடந்தது.

தீர்மானத்தை அமுலாக்குவதற்கு 18 மாசம் வரையில் அவகாசம். பல நாடுகளில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த தமிழர் அமைப்புகளுக்கு இத் தீர்மானம், அவரவர்களுடைய அறிவுரை களுக்கும், தங்கள் தங்கள் நிலைப்பாட்டினை எடுத்துரைக்கவுமாக அனுப்பப்பட்டது.

தமிழீழத்தில் இயங்கி வந்த (P.L.O.T.E.) மக்கள் விடுதலைக் கழகமும் அதன் தலைவர் உமாமகேஸ்வரன் அவர்களும் எங்கள் இலண்டன் தீர்மானத்துக்கு நல்ல ஆதரவும் ஆர்வமும் காட்டினர். அதேபோன்று டாக்டர் S.A. தார்மலிங்கம், கோவை மகேசன் அவர்கள், ஈழவேந்தனவர் களும் ஆதரவு அளித்தனர். அறிக்கைகளும் விட்டனர். ஆனால், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவர் அ. அமிர்தவிங்கமவர்கள் தீர்மானத்தை எதிர்த்து அறிக்கை கள் விட்டார்.

தமிழீழ விடுதலைப்புவிகளும் (L.T.T.E) ஆட்சேபம் தெரிவித்து உத்தியோக பூர்வமான ஒரு நீண்ட அறிக்கையும் விட்டனர். முக்கியம் வாய்ந்த இந்த அறிக்கையை உள்பக்கங்களில் பார்க்கலாம்.

இலங்கையிலும் தமிழர்கள் வாழ்கின்ற பல நாடுகளிலும் இத் தீர்மானம்பற்றி விவாதங்களும் சர்ச்சைகளும் எழுத்தொடங்கின.

சிறீலங்கா அரசரங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் 81ஆம் ஆண்டு பிற்பகுதியிலும் 82ஆம் ஆண்டு பொங்கல் நாள் நெருங்கி வருகிற காலத்திலும் தமிழீழத் தற்காலிக அரசாங்கம் ஸ்தாபிப்பதைத் தடுக்கும் நோக்கத்துடன் ஏற்கெனவே இருந்த அவசரகால ஆட்சிமுறைகளை நீடித்துக்கொண்டு இருந்தது.

தீர்மானத்தின் பூர்வாங்க அறிக்கையில் விளக்கம் கொடுத்த மாதிரி இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம் முழுமையாக உடனடியாக இயங்கக்கூடிய அரசாங்கத்தை அமைப்பது அல்ல! அரசாங்கம் அமைத்தாய் விட்டது என்று ஒரு பிரகடனம் (declaration) செய்தால் அது ஒரு எழுச்சி நிகழ்வாக அமையும்.

சென்னையில் சென்றவாரம் முகவை இராஜமாணிக்கம் அவர்கள் தனது ‘காதில் விழுந்த கவிதைகள்’ என்ற நாலை எனக்கு அன்பளிப்பு செய்தார்கள்.

அவரைப்பற்றி ஒரு குறிப்பும் அதிலிருந்தது. 1932இல் சென்னையில் சுதந்திரப் பிரகடனத்தைப் படித்ததற்காக கைது செய்யப்பட்டு சிறைத் தண்டனை அனுபவித்தாரன்று.

பிரகடனத்தைப் படித்தவுடன் சுதந்திரம் வந்து விட்டதாக அவர் கருதியிருக்க மாட்டாரல்லவா?

ஒரு எழுச்சி (Symbolic Value) அடையும் நோக்கில்தான் யார்சர் அராபத் தலைமையில் இயங்கும் பாலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கம் நாடு கடத்தப்பட்ட நிலையில் (Parliament in exile, Government in exile) என்று சொல்லக் கூடிய (Palestine national Council) பாலஸ்தீனியன் நாஷனல் கவுன்சில் என்ற ஸ்தாபனத்தைச் சமீபத்தில் தோற்றுவித்து அதற்கு உலக நாடுகளின் அங்கீகாரத்தைப் பெற முயலுகிறார்கள்.

இந்தியா பெருமளவில் அராபத் அவர்களுக்கும் பாலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கத்துக்கும் பல ஆண்டுகளாக ஆதரவு கொடுத்து அங்கீகாரமும் வழங்கி வருகிறது. இதே போன்று தமிழ்மீழ மக்களாகிய நாங்களும் இந்தியாவின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கு எல்லார்விதமான முயற்சிகளையும் கையாண்டிருக்க வேண்டும்.

பாலஸ்தீனியர்களோ தங்கள் நாடு தங்களுடையதுதான் என்று சொன்னாலும்கூட, பெரும்பான்மையோர் நாட்டுக்கு வெளியேதான் வசிக்கிறார்கள். ஆனால், தமிழ்மீழத்திலோ,

அந்நாட்டு மக்கள் பெரும்பான்மையினர் அங்கேதான் தொடர்ந்து வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் பாலஸ்தீணியர் காபந்து அரசு அமைக்க முடியுமென்றால் ஏன் தமிழ்முத்து மக்கள் தனித்தமிழ்மூல தாபந்து அரசை அமைக்க முடியாது?

82ஆம் ஆண்டில் தமிழ்முத் தற்காலிக அரசைத் தோற்றுவித்து இந்தியாவின் அங்கீகாரத்தையும் பெற்றிருந்தால் தமிழர் வரலாறு வேறு நல்லமுறையில் போயிருக்கும்.

82ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில்தான் இந்திய அரசாங்கம் என்னை இலண்டனுக்கு நாடுகடத்தியது. ஏன் அப்படிச் செய்தார்கள் என்று எனக்கு இன்னமும் விளங்க வில்லை. ப. நெடுமாறன் அவர்கள் எனக்கு ஒருமுறை சொன்னார்கள், பிரதமர் இந்திரா அம்மையார் அவர்களே அந்த நாடுகடத்தல் உத்தரவைப் போட்டிருக்கவேண்டுமென்று.

83ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் நடந்த தமிழர் படுகொலை களுக்குப் பிறகுதான் எங்கள் பிரச்சினை உலக அரங்கில் மிகத் தீவிரம் அடைந்தது. 82இல் இலண்டன் தீர்மானம் இந்தியாவில் சிலருக்கு ஒரு தலையிட்யாய் இருந்திருக்கலாம். சில அதிகாரிகள் இந்திரா அம்மையாருக்குப் புகார் செய்திருக்கலாம்.

“வைகுந்தவாசன் ஒரு சாமானியப் பேர்வழி அல்லர். கட்டுக்காவல் மிகுந்த ஐ. நா. சபைக்குள்ளேயே புகுந்து தமிழ்மூல கோரி மெத்த பரபரப்பை உண்டுபண்ணியவர். எனவே, அவர் சென்னையிலிருந்து வேறு சில ஆதரவாளர் களுடன் காபந்து அரசை ஏற்படுத்தினால், இந்திய அரசாங்கத்துக்குத்தான் வீண் தொல்லை. எனவே, இந்தியாவிலிருந்து அவரை அகற் றினால்தான் நல்லது” என்று சில அதிகாரிகள் பிரதமருக்குத் தவறான புத்திமதி கூறி யிருக்கலாம்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் என் வாழ்நாள் பூராவும் நான் இந்தியாவின் உண்மையான நன்யன் என்ற முறையில் தான் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறேன். இன்னும் சொல்லப்

பேர்னால் நான் ஒரு இந்தியப் பிரஜை என்றில்லாவிட்டாலும் என்னை ஒரு இந்தியனாகவே கருதுகிறேன்.

இந்திரா அம்மையாரிடம் எனக்கெதிராகக் குற்றம் சாட்டிய அதிகாரிகள் யாராக இருந்தாலும், எனக்கு மட்டும் அவர்கள் ஒரு சொல் சொல்லியிருந்தால். நான் அவர்களுக்கு உறுதிவாக்களித்து ஒன்றும் செய்யாமல் இருந்திருப்பேன். அப்படியிருந்தும் இந்தியப் பேரரசே என்னுடைய உத்தேசச் செயற்பாடுகளை மிகவும் பாரதாரமாகக் கணித்து என்னை உடனடியாக நாடுகடத்தியது.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் LIBERATION TIGERS OF THAMIL EALAM

நாடுகடத்தப்பட்ட நிலையில் தமிழீழ அரசு

லண்டனிலுள்ள தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் தலைவர் திரு. வைகுந்தவர்சன் 1982ஆம் ஆண்டு தைப்பொங்கல் தினத்தன்று தமிழீழ அரசைப் பிரகடனப்படுத்துவது சம்பந்தமாக ஒரு பூர்வாங்கத் திட்ட வரைவை வெளியிட்டிருக்கிறார். இத் திட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களை விமர்சிப்பதோடு அல்லாமல் இப் பிரகடனம்பற்றி எமது இயக்கத்தின் நிலையை ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கு தெளிவுபடுத்த நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளோம்.

1980ஆம் ஆண்டு ஆவணி 31-ந் திகதி லண்டன் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவில் நிறைவெய்திய தீர்மானத்தில் 1982ஆம் ஆண்டு தைப்பொங்கல் தினத்தன்று சுதந்திர தமிழீழம் உதயமாகும் என்று முன்னரிவித்தல் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், இந்த இமாலய சாதனையை எப்படிச் சாதிப்பது என்பது பற்றி இத் தீர்மானத்தில் எதுவித விபரமோ விளக்கமோ அளிக்கப்படவில்லை. ஆயினும் லண்டன் பிரகடனம் சம்பந்தமாக தமிழீழ அரசியல் அரங்கில் மிகவும் குழப்பகரமான சர்ச்சை எழுந்தது. உலக அரசியல் வரலாற் றில் ஆழமான

தரிசனம் அற்றோரும், ஒரு தேசிய விடுதலைப் போராட்டத் தின் சிக்கலான பரிமாணங்களை நன்கு புரியாதவர்களும், அவசரபுத்தியுடைய கற் பனாவாதி களும், ஸண்டன் பிரகடனத்தை எடுத்த எடுப்பில் குருட்டுதனமாக வரவேற்றார்கள். பிரகடனத்தின் நோக்கம், உள்ளடக்கம், இலக்குகள், அவற்றால் எழக்கூடிய அரசியல் தர்க்கங்கள் ஆகியவற்றை நன்கு ஆய்வு செய்யாமல் அவசரபுத்தியில் ஆதரவை அளித்தார்கள். தமிழீழ தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச்செல்ல தீவிரமான செயற் திட்டம் எதுவும் முன்வைக்கப்படவில்லை என்று கூட்டணித் தலைமையில் எழுந்த விரக்தியானது தமிழீழத்தை வெளிநாட்டிலிருந்தாவது இறக்குமதி செய்யலாம் என்ற கற்பனாவாதத்தில் இவர்களைத் தள்ளியது போலும். கூட்டணியைக் கிள்ளிக்கொண்டு, தொட்டிலையும் ஆட்டிக் கொண்டு, 'தைப்பொங்கலன்று தமிழீழம் வருகிறது' என்று தாலாட்டுப்பாடி வந்த இவர்களது அரசியல் பித்தலாட்ட மானது மக்கள் மத்தியில் ஒருபுறம் புதிரையும் மறுபுறம் குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்தியது. செயற் திட்டம் எதுவும் வரிக்கப்படாத பூடகமான ஒரு தீர்மானத்தை மூலமாக வைத்துக்கொண்டு சர்ச்சைகளில் ஈடுபடுதல் அர்த்தமில்லை என்பதால் நாம் மௌனமாக இருந்துவிட்டோம்.

ஆனால் திரு. வைகுந்தவாசன் சமீபத்தில் (14-11-1981) வெளியிட்டிருக்கும் அறிக்கை ஒன்றில் ஸண்டன் பிரகடனத்தின் இலக்குகளை விளக்கும் வகையில் ஒரு பூர்வாங்க திட்ட வரைவை வெளியிட்டிருக்கிறார். 1982 தைப்பொங்கல் தினத்தன்று நாடுகடத்தப்பட்ட நிலையிலான ஒரு தற்காலிக தமிழீழ அரசைப் பிரகடனப்படுத்துவது; அதன்பின் ஐ.நா. மூலமும் ஐ.நா. அமைப்பின் கீழுள்ள சர்வதேச சட்ட நிறுவனங்கள் வாயிலாகவும் எமது பாரம்பரிய பிரதேசங்களுக்கு சட்ட ஆட்சியுரிமை வேண்டுவது— இவைதான் இத் திட்டத்தின் சாராம்ச நோக்குகளாகும். எமது நிலைக்கு முற் றிலும் ஓவ்வாத தற்காலிக அரசுகள் நிறுவப்பட்ட வரலாற்றுச்சான்றுகளைக் குறிப்பிட்டுக்காட்டும் அதேவேளை, நெருக்கடி எழுந்தால் ஐ.நா. படைகள் வந்து குறுக்கிடலாம் என்ற வகையிலும் மிகவும் சிறுபிள்ளைத்தனமர்ன கருத்துக் களும் இத் திட்டத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மொத்தத்தில் பார்க்கும்போது, இப்பிரகடனமானது எமது தேசிய சுதந்திரப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கோ அன்றி சட்ட ஆட்சியுள்ளையும் இறைமையுமுடைய ஒரு சுதந்திர அரசை அமைப்பதற்கோ உருப்படியான செயற்திட்டம் எதையும் கொண்டிருக்க வில்லை என்றே கூறவேண்டும். அதுமட்டுமன்றி இத் திட்டமானது எமது இயக்கம் வரித்துள்ள ஆயுதப்புரட்சிப் போராட்டத்திற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் வகையில் மக்களைத் திசைதிருப்பி விடுவதாகவும் அமையும்.

நாடுகடத்தப்பட்ட நிலையில் தற்காலிக தமிழீழ அரசை அமைக்கும் திட்டத்தை நாம் கொள்கையளவில் எதிர்க்க வில்லை. ஆனால் அது யாரால், எந்தச் சூழ்நிலையில், எந்த இலக்கோடு அமைக்கப்படவேண்டும் என்பதே இங்கு முக்கியமான பிரச்சினையாகும். தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் அரசியல் தலைவிதியை பாதிக்கக்கூடிய அதிமுக்கிய விவகாரங்களில் மக்களின் ஏகோபித்த ஆதரவு இல்லாமல், அதற்கான சூழ்நிலை எழுமுன் தன்னிச்சையாக சில தனிநபர்கள் தமிழீழ அரசை வெளிநாட்டில் அமைக்க முயல்வது எமது சுதந்திரப் போராட்டத்தை வெறும் கேள்கூத்தாகச் செய்வதாக முடியும்.

நாடுபெயர்ந்த அரசுகள் நிறுவப்பட்டதாக திரு. வைகுந்த வாசன் சில வரலாற்று உதாரணங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். சீனா (டாக்டர் சன்யற் சென்) இந்தியா (சுபாஸ் சந்திரபோஸ்) போலாந்து (ஜெனரல் சிரோஸ்கி) கம்பூச்சியா (இளவரசர் சியாரநாக்) போன்ற உதாரணங்களை எடுத்தாயும்போது அந்தந்த நாடுகளின் சுதந்திர வரலாற்றுச் சூழ்நிலை, தேசிய விடுதலைத் தலைவர்களின் நிலைப்பாடு, பிறநாடுகளின் ஆதரவு போன்றவற்றைச் சாம்புத்தில் கொள்ளவேண்டும். அப்படிப் பார்க்குப்பொழுது இவ்வதாரனங்களை எமது இன்றைய நிலைக்கு இணையொப்புச் செய்யமுடியாதென்றே சொல்லவேண்டும். அப்படி தான் நாடுகடத்தப்பட்ட நிலையில் ஒரு அரசைப் பிரகடனப்படுத்துவதாயினும் அந்த அரசைப் பொறுப்பேற்று நடத்தும் தலைமைப்பீடத்தின் தகுதி, உரிமை, அதிகாரம் போன்றவற்றையும் நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். எமது மக்களின் விடுதலைக்காக நேரடிப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ளதும், ஸ்ரீ வங்கா பாராளுமன்ற

ஆட்சியமைப்பில் பங்குகொள்ளாததுமான் ஒரு புரட்சிகர வெகுசன விடுதலை இயக்கம் வெளிநாட்டு ஆதரவுடன் இப்படியான அரசைப் பிரகடனப்படுத்துவது சாலச்சிறந்தது. இதற்கு இன்னும் காலம் கணியவில்லை என்பதே எமது நிலை.

ஐ.நா. சபை மூலமும், ஐ.நா. அமைப்பின் கீழுள்ள சர்வதேச சட்ட நிறுவனங்கள் வாயிலாகவும் எமது பிரதேச ஆட்சியுரிமையை நிலை நிறுத்தலாமென இப் பூர்வாங்கத் திட்டத்தில் கூறப்படுகிறது. பிரதேச ஆட்சியுரிமைக்கும், சுயநிர்ணய உரிமைக்குமுள்ள அதிகார வரம்புகள் இங்கு வரையறுக்கப்படவில்லை. நாம் வேண்டுவது சுயநிர்ணய உரிமையை அடிப்படையாகக்கொண்ட பரிபூரண இறைமை யுடைய சுதந்திர அரசே அன்றி, பிரதேச நீதிபரிபாலன ஆட்சியுரிமையல்ல. இந்த நீதியில் ஐ.நா. சபையோ அன்றி ஐ.நா.வின் சட்டமன்றங்களோ எமது தேசிய சுயநிர்ணய உரிமையை அங்கீகரித்து எமக்குத் தேசிய விடுதலையைப் பெற்றுத்தரும் சட்ட அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. மனித உரிமைகள் மீறப்படும்பொழுது ஆட்சேபம் தெரிவிக்கும் அந்தஸ்தைத்த் தவிர ஒரு நாட்டில் நேரடியாகக் குறுக்கிடும் அதிகாரங்கள் இந்தச் சர்வதேச சட்ட நிறுவனங்களுக்கு இல்லை.

இன்றைய ஐ.நா. சபையானது சட்டப்பல்லற்ற, சர்வதேச அரசியல் அதிகாரமற்ற, வஸ்லரசுகளின் ஆதிக்கத் திற்கு அடிமைப்பட்ட ஒரு நிறுவனம். சமீபகால வரலாற்றை எடுத்துக்கொண்டால் ஐ.நா. படைகளானது எந்தவொரு நாட்டினதும் தேசியவிடுதலைப் போராட்டத்தில் தலையிட்டு, நீதியையும், சுதந்திரத்தையும் நிலைநிறுத்தியதாக நிகழ்வுகள் இடம்பெறவில்லை, கிழுபா, வியட்நாம், அல்ஜீரியா, அங்கோலா, மொசாம்பிக், சிம்பாவே, நிகராக்குவா போன்ற சமீபத்திய வீரவிடுதலைப் போராட்டங்கள் அனைத்தும் ஐ.நா. படைகளின் தலையீடின்றி அந்தந்த நாட்டு மக்களின் ஒன்றுபட்ட ஆயுதப்புரட்சிப் போராட்டத்தால் வெற்றிகண்டவை என்பதை நாம் நினைவுகொள்ளுதல் அவசியம். தேசிய சுதந்திரம் கோரி இன்று நடைபெறும் ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டங்களிலும் (இரீத்திரியா, கிழக்கு தீமோர், பாலஸ்தீனம், வடஅயர்லாந்து, மேற்கு சகாரா, நமீபியர், எல்சல்வடோர்) ஐ.நா. படைகள் குறுக்கிடப்

போவதில்லை என்பது தின்னாம். நடைபெற்று முடிந்ததும், நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதுமான தேசியவிடுதலைப் போராட்டங்கள் அனைத்தும் ஐ.நா.வின் சட்டமன்றங்களில் வழக்குத் தொடர்ந்து விடுதலையைப் பெறலாமென்ற கற்பனாவாதத்தில் காலம் கழிக்கவில்லை. மக்களை அணிதிரட்டி, மக்கள் சக்தியை மூலமாகக்கொண்ட வெகுசன ஆயுதப்புரட்சிப் போராட்டம் மூலமே தேசிய சுதந்திரத்தைப் பெறமுடியுமென்ற உண்மையை இவ் விடுதலை இயக்கங்கள் உணராமலில்லை.

உலக விடுதலைப் போராட்டங்களின் வரலாற்று அனுபவங்களை உணர்ந்து நாமும் எமது போராட்டத்தை ஐதார்த்தமான, நடைமுறைச் சாத்தியமான வடிவங்களில் நெறிப்படுத்த வேண்டும். சனநாயக, சமாதான வழிதழுவி நாம் நடத்திய போராட்டங்கள் நகூக்கப்பட்டமையாலும் தேசிய ஒடுக்குமுறை அதிதீவிரமடைந்ததாலும் எமது தேசிய இனத்தின் விடுதலைப் போராட்டமானது ஆயுதப் புரட்சிப் போராட்ட வடிவத்தில் உயர்ச்சியும் வளர்ச்சியும் கண்டுவருகிறது. ஆயுத எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியின் சரித்திர வெளிப்பாடாகத் தோன்றி அப் போராட்டத்தைத் தலைமைதாங்கி நடத்துவது எமது புரட்சி இயக்கம் என்பதை யாராலும் மறுக்கமுடியாது. நகரப்புற கொரில்லாப் பாணியில் வித்துள்ளிய எமது இயக்கம், வெகுசன ஆயுதப்போராட்டத்தை இலக்காக்கக்கொண்டு மக்கள் புரட்சி இயக்கமாக மலர்ந்துவருகிறது. ஆயுதம் தரித்த தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் என்பது மிகவும் பாரதூரமான, மிகவும் பிரம்மாண்டமான கைங்கரியம். இந்தப் புரட்சிகர அரசியற் பாதையில் மக்களை விழிப்படையச் செய்து, மக்களைத் தயார்படுத்தி, மக்களை ஆயுதம் தரித்து, மக்களைப் பாதுகாத்து, மக்களை ஒரேயணியில் ஒன்றுதிரட்டி வழிநடத்தி, மக்கள் போராட்டம் ஒன்றைச் செம்மையாக அமைப்பது அப்படி இலகுவான காரியமல்ல. அதிமுக்கியமாக இப் போராட்டப் பாதையில் எழும் பயங்கரமான சோதனை களைத் தாக்குப்பிடிக்கும் ஆத்ம பலத்தை எமது மக்கள் பெறுவது அவசியம். உயிரிழப்பும், பொருளிழப்பும், சிறையும் சித்திரவதையுமாக எமது மக்கள் தாங்கொணா ஒடுக்கு முறைக்கு ஆளாக நேரிடும். மக்களை மாபெரும் துன்பத்தில் ஆழ்த்தி, அவர்களின் விடுதலை வேட்கையையும் ஆத்மபலத்தை

யும் முறியடிக்க சிங்கள ஆளும்வர்க்கம் முயற்சிப்பது தின்னனம். இப்பொழுதே சிங்கள இராணுவம் அதைச் செய்துவருகிறது. இரத்தம் சிந்தாமல், தியாகம் செய்யாமல் விடுதலை கிடைக்கப் போவதில்லை என்பதை எமது மக்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். ஐதார்த்தமான போராட்ட நிலைமை இப்படி இருக்கும்பொழுது ஒருசிலர் மந்திரத்தால் மாங்காயை விழுத்தும் மாயாவாதத் திட்டங்களை முன்வைக்கிறார்கள். ஐ. நா. மூலம் காரியத்தைச் சாதித்துவிடலாம். ஐ. நா. படைகள் வந்து நாட்டைப் பிரித்துக்கொடுக்கும் என்ற ரீதியில் போலி நம்பிக்கையை புகட்டுகிறார்கள். இப்படியான கற்பனாவாத மருட்சியில் எமது மக்களும் மருண்டுவிட்டால் அவர்களை புரட்சிகரமான ஒரு தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு அணிதிரட்டுவது அசாத்தியமாகிவிடும் அல்லவா? ஆகவே, வண்டன் பிரகடனத்தில் வரையப் பட்டிருக்கும் திட்டமானது மக்களைத் திசைதிருப்பிவிடும். ஆபத்தான அம்சங்களைக் கொண்டிருப்பதால் இத் திட்டமானது எமது தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்குக் குந்தகமாக அமையும்.

நாடுகடத்தப்பட்ட நிலையில் சுதந்திரத் தமிழீழ அரசைப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டிய நிலைமை எழுக்கூடும். ஆனால் அதற்கான அரசியல் வரலாற்று சூழ்நிலைகள் கணியும் வரை நாம் பொறுத்திருக்க வேண்டும். அந்த அரசானது தமிழீழ புரட்சிகர விடுதலைச் சக்திகளைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துவதாக அமையவேண்டும். அந்த அரசின் செயற்திட்டமானது எமது விடுதலைப் போராட்டத்தின் பரிமாணங்களை ஆழமாகக் கிரகித்து, போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான புரட்சிகர செயற்திட்டத்தைக் கொண்டிருப்பதும் அவசியம்.

திரு. வைகுந்தவர்சனின் தேசப்பற்றையும், அவரது துணிகர விடுதலைப் பணிகளையும் நாம் கௌரவிக்கும் அதேவேளை இத்தகைய திட்டங்களை அவசரப்பட்டு அமுலாக்க வேண்டாமென அவருக்கும் மற்றும் வண்டன் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு நண்பர்களுக்கும் வேண்டுகோள் விடுகிறோம்.

அரசியல் குழு
தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்,
புலிகளின் தாகம் தமிழீழத் தாயகம்!

உந்து சக்தி என்ன?

தமிழ் ஈழத்தைப்பற்றியும் அங்கு வாழ்கின்ற தமிழர்களைப் பற்றியும் ஐக்கியநாட்டுப்பொது மாமன்றத்தில் நான் சுருக்கமாக உரையாற்றிப் பதினேரார் ஆண்டுகளுக்கு மேல் உருண்டோடியும், இன்றைக்கும் — அதாவது 1990-ஆம் ஆண்டிலும் அதை எப்படிச் சாதித்தீர்கள்? ஏன் என்ன நோக்கம்? என்றெல்லாம் பலர் என்னை வினாவிக்கொண்டேயிருக்கின்றார்கள்.

நானாகவே இவைபற்றி இதுவரையில் அதிகம் எழுத வில்லை. பத்திரிகையாளர்கள்—ஏனையோர் எழுதியது ஒரளவு மேற்குறிக்கப்பட்ட வினாக்களுக்கு விடையளிக்கும் வகையில் இருந்ததால் நான் ஒன்றும் எழுதாமல் விட்டு விட்டேன்.

ஐ.நா. சபையில் நான் பேசும் காலத்தில் எனக்கு வயது 58. இன்றோ எழுபது. எனவே, இப்பொழுதாவது உண்மையில் என்ன நடந்தது; எப்படியெல்லாம் ஐ.நா. சபைக்குச் சென்றேன்; என்ற விவரங்களைத் தரவேண்டாமா? எனவே தான் இந்த நூல்.

எனது வாழ்க்கையில் நான் பலதரப்பட்ட தொழில்களைப் புரிந்திருக்கிறேன். ஆனால், இளமையிலிருந்தே அரசியலிலும் பொது வாழ்விலும் மிகவும் அக்கறையும் ஈடுபாடும் உள்ளவாராக இருந்தேன். பெரும்பாலானவர்களைப் போலவே வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்ன? இறுதியில் எல்லாம் என்னாவது? போன்ற கேள்விகள் எழுந்து, இன்றைக்கும் வெறும் கேள்விகளாகவே இருக்கிறதே தவிர, நெஞ்சுக்கு நீதியும் அமைதியும் தருகின்ற வகையில் ஒரு பதிலும் கிடைக்க வில்லை.

பேரின்பநாயகம்

ஆனால், பலர் சொல்லுவதில், ஏதோ விஷயம் இருக்கிறது போலத் தோன்றும். யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் (Jaffna College) நான் மாணவனாக இருந்த காலத்தில் இலங்கையிலேயே தலைசிறந்து விளங்கிய ஹண்டி மாஸ்டர் எல்லோ ராஹும் அன்புடன் அழைக்கப்பட்ட ஹண்டி பேரின்பநாயகம் என் வகுப்புக்கு (இலண்டன் மற்றிக்குலேசன்) ஆசிரியராக இருந்தார். வயது எனக்கு அப்போது பதினேழு. ஒவ்வொரு வெள்ளிக் கிழமையும் சமயப் பாடத்திற்குப் பதிலாக ஹண்டி மாஸ்டர் மாணாக்கர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டும் முறையில் வாழ்க்கையில் பொதுவாக எழக்கூடிய கேள்விகளைக் கேட்கலாம் என்ற முறையை ஏற்படுத்தினார்.

இதன்படி நான் அவரிடம் “வாழ்க்கையில் பாரீய பெரிய வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றது! சிலர் மதிநுட்பம் கூடியவர் களாகவும், மற்றைய சிலர் சாதாரண அறிவு வளர்ச்சிகூட இல்லாதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகள் வாழ வேண்டியவர் இளமையிலேயே மரணத்தைத் தழுவுகிறாரே ஏன் இப்படி? எந்தச் சமயம் சரியான பாதையைக் காட்டுகிறது?” இப்படிப்பட்ட கேள்விகளை வகுப்பில் கேட்டேன்.

உமர்க்கயாம்

வகுப்பின் நேரம் 45 நிமிஷம். முழு நேரமும் பலதரப்பட்ட கருத்துக்களை எடுத்துச்சொன்ன மாஸ்டர் இறுதியாகச் சொன்னது என் காதில் இன்னமும் ஒவித்துக்கொண்டே யிருக்கிறது.

“என்னவிட மிகப் பெரியவர்கள்கூட இப்படிப்பட்ட கேள்விகளுக்குத் தகுந்த பதிலைப் பண்ணெடுங் காலமாகத் தரமுடியாமலிருந்தார்கள் என்றால், நான் மட்டும் எப்படித் தக்க பதிலைத் தரமுடியும்?”

சென்ற 53 ஆண்டுக் காலமாக இந்தக் கேள்விகளுக்கு ஏதேனும் தக்க விளக்கம் கிடைக்குமா என்றுதான் நானும் ஒவ்வொரு நாளும் சிந்தனை செய்தும், பெரிய அறிவாளிகள் எழுதிய நூல்களை வாசித்தும், நண்பர்களுடன் விவாதித்தும்

இந்தியில் பேர்ஸியன் கவிஞர் உமர்க்கயாம் கூற்றுத்தான் சரி என்று என் மனச்சாட்சி சொல்லுகிறது. இந்தக் கவியின் முடிவு என்னவென்றால், ஒருவருக்கும் மறுமொழிகள் ஒன்றும் சரியாகத் தெரியாது! நானும் இதை ஏற்கிறேன். ஆனால், அதே சமயம் நாங்கள் எங்கள் பகுத்தறிவிற்கேற்ப, உலக சமுதாய சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப, மனிதன் முன்னேற்றமடைய குறள் போன்ற நூல்களின் அறிவுரைகளை ஏற்று நடத்தல் வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் படிக்கும்பொழுது முதன் முதலாக 1940-ஆம் ஆண்டு இந்தியா வந்தேன். அப்போது இலங்கையிலிருந்து இந்தியா வருவதென்றால் மிகவும் கஸபம், ஒருநாள் யாழ்ப்பாணப் புகைரத நிலையத்திற்குச் சென்று, மதுரைக்கு ஒரு டிக்கெட் தாருங்கள் என்று கேட்டேன். உடனே டிக்கெட் கிடைத்தது. வண்டியேறித் தலைமன்னார் வந்து கப்பலில் தனுஷ்கோடி அடைந்து, பின்பு ரெயில் வண்டியில் மதுரை அடைந்தேன். பாஸ்போர்ட்டோ, காசு கட்டுப்பாடோ, (Exchange Control) இவை ஒன்றும் அப்போது இல்லை. இலங்கை ரூபாயும் இந்திய ரூபாயும் சமமான மதிப்பு. (On par) மதுரையில் சில நாள்கள் மங்கம்மா சத்திரத்தில் தங்கியிருந்தேன். பின்பு சென்னை வந்தேன்.

சாமிநாதையர்

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் படிக்கும்போது தமிழும் ஒரு பாடமாக படித்தேன். டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையரின் ஒரு புத்தகம் பாட நூலாக இருந்தது. அப்போதே சாமிநாதையர் சென்னையில் வசிக்கிறார் என்பது தெரியும். எனவே, அவரது விலாசம் தேடி அவர் வீடு சென்று அவரைச் சந்தித்தேன்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்துள்ளேன். நான் ஒரு மாணவன் என்றதும் அவர் என்னை ஒரு தேவாரம் பாடச் சொன்னார். ராகம் தெரியாது என்றேன். பரவாயில்லை, சும்மா பாடு என்றார், “நாமார்க்கும் சூடியல்லோம்” என்று தொடங்கும் பாட்டைப் பாடினேன். யாழ்ப்பாணத் தமிழ் நல்ல தமிழ் என்றார். விடைபெற்றுக் கிளம்பினேன்.

இன்னொரு நாள் மாண்புமிகு சீனிவாச சாஸ்திரி அவர்களது பேச்சைக் கேட்டேன். இலங்கையிலிருந்து சென்னை

வந்துள்ளப் பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் அவர்களும் ஏ.வி. மயில்வாகனம் அவர்களும் தமிழ் ஆராய்ச்சிப் படிப்பில் இருந்தார்கள். அவர்கள் இருவரையும் சந்தித்துப் பேசி தமிழ் அறிவு வளர்ச்சிக்காகத் தமிழ்நாடு வரத்தான் வேண்டும் என்ற உண்மையை அப்பொழுதே உணர்ந்தேன்.

அண்ணா

பின்பு காஞ்சிபுரம் போய் அண்ணா அவர்கள் வீடு சென்றேன். ஆனால் அவரில்லை. அவர் நடத்திய “திராவிட நாடு” பத்திரிகை ஆபிசம் வீட்டில்தான் என்ற ஞாபகம். சில நாள்களுக்குப் பின்பு பேரறிஞர் அண்ணாவின் பேச்சை சிதம்பரத்தில் கேட்டேன். யாழ்ப்பாணத்தவர் ஞானப் பிரகாசர் இலங்கை ஓல்லாந்தர் (Dutch) ஆட்சிக் காலத்திலேயே சிதம்பரம் வந்து ஒரு பெரிய குளமும் மட்டும் கட்டினார். அந்த ஞானப்பிரகாசர் கட்டிய மட்டும் வெட்டிய குளமும் இன்றும் இருக்கின்றன. நான் அந்த மடத்தில்தான் சில நாள்கள் தங்கிரிருந்தேன். பின் தஞ்சாவூர் போய் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கப் பேரறிஞர்—தமிழ்ச் சான்றோர் உமா மகேஷவரம்பிள்ளை அவர்களுடன் ஒருநாள் தங்கி இருந்தேன். அறிமுகக் கடிதம் கொண்டுபோயிருந்தேன் என்ற நினைவு. இது ஜம்பது வருடத்திற்கு முன் நடந்த தல்லவா? அதனால்தான் இந்த ஜமிச்சம். ஆனால், அவர் நான் ஓர் இளம் மாணவன் என்றும் பாராமல், யாழ்ப்பாணத் தவன் என்ற முறையில் அவர்களுக்குத் தமிழின்பால் இருந்த பற்றின் காரணமாக என்ன மிகுந்த அன்போடு கவனித்தார்.

1940 ஆம் ஆண்டில் திரு. கருணாநிதி

முதன் முதலாக நான் கருணாநிதி அவர்களின் பேச்சைக் கேட்டதும் ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்தான்! சென்னை யிலா அல்லது திருச்சியிலா என்று ஞாபகமில்லை. அப்போது அவருக்கு வயது பதினாறுதான்! ஆனால், என்ன விஷயம் பற்றிப் பேசினார் என்பது மட்டும் எனக்கு நினைவிலிருக்கிறது. அந்தப் பேச்சு தோழர் ப. ஜீவானந்தம் அவர்களின் சில கருத்துக்களுக்கு எதிரான பேச்சு. ஜீவா அவர்களும் அரசியலில் அப்பவே மிகுந்தாடுபாடு! என்னுடைய புத்தகங்கள், குறிப்பேடுகள் முதலியன கொழும்பில் பத்திர

மாக எனது வீட்டில் வைத்திருந்தேன். ஆனால், 1983 இனக். கலவரத்திற்குப் பின்பு இவற்றையெல்லாம் இழக்க நேரிட்டது. எனவேதான், ஞாபகத்திலிருந்துதான் எழுதுகின்றேன்.

கவிக்குயில் பாரதி

ஜீவானந்தம் அவர்கள் இந்தியாவில் தலைமறைவாக இருந்த காலத்தில் கொழும்பு வந்து எங்கள் வீட்டில் தங்கி விருந்துண்டிருக்கிறார்கள்.

1947 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். தலைசிறந்த பேச்சாளர் ஜீவானந்தம் அவர்கள் கொழும்பு வெள்ளவத்தையில் சைவ மங்கையர் கழக மண்டபத்தில் “கவிக்குயில் பாரதி கண்ட கனவு” என்ற தலைப்பில் சொற்பொழிவு ஆற்றி நார்கள்.

நான் அரசாங்க சேவையில் இருந்தபடியால், எனது மனைவியின் பெயரில்தான் கூட்டம் ஒழுங்கு பண்ணப்பட்டது. ஆனால், அதற்குத் தலைமை தாங்கியது இலங்கை அரசாங்கத்தில் பெரிய அதிகாரியாகவிருந்த திரு. கே. கனகரத்தினம் அவர்கள். ஜீவா பேச்சு.அரசியலைப் பற்றி அல்ல, கவிக்குயில் பாரதியைப் பற்றியதுதான் என்று அவருக்குச் சமாதானம் தரப்பட்டது!

இதே ஆண்டில்தான் ராசாசி அவர்களும் அதே மண்டபத்தில் பேசினார்கள். ஒன்றைப் பெரிதாகச் சொன்னார்கள். நாங்கள் தமிழர்கள், ஐரோப்பா சென்று பிரித்தானியாவை வென்று அங்கே ஆட்சி செலுத்தியிருக்க வேண்டுமென்று! கூட்டத்தில் நல்ல சிரிப்பும் கைதட்டலும்!

இன்னேரு இந்தியப் பிரமுகரும் அந்தக் காலத்திலேயே கொழும்பு வந்து அங்கிருக்கும் இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் சொற்பொழிவு ஆற்றியிருக்கிறார். அவர்தான் சர்வபள்ளி இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள்.

ஹண்டி பேரின்பநரயகம் அவர்கள்தான் முதன் முதலில் காந்தி அவர்களை இலங்கைக்கு அழைத்துப் பல கூட்டங்களில் வரவேற்பளித்து, பேசவைத்து இலங்கை மக்களின் தேசிய ஹண்டிவைத் தட்டி எழுப்பி வளர்த்தவர்,

சரோஜினி நாயுடு அவர்களையும் கமலா தேவி அவர்களையும் அவ்வாறே இலங்கைக்கு அழைத்து வரவேற்பளித்துச் சொற்பொழிவு ஆற்றவைத்தார். மற்றும் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர் கல்கி அவர்களையும் அவரின் நன்பர் மாலி அவர்களையும் இவ்வாறே வரவழைத்துச் சிறப்புச் செய்தார்கள்,

அந்தக் காலத்திலேயே இவ்வளவு இந்தியத் தலைவர்களும் இலங்கையின் அழைப்பின் பேரில் அங்கே சென்று இந்திய—இலங்கை நட்பை வளர்த்திருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய சொற்பொழிவுகளெல்லாம் என் நெஞ்சில் நிலைத்து நின்று தமிழினத்திற்கு நீதி தேடி நாம் உழைக்கவேண்டும் என்று என் நெஞ்சு உறுதி கொண்டது. அதன் விளைவே ஐ.நா. மன்றத்தில் நான் துணிச்சலுடன் ஏறி நின்று உரை நிகழ்த்தியது.

விடியலுக்கு பூபாளம் பாடினார்

ஆஸ்திரேவிய பத்திரிகை

ஜூன் 1979

“ஸ்டார் சோப்பாக்ஸ்”

தமிழீழ விடியலுக்கு திரு. வைகுந்தவாசன், பூபாளம் பாடினார். ஐ.நா. பேரவையில் தமிழீழ குரலை ஒலித்ததன்மூலம் உலகம் முழுவதிலும், அந்தக் கோரிக்கை எதிரொலிக்க துவங்கியிருக்கிறது. இரண்டு நிமிடங்களில், ஐ.நா. பேரவையையே, அதிர்ச்சியடைய செய்துவிட்டார்.

இவர் புரிந்த சாகசத்தை, எழுப்பிய குரலை அனைத்து நாடுகளும் ஏற்று ஆதாவு காட்டியதா? சுயநிர்ணய உரிமைக்காக இவ்வளவு தியாகங்களையும், சாகசங்களையும் புரிய வேண்டுமா? இன்றைக்கு நினைத்துப் பார்த்தாலும், திரு. வைகுந்தவாசனின் செயல் நம்மை புல்லரிக்கச் செய்கிறது.

டாக்டர். ஞானி. டி. பேரின்பநாயகம்
—பேச்சுலர்—BACHELOR

(Extract from English)

பிரபாகரனுடன் சந்திப்பு

82ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிலிருந்து நொவெம்பர் மாதம் நாடுகடத்தப்பட்டேன் என்று சொன்னேன் அல்லவா? எனக்குத் தெரிந்த அளவில் இந்தியச் சரித்திரத்திலேயே நாடு கடத்தப்பட்ட முதல் தமிழன் நான்தான். ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், எனது நீண்டகாலப் பொது வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கியமான நாள் என்ற முறையில்தான். இது நடப்பதற்கு முன்னதாக இரு பெரிய சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. ஒன்று, பிரபாகரன் அவர்களை ஒருநாள் முழுவதும் சந்தித்துப் பேசியதுதான்.

இந்தச் சந்திப்பை என்னுடைய வேண்டுகோளின் பெயரில் நெடுமாறன் அவர்கள் தன்னுடைய மயிலாப்பூர் வீட்டிலேயே ஒழுங்கு பண்ணி இருந்தார். காலை 10 மணி தொடக்கம் பின்னேரம் 6 மணிவரையில் பிரபாகரன் அவர்களுடன் தமிழீழ விடுதலை பற்றிய பல விஷயங்கள் பேசினேன். பிரபாகரனின் நெருங்கிய நன்பர் சுப்பிரமணியம் அவர்களும் கூட இருந்தார்கள். எங்கள் மூவருக்கும் மத்திய போசனம் நெடுமாறனவர்களே ஏற்பாடு செய்திருந்தார். ஆறுமணியளவில் எங்கள் பேச்சை முடித்துக்கொண்டு நாங்கள் மூவரும் காப்பி அருந்துவதற்காக ஒரு ஒட்டலுக்குப் போனோம். பிரபாகரனவர்கள், தான் காப்பி சாப்பிடுவதில்லை என்று பாலை அருந்தினார். நானும் மணியம் அவர்களும் காப்பி அருந்தினோம்.

இந்தச் சந்திப்பு நடந்த சில நாள்களில், அதாவது நொவெம்பர் 6ஆம் திகதி மற்ற முக்கிய விஷயம் நிகழ்ந்தது, அதுதான் தமிழீழத் தோழமைக் கழகத்தின் சார்பில் அரு. கோபாலன் அவர்கள் ஏற்படுத்திய கூட்டம். இதோ அவர் தோழமைக்கழக அங்கத்தவர்களுக்கு அனுப்பிய சுற்று அழைப்பிதழ்:-

இடைக்கால அரசு

பேரன்புடையீர் வணக்கம்

ஐ.நா. புச்சி கிருட்டினா வைகுந்தவாசன் அவர்கள், தமிழீழ இடைக்கால முன்னமை அரசு (Interim Provisional Government of Tamil Eelam) குறித்து, எழுதி

யனுப்பியுள்ள பணிப்பறிக்கை (Working Paper) பற்றிய கருத்தரங்கு 6-11-82 காரி (சனி)க் கிழமை சரியாக மாலை 4 மணிக்கு நடைபெறும். அதில் திரு. வைகுந்தவாசனும் கலந்துகொள்வார். அதுபோது தாங்கள் தங்கள் தோழர் களுடன் தவறாது பங்குபெற வேண்டுகிறோம்.

சென்னை	மத்திய நிலைமை	அன்புள்ளி
2-11-82	கால்பாதி	அரு. கோபாலன்
		(பொதுச் செயலாளர்)

இதே ஆம் திகதியில்தான், நெடுமாறன் அவர்களின் விருந்தினராகப் பழைய சட்டமன்ற விடுதி அறை ஒன்றில் தங்கி இருந்தேன். 11½ மணிபோல என்னுடைய அறைக் கதவில் யாரோ தட்டுகிற சத்தம் கேட்டது. திறந்தவுடன் நாலைந்து பேர் உள்ளே வந்தார்கள். நீங்கள்தானா வைகுந்தவாசன்? என்று கேட்டார் ஒருவர். ஆமென்று சொன்னதும் அவர் உடனே ஒரு பத்திரத்தை எடுத்து, “இது இந்திய அரசாங்கத்தின் ஆர்டர். உடனே இந்தியாவை விட்டு வெளியேற வேண்டும். இதோ இலண்டனுக்கு நீங்கள் போவதற்கு உரிய டிக்கெட். உங்கள் பெட்டிகளை எடுங்கள் எங்களுடன் வாருங்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு என்று சொன்னார்கள்.

நான் பத்திரத்தை வாங்கிப் படித்தேன். ஆங்கிலத்தில் தான் இருந்தது. திகைத்துப் போனேன். நீங்கள் யார் என்று கேட்டேன். இரகசியப் போலீசார் என்றனர். நான் சொன்னேன், என்ன இது? இலண்டனிலே உள்ள இந்தியத் தூதுவரிடமிருந்து இந்தியாவிலிருக்க நாலு மாத விசா வாங்கி வந்தேன். மூன்று வாரம் தான் இப்போது முடிந்தது. இந்திய அரசுக்கு எதிராக நான் ஒன்றும் செய்யவில்லையே! நான் திரும்பிப் போவதற்கு என்னிடம் ரிட்டர்ன் ஏர் டிக்கட் இருக்கிறது. எனவே, இரண்டு நாள் அவகாசம் கொடுங்கள் என்று கேட்டேன். எனக்கு முதலில் பத்திரம் கொடுத்தவர் என்னைப் பார்த்துச் சொன்னார், ‘ஐயா! எங்களுக்கு எதுவும் தெரியாது. எங்களது வேலை உங்களைப் பிடித்து உடனே இலண்டனுக்கு அனுப்பி வைப்பதுதான். தயவுசெய்து எங்களுடன் வாருங்கள் என்றார். பகல் 12 மணி இருக்கும்,

நான் சூறினேன், காலையிலிருந்து நான் காப்பிகூட இன்னும் அருந்தவில்லை. சாப்பாடு முடித்துவிட்டு உங்களுடன் வருகிறேன் என்றேன். அதற்கும் அவர்கள் சம்மதிக்கவில்லை. நெடுமாறன் அவர்கள் அந்த விடுதியில் தனது ஆபீசை வைத்திருந்தார்கள். அவர் அப்போது இல்லை. ஆபீசில் வேலை செய்த புரட்சிமணி அவர்களிடம் விஷயத்தைக் கூறிவிட்டு, வந்த போலீஸ் அதிகாரிகளுடன் அவர்களின் காரில் ஏறி உட்கார்ந்தேன். எனக்கு நல்ல பசியாயிருக்கு, நீங்கள் என்னை எழும்பூரிலிருக்கும் தலைமைப் போலீஸ் நிலையத்துத் தானே கொண்டு போகிறீர்கள் என்று சொன்னீர்கள், அதற்கு அருகிலுள்ள அசோகா ஓட்டலில் சாப்பிட்டு விட்டு நிலையத்துக்கு வருகிறேன் என்று சொன்னேன். உங்களுக்கு ஏதேனும் சந்தேகமிருந்தால் ஒரு பொலீஸ்க்காரர் என்னுடன் வரலாம். இதற்கும் அவர்கள் இனங்குவதாக இல்லை. எனக்குத் தேவையான சாப்பாட்டைப் பொலீஸ் நிலையத்திற்கே எடுப்பித்து தருவதாகச் சொன்னார்கள். என்மீது அவ்வளவு நம்பிக்கை இல்லையா? இந்த வயதில் எங்கே தப்பித்து ஓடமுடியும் என்று சொன்னதன்பேரில் நாலு இரகசியப் பொலீசாரையும் என்னையும் ஓட்டல் அசோகாவிற்குச் செல்லும்படி வந்தவர்களில் சீனியர் பொலீஸ் அதிகாரி உத்தரவிட்டார்.

பாஸ்போர்ட்டைக் கிழித்தேன்!

சாப்பிடுவதற்காகங் காலியாயிருந்த ஒரு மேசையில் ஐந்து பேரும் உட்கார்ந்தோம். இலைகள் போடப்பட்டன. பொலீசார் என்னுடைய அறைக்குள் வந்து நாடு கடத்தல் ஆர்ட்டரை என்னிடம் கொடுத்த நேரத்திலிருந்து என்னுடைய மூளை எப்படி இதைத் தடுப்பது? எவ்வளவு காலம் பின் போடலாமோ அதைச் செய்வது என்பதைப் பற்றித்தான் யோசனை. எனவே, சாப்பாட்டு இலைகள் போடப்பட்டதும் எனக்கொரு யோசனை வந்தது. என்னுடைய இலங்கைப் பாஸ்போர்ட்டு என் வசம் இருந்தது. அதைக் கிழித்து ஒழித்துவிட்டால், அதிகாரிகள் எப்படி என்னை வெளியேற்ற முடியும்?

என்னுடன் சாப்பிட உட்கார்ந்த நாலு பொலீசாரில் என்னுடைய இருக்கைக்கு அக்கம் பக்கமாக இருவர் இருவராக

உட்கார்ந்தனர். ஓவ்வொருவரும் கருமமே கண்ணாய் என்னைக் கண்காணித்துக் கொண்டு இருந்தனர். அது எனக்கு மட்டும்தான் தெரியும். இவர்களைல்லோரும் சிவில் உடையில் இருந்தார்கள். ஒட்டல் சாப்பாட்டுப் பகுதியில் பலர் அடுத்தடுத்த மேசைகளில் சாப்பிட்டுக்கொண்டு இருந்தார்கள். எங்களைப் பற்றி அதிகம் கவனம் செலுத்த வில்லை.

பக்கத்திலிருந்த பொலீசாருக்குச் சொன்னேன் கழிப்பறைக்குப் போய்விட்டு வருவதாக. மென்மையாகத்தான் சொன்னேன். அவர் முதலில் உடனே ஒரு திகில் மாதிரி மற்ற பொலீசாரைப் பார்த்தார். அதற்குள் நான் எழுந்து போய் விட்டேன். அசோகா ஒட்டலுக்கு நான் முன்பே போயிருக்கிறேன். எனவே தூரத்திலிருந்த கழிப்பறைக்குப் போய், பாக்கெற்றிலிருந்து பாஸ்போர்ட்டைக் கையிலெடுத்து அட்டை களை மாத்திரம் விட்டுவிட்டு உள்ளிருந்த பக்கங்களைல்லா வற்றையும் மளமளவென்று ஓவ்வொன்றாகக் கிழிகிழி என்று கிழித்து டாய்லெட்டுக்குள் போட்டுப் பிளங்பண்ணிவிட்டேன். இலங்கை அரசாங்கத்தின் பாஸ்போட்டுக்கு நேர்ந்த கதி இது!

சீக்கிரமாகக் கை அலம்பி முடித்து, சாப்பாட்டு மேசைக்குப் போனேன். பொலீசார் திருதிருவென்று முழித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் அவர்களைவிட்டுக் கழிப்பறைக்குப் போகும் பொழுது, அவர்களுள் யாரும் என்னைப் பின் தொடரமாட்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். சாப்பாட்டுக் கூடத்தில் பலர் இருந்தபடியால் பொலீசார் எந்த விதமான சலசலப்பையும் ஏற்படுத்தமாட்டார்களென்று எனக்குத் தெரியும். நான் வந்து உட்கார்ந்ததும் சாப்பாடு எல்லாம் போட்டுத் தயாராக இருந்தது. சாப்பிட்டு முடித்ததும் பில் கொண்டுவருவதற்கிடையில் விஷயத்தை அவர்களுக்குச் சொன்னேன். என்னுடைய பாஸ்போர்ட் என்சைமில்லை டாய்லெட்டுக்குள்ளே போய்விட்டது என்றதும் அவர்கள் திகைத்தே போனார்க்கள். தங்கள் உயர் அதிகாரிகளுக்கு என்ன சொல்லமுடியும் என்று அவர்கள் திகைத்த திகைப்பை அவர்களின் முகங்களிலிருந்து அறிந்து கொண்டேன்.

சாப்பாட்டுப் பில் வந்தவுடன், அவர்களை ஒரு சின்ன அளவில் சமாதானம் செய்யும் நோக்குடன் நானே ஐந்து பேருக்கும் சாப்பாட்டுக் காசைக் கட்டினேன்.

கட்டியதுதான் தாமதம் உடனே என்னை அழைத்துக் கொண்டு அண்மையிலிருந்த பிரதம பொலீஸ் நிலையத்திற்குக் கொண்டு போனார்கள். பிற்பகல் 2½ மணி இருக்கும். ஓர் அறையில் இருக்கச் சொன்னார்கள். ஒரு பெரிய அதிகாரி உள்ளே வந்தார். இன்றிரவே நீங்கள் பம்பாய் செல்ல வேண்டும் அங்கிருந்து ஏர் இந்தியா விமானம் மூலமாக இலண்டன் செல்லுகிறீர்கள் என்றார்.

கெட்டிக்காரத்தனம்!

அவருக்குப் பாஸ்போர்ட் கிழிப்பு விஷயம் இன்னமும் தெரியாது. நான் பெரிய கெட்டிக்காரன் என்று நினைத்து, இன்று சனிக்கிழமை ஆச்சே வார விடுமுறைதானே, அதிகாரிகள் தெண்டித்தாலும் இவர்களால் ஒரு புது பாஸ்போர்ட் எடுக்கவே முடியாது என்ற அவசர புத்தியில் இந்த அதிகாரிக்குச் சொன்னேன், இன்றைக்கு நீங்கள் நாடு கடத்தவே முடியாது! காரணம் என்னுடைய பாஸ்போர்ட் தொலைந்தே போய்விட்டது. நான் சொல்லுவதை நம்புங்கள். இதோ எனது பாஸ்போர்ட்டின் அட்டைகள் என்று அதைக் காட்டினேன்.

அவருக்குத் தூக்கிவாரிப்போட்டது. நான் ஓட்டலில் நடந்ததைச் சொன்ன பிறகு உடனே பெரிய சப்தம்போட்டு, பெயர் சொல்லி ஒருவரைக் கூப்பிட்டார். இந்த அதிகாரி அவருக்குக் கோபமாகச் சொன்னார்! இதுதானே இந்த ஆளை ஓட்டலுக்குப் போகவிடக்கூடாது என்று அப்பவே சொன்னேன்! பார்த்தீர்களா!

அடுத்த சில மணித்தியாலங்களில் நடந்தவற்றை இன்றைக்கும் (June 1990) நான் நினைவுபடுத்தும் வேளை, எனக்கு ஒரு பக்கம் இந்தியப் பொலீசாரிடம் நல்ல மதிப்பும் மறுபக்கம் இந்திய அதிகாரிகளும் இலங்கை அதிகாரிகளும் தங்களுக்கு விருப்பம் இல்லாதவர்கள்மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் ஒருமைப்பாட்டில் வியப்பும் எழுகின்றன.

போலீசாரின் திறமை!

நான் பொலீஸ் நிலையத்தில் ஓர் அறையில் இருந்தேன் என்று கூறினேன் அல்லவா? அந்த அறை பொதுமக்கள் தொடர்பு அலுவலரின் ஆபீஸ் என்று ஞாபகம். அங்கு நான் அரைமணித்தியாலம் போல இருந்து என்ன நடக்கிறது என்று கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். நாலுபேர் பொலீசாரென்று குறிப்பிட்டேன் அல்லவா? அவர்களில் இருவர் என்னிடம் ஒடோடி வந்தார்கள். இளம் வயதினர்தாம்,

ஐயா! எங்கள் வேலைக்கே ஆபத்து வந்திருக்கிறதுபோல இருக்கு. உயர் அதிகாரிகள் எங்கள் கடமையிலிருந்து தவறி விட்டோம் என்று கண்டிக்கிறார்கள். உங்களை டாய்லெட்டுக்குப் போகவிட்டதற்காக! நீங்களோ வயதுவந்த வர்கள், தயவுசெய்து எங்களுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டும் என்று ஒருவர் எழுதுவதற்குப் பேப்பரும் மற்றவர் பேனாவும் தந்து பாஸ்போர்ட் கிழித்ததற்குத் தாங்கள் பொறுப்பில்லை என்றும் நானே முழுப்பொறுப்பும் ஏற்கிறேன் என்றும் ஒரு கடிதம் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு எழுதி என்னுடைய கையெழுத்தை யும் போட்டுத்தரும்படி கேட்டனர். உடனே அவர்களை அமரச்சொல்லி எழுத்ததொடங்கினேன். அந்த நேரம், என்னுடைய மனோநிலை நானே பாஸ்போட்டைக் கிழித்தேன் என்றதை ஒப்புக்கொள்ளுவது மாத்திரமல்ல, அதைச் செய்தது சரிதான் என்பதும்கூட.

என்னை நல்ல முறையில் ஏமாற்றி என்னுடைய கையெழுத்தையே இந்தக் கடிதத்திலிருந்து வெட்டி புதிய பாஸ்போர்ட்டிற்கு நானே விண்ணப்பம் செய்கிறதாகக் கையெழுத்தை உபயோகிப்பார்களென்று யார்தான் சந்தேகித் திருக்கமுடியும்?

பொலீசார் இதே தந்திரத்தையும் யுக்தியையும் அடுத்த சிலநிமிடங்களில் கையாண்டார்கள். இதெல்லாம் எனக்குப் பிறகுதான் தெரியவந்தது. பத்திரிகை நிருபரென்று சொல்லிக் கொண்டு ஒருவர் வந்தார். பத்திரிகைகளில் என்னுடைய நாடு கடத்தும் விஷயம் பிரசுரமாகி வந்தால் பஸர் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்த நான் நிருபர் வந்ததை வரவேற்றேன்.

இரகசியப் பொலீசார்

அவரும் ஒரு இரகசியப் பொலீசாரென்பது எனக்கு அப்பொழுது எப்படித் தெரியும்? பத்திரிகைகளில், இந்த விஷயம் வரவேண்டுமே என்ற விருப்பத்தில், அவர் எந்தப் பத்திரிகையின் நிருபர் என்பதையே கேட்கவில்லை!

அவர் மிகவும் பரபரப்புடன் பேசினார். நன்றாக நடித்தா ரென்பது அதன் பின்புதான் தெரியும். என்னைப்பற்றி பல கேள்விகள் கேட்டார். சுருக்கெழுத்தில் ஏதோ எழுதுவதாகப் பாசாங்கு செய்தார். கடைசியில் கேட்டார், “ஐயா இந்தச் செய்தியுடன் உங்கள் படமுமொன்று போட்டால் நல்லது. கேமறாவும் கையோடு கொண்டுவந்திருக்கிறேன், எடுக்கலாமா படம் என்றார்! நான் தாராளமாக எடுங்களேன் என்று கூறினேன். எனக்கெப்படித் தெரியும்புதிய பாஸ்போர்ட்டுக்குப் பாவிப்பதற்கு இந்தப் படத்தைத்தான் பயன்படுத்துவார் களென்று!

திமர் பாஸ்போர்ட்

முதலில் கபடமாகக் கையெழுத்தை வாங்கினார்கள். அதே தோரணையில் படத்தையும் எடுத்தார்கள். இரண்டையும் சேர்த்து சனிக்கிழமை பின்நேரமென்றாலும் சென்னையிலிருக்கும் இலங்கைத் தூதுவராபீசுடன் தொடர்பு கொண்டு பாஸ்போர்ட் கிழித்தாகிவிட்டது இனி நாடுகடத்தல் சீக்கிரம் நடக்கமுடியாது என்று ஓரளவு நிம்மதியுடன் பொலீஸ் நிலையத்து அறையிலிருந்த எனக்கு முதலில் பேசிய அதிகாரியே சில மணித்தியால் நேரத்துக்குள் என்னுடைய புதுப் பார்ஸ்போர்டுடன் வந்து, இன்றைக்கு நீங்கள் இலண்டனுக்குப் போகத்தான் போகிறீர்கள்! இதோ உங்கள் புதியப் பாஸ்போர்டு! ஆனால், இது உங்கள் கைவசம் தரமாட்டோம். இலண்டன் ஏர்போர்ட்டில் அங்கே உள்ள இமிகிறேஷன் அதிகாரியிடம் இதைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்றார்.

இந்திய அதிகாரிகளுக்கும் இலங்கை அதிகாரிகளுக்கும் உள்ள உறவை இது காட்டுகிறதல்லவா? அதேவேளை இந்தியப் பொலீஸ் அதிகாரிகளின் மதிருப்பத்தையும் திறமையையும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியுமா என்ன?

அன்றிரவே சென்னையிலிருந்து பம்பாய் சென்றேன். உயர் பொலீஸ் அதிகாரி ஒருவர் என்னுடன் விமானத்தில் கூடவே வந்தார். பக்கத்திலேயே இருந்தார். என்னுடைய பாஸ்போர்ட் அவர் வசம்தான் இருந்தது. பம்பாயில் ஏர்இந்தியா விமானத்தில் ஏறியதும் விமான அதிபர் ஒருவர் என்னிடம் வந்து கூறினார். என்னுடைய பாஸ்போர்ட் தன்னிடம் இருப்பதாகவும் அதை இலண்டனில் இமிகிறேஷன் ஆபீசரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாமென்றார். அப்படியே இலண்டன் விமான நிலையத்தில் பெற்றுக்கொண்டேன். நீதிக்காகப் பாடுபட்டால் இவ்வாறெல்லாம் நடைபெறும் போலிருக்கிறது. ஆனாலும் நெஞ்சே! நீ நீதிக்காகவே போராடு என்று என் நெஞ்சுக்கு அறிவுறுத்தினேன்.

— ○ —

உயர் திரு. வைகுந்தவாசன்
இங்கிலாந்து
பெருமதிப்புக்குரிய ஐயா அவர்கட்கு,

நான் தமிழிழத்தில் உள்ள வட்டுக்கோட்டை என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்தவன். தங்கள்மீது பேரன்பு கொண்டவன். தாங்கள் தங்களது 'வாழ்க்கை வரலாற்றை' எழுதி நூலாக வெளியிடவேண்டும், அல்லது "தங்களது ஐநா. சபை (U.N.O) வரலாற்றையாவது நூலாக எழுதி வெளியிடவேண்டும்" எமது வருங்கால தமிழ் சமுதாயத் துக்கு அது ஒரு வழிகாட்டி நூலாக அமையும் என்ற கருத்தை தாழ்மையாக தெரிவிக்கின்றேன், எமது ஆவலை பூர்த்தி செய்யுங்கள்.

இப்படிக்கு
தங்கள்மீது பேரன்பு கொண்ட

செ. குருபாதன்

DEPT., of Recreation Satco-Gsi
P.O. Box 30023 Madinat-Yanbu
Alsinaiyah K.M. 19 Yanbu
Saudi-Arabia 18.7-83

(இப்படிப் பல கடிதங்களும் வேண்டுகோள்களும்
வந்தன. எல்லோர்க்கும் எனது அன்புகளந்த
நன்றி! வணக்கம்!)

தொண்டும் தண்டனையும்

இந்தியா 47ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்னதாகவே இலங்கைத் தமிழர்கள் மத்தியிலும் அரசியல் விழிப்பு ஏற்பட்டுப் பலகாலமாக இயக்கங்களும் ஸ்தாபனங்களும் தோன்றிச் செயற்பட்டிருந்தன.

இதன் தொடர்பாகத்தான் 1944ஆம் ஆண்டில் G. G. பொன்னம்பலம் அவர்கள் அகில இலங்கைத் தமிழ்காங்கிரஸ் என்ற ஸ்தாபனத்தைத் தொடங்கும் முகமாகப் பல பூர்வாங்கக் கூட்டங்களை ஒழுங்குபண்ணி இருந்தார். கொழும்பில் நடந்த முதலாவது கூட்டம் சைவமங்கையர் கழகமண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இந்தக் கூட்டத்தில் பேசிய நான் தமிழர் உரிமைகளையும் நலன்களையும் பெறுவதற்கு உகந்த மார்க்கம் தமிழர்களை மட்டும் பிரதிபலிக்கும் ஸ்தாபனமாக அல்லாமல் மற்றைய சிறுபான்மை இனத்தவர்களையும் சேர்ந்த ஒரு ஸ்தாபனமாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறினேன்.

ஸ்தாபனத்தின் பெயரையும் மாற்றி அகில இலங்கை சிறுபான்மையினரின் காங்கிரஸ் என்ற பெயரைச் சூட்டும் படியும் கூறினேன்.

அடுத்தநாள் பிரசுரமான டைம்ஸ் ஓவ் சிலேரன் (Times of Ceylon) என்ற முக்கிய ஆங்கில நாளேட்டில் இந்தக் கூட்டத்தைப்பற்றிய செய்தி ஒன்று பிரசுரமானது. இதில் என்னுடைய பேச்சையும் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். திரு. மோல்டிறிச் (Moldrich) என்ற இளம் நிருபர் அந்தச் செய்தியை அனுப்பியிருந்தார்.

பல ஆண்டுகளின்பின் இதே மேரல்டிறிச் அவர்கள் (Times of Ceylon) ஏட்டிற்கே பிரதம ஆசிரியராகப் பதவி ஏற்றம் பெற்றுப் பணியாற்றினார்.

இந்த 44ஆம் ஆண்டு நடந்த கூட்டத்தில் பங்குபற்றிப் பேசியதுதான் என்னுடைய பொது வாழ்வின் ஆரம்பம் என்று சொல்லலாம். அப்போது நான் அரசாங்கசேவையில் இருந்த

தாலும் பொதுவாழ்விலும் பங்கெடுத்துக்கொண்டு செயலாற்றினேன்.

இலங்கையில் அரசாங்க ஊழியர்கள் மத்தியில் தொழில் சங்க உரிமைகளுக்காக போராடவேண்டும் என்ற கோரிக்கை கள் 1945, 46ஆம் ஆண்டுகளில் எழுந்தன. அரசாங்க எழுது வினைஞர் சங்கம் என்ற ஸ்தாபனம் பல வருடங்களாக இருந்தது. ஆனால் 47ஆம் ஆண்டில் தான் இந்த ஸ்தாபனம் பெரிய அளவில் வளர்ச்சி அடைந்து தனது உரிமைகளுக்காகக் குரல் எழுப்பியதுமட்டுமல்ல நேரடிப்போராட்டத்திலும் குதித்தது.

1947ல் பொது வேலைநிறுத்தம்

47ஆம் ஆண்டில்தான் முதல்முதலாக நடுத்தர அரசாங்க ஊழியர்களும் ஏனையபாட்டாளிவர்க்க ஊழியர்களும் சேர்ந்து மாபெரும் ஊர்வலம் நடத்தி ஐஞ் 5ஆம் தேதியில் பொது வேலைநிறுத்தமும் செய்தார்கள். அப்போது பிரதமராக இருந்தவர் D. S. சேனநாயக்கா அவர்கள்.

பொது வேலைநிறுத்தத்தைக் கண்டு அவரின் அரசாங்கம் திகில் அடைந்தது. வேலைநிறுத்தம் செய்த ஊழியர்கள் ஊர்வலமாகச் சென்றார்கள். இதைத் தடுக்கும் நோக்குடன் பொலீசாருக்கு உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டது. பொலீசாரின் துப்பாக்கிச் சூட்டில் வட்டுக்கோட்டை என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்த கந்தசாமி என்பவர் இறந்தார். மற்றும் பலர் படுகாய் மடைந்தனர்.

வேலைநிறுத்தம் முறியடிக்கப்பட்டதாயினும் இந்த எழுச்சியை ஒரு காரணமாகக் காட்டி அன்றைய சேனநாயக்கார் அரசாங்கம் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துடன் பேரம் பேசி இலங்கைக்கும் சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கோரியது.

ஆகஸ்டு 47ஆம் ஆண்டில் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றது. பிப்ரவரி 48இல் இலங்கைக்கு “சுதந்திரம்” கிடைத்தது. இந்தியாவோ எத்தனையோ போராட்டங்களுக்கும் தியாகங்களுக்கும் பின்புதான் சுதந்திரம் பெற்றது. சின்ன அயல் நாடான இலங்கையோ இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றதின் விளைவாகப் பிருத்தாணிய ராசதந்திரிகளின் கணிப்பின்படி

தங்களுடைய ஆதிக்கம் தொடர்ந்து நிலைக்கவேண்டுமானால் இலங்கைக்கும் பெயரளவிலென்றாலும் சுதந்திரம் வழங்கத் தான் வேண்டும் என்ற முறையில் மாசி 48ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கும் “சுதந்திரம்” வழங்கினர்.

G. C. S. U.

47ஆம் ஆண்டு பொது வேலைநிறுத்த நடவடிக்கைகளில் நானும் ஒரு முக்கியப் பங்கெடுத்தேன். இதைத் தொடர்ந்து தொழிற்சங்க உரிமைகளுக்காக அரசாங்க ஊழியர் சங்கத்தில் (Government Clerical Service Union) பணியாற்றினேன். இதன் விளைவாக 48ஆம் ஆண்டு நடந்த எங்கள் சங்கத்தின் தேர்தலில் என்னை ஏகமனதாக அமைப்புக்காரியதரிசியாக நியமித்தார்கள். அப்பொழுதெல்லாம் இலங்கை அரசாங்க சேவையில் தமிழர்கள் பல துறைகளில் நூற்றுக்கு 40—45 வீதம்போல இருந்தார்கள்.

நான் சேவையாற்றின கீழைநிறுத்த நடவடிக்கை என்ற பொது விகிதர் சேவையில் சிங்கள உத்தியோகஸ்தர்களும் தமிழ் உத்தியோகஸ்தர்களும் கிட்டத்தட்ட சரிசமமாக இருந்தார்கள். அப்போது இந்தச் சேவையில் மட்டும் 2,000க்கு மேற்பட்ட தமிழர்களும் இதே தொகையைக் கொண்ட சிங்களவர்களும் கடமையாற்றினார்கள்.

இந்தச் சங்கத்திற்கு பல இடங்களில் கிளைச் சங்கங்கள் செயல்பட்டன. சுமார் 50 கிளைகளாவது இருந்தன. நான் சங்கத்தில் தொடர்ந்து பணிகள் ஆற் றியதன் விளைவாக, 1949ஆம் ஆண்டு நடந்த சங்கத் தேர்தலில் என்னைப் பொதுக் காரியதரிசியாக ஏகமனதாகத் தேர்வு செய்தார்கள். இந்த ஆண்டில்தான் என்முயற்சியால் சங்கத்துக்கென்று ஒரு ஆபீஸ் திறக்கப்பட்டது கொழும்பில்.

இதே எங்கள் சங்க மண்டபத்தில்தான் செல்வா அவர்களின் தலைமையில் தமிழ் அரசுக் கட்சி தொடங்கப்பட்ட கூட்டம் நடை பெற்றது (Inaugural sessions of the Federal party) 1949ல்.

கே.சி. நித்தியானந்தா

என்னைப்பொதுச் செயலாளராகத்தோர்வு நடந்த வேலையில், கே. சி. நித்தியானந்தா அவர்கள் சங்கத் தலைவராக

ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். அதே சமயம் திரு. எஸ். கதிரவேலு, திரு சி. குமாரசாமி, திரு பொன். குமாரசாமி இம்முவரும் சங்க நிர்வாகக் குழுவில் அங்கத்தவர் களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் நீண்டகாலத் தொடர்பு வைத்திருந்தார்கள்.

நான் இலங்கை அரசாங்க சேவையில் சேர்ந்த ஆண்டு 1941. அப்போது கூட ‘சித’ தகராறு உணர்வு இருக்கவே செய்தது. தமிழர் தங்களுக்குள் உரையாடும் பொழுது ‘சித’ என்று சொல்லுவார்கள் (சிங்கள—தமிழ்!). நான் உத்தியோகம் தொடங்கின முதல் நாளிலேயே லலிதகுமார் யாப்பா தகநாயக்கா என்ற சிங்கள இளைஞரும் சேர்ந்தார். இலங்கையின் தென்கோடியில் கதிர்காமத்துக்குப் போகும் வழியில் இருக்கும் மாத்தறை என்ற ஊரைச்சேர்ந்தவர்.

அவர் என்னிடம் தொடுத்த முதற்கேழ்வி ‘Why do you people come all the way from Jaffna to work in Colombo?’ தமிழர்களாகிய நீங்கள் அதிக தூரத்திலிருக்கும் யாழ்ப்பாணத் திலிருந்து ஏன் வேலை தேடிக் கொழும்புக்கு வருகிறீர்கள்?’ என்பதே. என்னுடைய பதில், நீங்கள் மாத்தறையிலிருந்து கொழும்புக்கு ஏன் வருகிறீர்களோ அதே காரணம் தான் என்றேன்.

தகநாயக்காவுடன் இந்தப் பேச்செல்லாம் ஆங்கிலத்தில் தான். ஆங்கிலம் மட்டும்தான் இலங்கையின் உத்தியோக மொழியாக அப்போது இருந்தது. சாதாரண நடுத்தர உத்தியோகங்களுக்குக்கூட குறைந்தபட்சம் இலண்டன் மற்றிக்குலேஷனில் சித்திபெற ரிருக்கவேண்டும்.

இந்தியர்வில் கேரளப் பகுதிகளில் கல்வித்தரம் எவ்வளவு கூட இருக்கிறதோ அதிலும்கூடவாகவே யாழ்ப்பாணப் பகுதி களில் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தவர்மட்டுமல்ல பெரிய கல்வி மான்களும் ஆங்கிலத்தில் புலமை பெற்றவர்களும் இருந்தார்கள். அந்தக் காலத்திலேயே சென்னைப் பல்கலைக்கழக முதல் பட்டதாரி யாழ்ப்பாண த்தவர்! அவர் பெயர் சி.வை. தாமேர்தரம் பிள்ளை!

சென்னையில் முதல்முதலாக ஒருதமிழர் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலாயிருந்தாரென்றால் அவரும் யாழ்ப்பாணத்தவர் தாம்.

ஆறுமுக நாவலர்

யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக நாவலர்தான் சிதம்பரத்துக்கு வந்து பள்ளிக்கூடம் ஸ்தாபித்து இன்றைக்கும் அந்த நாவலர் பள்ளிக்கூடம் நல்லமுறையில் இயங்கி நாவலர் இலட்சியங்களை ஏற்றுத் தமிழ்த்தொண்டு செய்து வருகிறது.

நாவலருக்கு முன்னதாகவே ஞானப்பிரகாரச் என்ற யாழ்ப்பாணத்துப் பெரியார் டச்சுக்காரன் இங்கையை ஆண்ட காலத்திலேயே தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து குடியேறினார்.

சிங்களவர் தகநாயக்காவும் நானும் காலம் போகப்போக நெருங்கிய நண்பர்களாக வளர்ந்தோம். அன்றைய சூழ்நிலையில் ஆங்கிலமே ஆட்சி மொழியாயிருந்தபடியால் சிங்களவர் தமிழர் என்ற பேதம் மிக வெளிப்படையாக வரவில்லை. சிங்களம் மட்டும்தான் ஆட்சி மொழி என்று S.W.R.D. பண்டாரநாயக்கா 1956இல் கொண்டு வந்தார். அதன்பின் வெடிக்கத் தொடங்கியது தமிழ் சிங்களப் பக்கமை.

1950ஆம் ஆண்டில் நடந்த சங்கத் தேர்தலிலும் மறுபடியும் பொதுச் செயலாளராக ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப் பட்டேன். இந்தக் காலகட்டத்தில் நிதிமந்திரியாக J.R. ஜெயவர்தனா இருந்தார். சங்கத்தின் சார்பில் நாளைந்து பிரேரணைக்கிய குழு, சங்க விஷயமாக அவ்வாரது ஆபீஸில் பலதடவை சந்தித்திருக்கிறது. ஜெயவர்தனா ஒரு குள்ள நரி என்பதை அப்பவே நான் உணர்ந்தேன். இருந்தும் பல சலுகைகளையும் சில தொழிற் சங்க உரிமைகளையும் அரசாங்கத் திடமிருந்து பெற்றோம்.

கூடுதலான உரிமைகள் கோரி எங்கள் போர்க்கொடியை மீண்டும் உயர்த்தினோம். “சிவப்பு நாடா” (“Red Tape”) என்ற சஞ்சிகையை ஆரம்பித்தோம். நண்பர் திரு A R ஆசீர்வாதம் ஒரு சங்கமுக்கியஸ்தர். அப்பொழுது நாவலரெலியா கிளைச் செயலாளராகப் பணியாற்றினார்,

அவர் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளைத்தாக்கி ஒரு கட்டுரை எழுதி அதைச் சிவப்பு நாடாவில் பிரசரிக்கும்படி அனுப்பி வைத்தார். நான் சில திருத்தங்கள் செய்து அதைப் பிரசரித்தேன்.

இதன் விளைவாக இருவரையும் அரசாங்கம் குற்றம் சாட்டியது. 208 B என்ற ஒரு அரசாங்க விதிமுறை, ஊழியர்கள் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்றவை போன்றன அமுலில் இருந்தது.

208 B என்ற விதிமுறையை மீறி அரசாங்கத்தை அவமதித்தோம் என்று குற்றம் சாட்டி மிகக் குறுகிய காலத்தில் எங்கள் இருவரையும் வேலை நீக்கம் செய்தார்கள். ஆவணி மாதம் 1950ல்.

இலங்கையில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (P.N.P.) அரசாங்கம் 18ஆம் ஆண்டு தொடங்கினது. அன்றிலிருந்தே இந்தக் கட்சியின் போக்கும் ஜெயவர்தனா போன்ற தலைவர்களின் அரசியல் கபட நாடகங்களும் எனக்குத் தெளிந்திருந்தபடியால் இக் கட்சிக்கு எதிராகச் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறேன்.

என்னுடைய வேலையை இழந்தபோதிலும் என் பொது வாழ்வில் இன்னும் தீவிரமாகச் செயல்பட முன்வந்தேன்.

அரசாங்க உத்தியோகத்தை இழந்த சில மாதங்களில் ஓர் ஆங்கில ஏட்டைத் தொடங்கினேன். இதன் பெயர் “மக்கள் குரல்” “People's Voice”. இலங்கை முழுவதிலும் அந்தக் கால கட்டத்தில் அரசாங்க கொள்கைகளுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்த ஒரே ஓர் ஆங்கில ஏடு பீப்பிள்ஸ் வோயில்தான். 1951ஆம் ஆண்டு தைமாதம் தொடங்கி இரு வருடங்களுக்கு மேல் நடத்தினேன். இதே வருடத்தில்தான் S.W.R.D. பண்டாரநாயக்கார் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியிலிருந்து விலகி ஒரு புதுக் கட்சியை ஆரம்பித்தார். அக் கட்சியின் பெயர் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி (S.L.F.P.). பண்டாரநாயக்காவும் அவருடைய கட்சியும், ஏனைய எதிர்க் கட்சிகளைப்போல நான் ஸ்தாபித்த ஆங்கில ஏட்டிற்கு ஆதரவு தந்தார்கள். அதேபோன்று முற்போக்குச் சக்திகளும் தொழிற்சங்கவாதிகளும் அரசாங்க ஊழியர்களும் தமது ஆதரவைத் தந்தார்கள். இது வார

ஏடாகவும் 6 மாதகாலம் வாரம் இருமுறை ஏடாகவும் வெளி வந்தது.

“People’s Voice”ன் கெரளக்களை ஏற்காத அரசு எனக்கெதிராக இரண்டு வழக்குகளைத் தொடுத்தது. ஒரு வழக்கில் நான் கிரிமினல் ஸைபல் (Criminal libel) குற்றம் சாட்டப்பட்டு, ஏட்டின் ஆசிரியர் என்ற முறையில் தண்டிக்கப் பட்டேன். ரூபா 250 தண்டம். கட்டத் தவறினால் 6 மாதம் சிறை. அடுத்த வழக்கில் Contempt of Court என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டேன். ஆனால், அப்பீல் வழக்கில் நான் வெற்றி பெற்றேன். அந்த வழக்கில் S. நடேசன் Q.C. அவர்கள் எனக்காக வாதாடினார்கள்.

என்று மாதச் சுற்றுப்பயணம்
சீனாவிலும் ருஸ்ஸியாவிலும்

இலங்கையிலே உலக சமாதான சம்மேளத்தின் கிளை ஒன்று பலதரப்பட்ட அரசியல்வாதிகளின் தும் ஆதரவுடன் இயங்கிக்கொண்டு வந்தது. இடதுசாரிகளோடு சேர்ந்து தமிழரசுக் கட்சியிலிருந்த Dr. E.M.V. நாகநாதன் போன்றோரும் அதில் அக்கறை காட்டி ஆதரவு தந்து செயற் பட்டார்கள்.

சீனத் தலைநகரம் பீக்கிங்கில் 1952ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் இலங்கையிலிருந்து இந்தச் சமாதானக் குழுவின் சார்பில் 10 பேர் கொண்ட ஒருகுழு பீக்கிங் மகாநாட்டிற்கு அழைப்பின்பேரில் பயணம் செய்தது. இந்தப் 10 பேர்களில் என்னுடைய மனைவி ஒருவர்தான் பெண்மணி. குழுவுக்குத் தலைவர் சுவாமி நாரவிலதம்மரத்தினர். மற்றையோர் வாழ்நாள் முழுவதும் கம்யூனிஸ்டாக உழைத்து வரும் நண்பர் நா. சண்முகதாசன் அவர்கள், திரு. டி.பி.ஆர். குணவர்த்தனா, திரு. எட்மன் சமரக் கொடி, திரு. ஏச்.ஜி.எஸ். இரத்தினவீரா, துறைமுகத் தொழிலாளர் பிரதிநிதி திரு. கிக்குவேகே, டாக்டர். ஹெக்டர் பெர்ணர்ஸ்டோ, பாராஞ்மன்ற உறுப்பினரான திரு. எஸ்.டி. பண்டார நாயக்கா ஆவார்.

இந்தச் சீனப் பயணத்தைப் பற்றியும் அங்கிருந்து ருஸ்ஸியாவுக்குச் சென்று (Russia), அதன் பிற்பாடு

ஓஸ்றியாவின் தலைநகரான (Vienna) வில் நடந்த உலக சமா தான் சம்மேளனத்திலும் (World Congress of Peace) பங்கு பற் றியதையும் இரண்டு புத்தகங்களில் விபரமாக எழுதி யிருந்தேன். 1953இல். ஒன்று ஆங்கிலத்தில், மற்றது தமிழில். ஆங்கில நூலின் பெயர், “Three months in New China and the Soviet Union”, தமிழில் “நான் கண்ட நவ சீனா.” இந்த இரண்டும் இந்தியாவிலேதான் பிரசுரமானது. ஆங்கில நூல் Peoples Publishing House அவர்களால் பிரசுரிக்கப்பட்டது. தமிழ்நூல் சிந்தனைப் பதிப்பகத்தினரால் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

“A Tamil Eelam Voice in the U.N.O.”

(என்ற ஆங்கில நூலின் முன்னுரை—நவம்பர் 1989)

“தமிழ் ஈழக் கிளர்ச்சியின் போக்குகளைப் பார்க்கும் போது, இந்தியர்வில் பல ஆறுகள் தறிகெட்டு ஓடுகின்ற நிலைமைதான் நம்முடைய நினைவிற்கு வருகிறது. பாரத மக்கள் போற்றுகின்ற கங்கைநதி, இமயமலையில் தூய்மையான ஊற்றுகளில் பெருக்கெடுத்துக் கம்பீரமாக ஓடிவந்து புனிதகாசியில் முடிவடைகிறது. அங்கு இறந்துவிட்ட மனிதர்களது எலும்புக் கூடுகள் மக்கிப்போய்க் கங்கையில் கலந்துவிடுகின்றன.

வைகையில், காவிரியில், சில இடங்களில் வற் றிப்போய் மண் முகடாய்க் காட்சியளிப்பதைப்போல் சென்னைப் பெருநகரில் தூர்நாற்றத்தில் மூழ்கடிக்கும் கூவத்தைப்போல் தமிழ் ஈழக்கிளர்ச்சியின் பதினைந்து ஆண்டுக்கால வரலாறு பல்வேறு கட்டங்களாக வடிவெடுத்து வந்திருக்கிறது.

மிக வேகமாகவும், நடைபோட்டிருக்கிறது; பின்னடைவும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வளைந்து வளைந்து மறைமுகமாகவும், ஓடியிருக்கிறது. வெற் றிகளைக் குவித்திருக்கிறது. சோதனை களையும் கடந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால், ஒவ்வொரு கட்டத் திலும் கிளர்ச்சியின் உத்வேகம் அதன் போக்கைத் திருப்பி விட்டிருக்கிறது.

ஆறுகளின் போக்கு என்ற உவமையை ஆராயும்போது 1978ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 5ந் தேதி கிருஷ்ணா வைகுந்த வாசன் திடீரென்று ஐ. நா. பேரவையில் தோன்றி மேடையில் பேசியது இந்த இயக்கத்தின் உத்வேகத்தைக் காட்டும் ஒரு கட்டம்.

அது அடையாளபூர்வமாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை தான். தீவிர நடவடிக்கைதான். என்றாலும், மதிநுட்பத்தோடு நடத்தப்பட்ட இரத்தம் சிந்தாத கிளர்ச்சி. வரலாற்று முன்நோக்கோடு பர்க்கும்போது காலம் அறிந்து எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை அது. அந்த நடவடிக்கை இஸங்கை அரசை உலுக்கியது. அப்போது தமிழ் ஈழம் இயக்கம் மெத்தனமாகச் சோர்ந்து கிடந்தது. அதற்குக் காரணம் தமிழ் மக்களின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தலைவர்கள் கோழைகளாக, குறிக்கோள்கள் அற்றவர்களாக அறிவிக்கப்பட்ட குறிக்கோளைக்கொண்டு செலுத்த முடியாதவர்களாக மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட உறுதிமொழியைக் காப்பாற்ற முடியாதவர்களாகச் செயல்பட்டனர்.

வைகுந்தவாசன் ஐ. நா.வில் மிகத்துணிச்சலோடு அதேநேரத்தில் நடந்துகொண்ட முறையைத் தமிழ் ஈழக் கிளர்ச்சியின் பின்னணியோடு ஆராய்வோம். 1972ஆம் ஆண்டு தமிழ் ஈழம் தீவிரப் பிரகடனம் முதல்தடவையாக முன்மொழியப்பட்டது. அப்போது தமிழர் ஜக்கிய விடுதலை முன்னணியின் தலைவர் திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வ நாயகம், காங்கேசன்துறை இடைத்தேர்தலில் 16,000 வாக்குகளுக்கு மேல் அதிகம் பெற்று வெற்றி பெற்றார். அப்போது அவர் வாங்கிய வாக்குகள் 25, 927 எதிரிபெற்ற வாக்குகள் வெறும் 9, 457 தான். அப்போது திரு. செல்வநாயகம் வெளியிட்ட பிரகடனம் வருவாறு :—

“இந்தத் தேர்தலில் எனக்கு மக்கள் வழங்கியுள்ள தீர்ப்பு தமிழ்நாடு தனது இறையாண்மையை நிலைநாட்டி சுதந்திரம் பெறவேண்டும் என்பதுதான். ஏற்கெனவே தமிழ் மக்களிடம் இந்த இறையாண்மை உள்ளது. எனவே, அந்த மக்கள் தங்களுடைய உரிமையை நிலைநாட்ட விரும்புகிறார்கள் என்பதையே இந்த இடைத்தேர்தல் தீர்ப்பு விளக்குவாக என் தமிழ் மக்களுக்கும், நாட்டிற்கும் பிரகடனப்படுத்துகிறேன்,

நாங்கள் தமிழ் மக்களது கட்டளையை நிறைவேற்றுவோம், என்று தமிழர் ஐக்கிய முன்னணியினர் சார்பில் உறுதியளிக்கிறேன்.”

வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம் :-

யாழ்ப்பாணம் மேயர் திரு. ஆல்ப்ரெட் துரையப்பா 1975 ஜூலை 27-ந் தேதி சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார். அவர் ஆளுங்கட்சியான இலங்கை சுதந்திரக் கட்சியின் ஆதரவாளர். யாழ்ப்பாண மேயர் சுட்டுக்கொல்லப்பட்ட அன்றதான் தமிழ்ப் போராளிகளின் நடவடிக்கை தொடங்கிறது. அந்த நடவடிக்கை அன்றிலிருந்து புயல்வேகம் கொண்டது. 1976 மே மாதம் தமிழர் ஐக்கிய முன்னணி, தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியாகச் சம்பிரதாய முறையில் மாற்றப்பட்டது. அன்றைய தினம் வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம் இயற்றப்பட்டது. அந்தத் தீர்மானம் தமிழராஜக் குறிக்கோளை வலியுறுத்தியது. விடுதலை பெறவேண்டும் என்ற குறிக்கோளை வலியுறுத்துவதைவிட, அரசியல் சட்டாரிதியில் அந்தத் தீர்மான வாசகங்கள் அமைந்திருந்தன.

தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியின் தலைவர் திரு. செல்வநாயகம் 1977 ஏப்ரல் 26-ந் தேதி காலமானார். பொதுத் தேர்தல் நடப்பதற்கு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னர் செல்வநாயகம் இறந்துவிட்டதால், தமிழரது கிளர்ச்சியின் முக்கியக் கட்டத்தில் பேரிடி விழுந்தது போன்ற உணர்வு ஏற்பட்டது.

அதற்குப் பின்னர் கட்சிக்குத் திரு அ. அமிர்தலிங்கம் தலைமைப் பொறுப்பேற்றார். தேர்தலில் வெற்றி பெறும் வேட்பாளர்கள் தமிழ் ஈழ அரசியல் அமைப்புச் சபையின் உறுப்பினர்களாகச் செயற்படுவர், என்று மிகத்துணிச்சலோடு அமிர்தலிங்கம் அறிவித்தார். தேர்ந்தெடுக்கப்படும் தமிழர் கள், தமிழ் ஈழத்திற்கான அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்குவர், என்று அமிர்தலிங்கம் அறிவித்தது, எதுவும் நடைபெறவில்லை.

ஆனால், அரசியல் தந்திரத்தில் நிபுணரான குடியரசுத் தலைவர் ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா தமிழ்த் தலைவர்களை அரசியல் தந்திரத்தால் வீழ்த்திவிட்டார். தமிழர்களுக்கு எதிரான தனது முதல் வெற்றியையும் நிலைநாட்டிவிட்டார்.

ஒரு பக்கம் ஆசை காட்டினார்; இன்னொரு பக்கம் தமிழ்த் தலைவர்களை அச்ச மூட்டினார். தமிழர்களுக்கு எதிராக நடைபெற்ற கலகங்களில், தமிழர்கள் பெருமளவில் பாதிக்கப் பட்டனர். அதை ஜெயவர்த்தனா அனுமதித்தார். அதே நேரத்தில் இலங்கை நாடாளுமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவி கிடைக்கும் என்று இலங்கைத் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணித் தலைவர்களுக்கு ஆசை காட்டினார். அதற்கு அமிர்தலிங்கம், இரையாகிவிட்டார். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டார்.

ஆனால், திரு. வைகுந்தவாசன் ஐ.நா. பேரவையில் தமிழ் ஈழ விடுதலைக் குரலை ஒங்கி ஒலித்தது தமிழீழக் கிளர்ச்சிக்கு உத்வேகம் ஊட்டியது. எந்த நேரத்தில் என்றால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தமிழர் தலைவர்கள் தமிழ் ஈழக் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்காமல், கிடப்பிலே போட்டுவிட்ட நேரத்தில் திரு. வைகுந்தவாசன் அவரது திடுக்கிடும் நடவடிக்கைமூலம் புதுவேகம் ஊட்டினார். இலங்கை அரசு ஆத்திரம்கொண்டது. உலகில் எங்கோ ஒரு மூஸையில் சிறு குழுவினராக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தமிழர் கள் விடுதலைக் குரலை ஐ.நா.வில் ஒலித்த நேரத்தில் அதைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள இலங்கைத் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணித் தலைமை தவறிவிட்டது. அது மட்டுமல்ல வைகுந்தவாசனின் தீர்த்தைத் தனக்குச் சாதமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்பை அமிர்தலிங்கம் நழுவ விட்டுவிட்டார்.

வைகுந்தவாசன் ஐ.நா. பேரவையில் தமிழ் ஈழக் குரலை ஒலித்துச் சில நாள்களுக்குப் பின்னர் அமிர்தலிங்கம் நியூயார்க் வந்திருந்தார். அப்போது அவர் தனது கட்சிக்கும் வைகுந்த வாசனைச் செயலுக்கும் சம்பந்தம் எதுவும் இல்லை என்பதை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவதில் மிகக் கவனமாக இருந்தார் என்பதை நடுநிலை அரசியல் நோக்கர்கள்மூலம், நான் தெரிந்துகொண்டேன்.

இலங்கை அரசின் எதிர் நடவடிக்கைகள்:
பதில் நடவடிக்கைகள்:

இதற்கு நேர்மாறாக இலங்கை அரசு அதிகாரிகளும், வானொலி, தொலைக்காட்சி போன்ற மக்கள் தொடர்புச்

சாதனங்களும், இலங்கை அரசின் ஆதரவுப் பத்திரிகைகளும், வைகுந்தவாசனின் தீரச் செயல்கண்டு ஆத்திரம் கொண்டன, வெறுப்பைக் கக்கின. இலங்கை அரசின்மீது சர்வதேச அளவில் கெட்ட பெயர் உருவாகும் என்பதால் இலங்கை அரசும் அதன் ஆதரவு அமைப்புகளும், தமிழர் விடுதலைக் கிளர்ச்சிக்கு எதிரான பிரச்சார இயக்கத்தை முடுக்கிவிட்டனர்.

இலங்கையின் முன்னாள் தூதரும், இலங்கை வெளியுறவுத் துறை அதிகாரியாகப் பணியாற் றி வருபவருமான ‘T.D.S.A.—திசநாயகா’ 1983இல் “இலங்கையின் வேதனை” என்ற நூலை எழுதினார். அந்த நூலில் பல சான்றுகளை அவர் காட்டி யிருக்கிறார். அவரேகூட அவர் விருப்பத்திற்கு விரோதமாக வைகுந்தவாசனின் அதிரடி நடவடிக்கைக்கு மறைமுகமாகப் பாராட்டு தெரிவித்திருக்கிறார்.

“அப்போதைக்கப்போது மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்காக ஈழம் ஆதரவுக் குழுவினர், விளம்பரப் பட்டாசுகளைக் கொளுத்திப் போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்; இதில் மிக அதிகமாக வெற்றி பெற்றிருப்பவர் திரு. வைகுந்தவாசன். அவர் இலண்டனில் வாழும் வக்கீல். ஈழம் ஆதரவாளர். 1978 அக்டோபரில் இலங்கை வெளியுறவு அமைச்சர் எ.சி.எஸ். ஹமீது போன்று வேடம் அணிந்து ஐ.நா. பேரவையில் சில நிமிடங்கள் உரையாற் றினார். பரபரப்பும் சங்கடமும் அடைந்த ஐ.நா. பேரவைப் பாதுகாப்பு அலுவலர்கள் வைகுந்தவாசன் சில வார்த்தைகள் பேசி முடித்ததும், ஐ.நா. பேரவை மேடையிலிருந்து, அவரைப் பிடித்துச் சென்றனர். ஆனால், பத்திரிகைகள் தொலைக்காட்சி, வானோலி போன்ற பொது மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களுக்கு அது பரபரப்பூட்டும் செய்தி. இலங்கைக்கு எதிராக இந்தப் பரபரப்பூட்டும் செய்தியை திரு. வைகுந்தவாசன் செயல் உருவாக்கித் தந்தது.”

இவ்வாறு ‘‘திசநாயகா’ தமது நூலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் :

“சன்” கொழும்பிலிருந்து வெளிவரும் பத்திரிகை சிங்கள—புத்த வெறியர்களின் ஆதரவுப் பத்திரிகை. அந்தப் பத்திரிகை

யில் 1978 அக்டோபர் 9-ந்தேதி கீழ்க்காணும் தலைப்பில் செய்தி வெளியிடப்பட்டது.

“ஈழ வெறியர்கள் தங்கள் சிறகுகளை விரிக்கின்றனர்.”

“இலங்கை அரசுக்குக் கெட்ட பெயரை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் உலகின் பல நாடுகளில் விஷமத்தனமான பிரச்சாரம் நடந்து வருவதாகத் தெரிகிறது. இதுவரை அந்தந்த நாடுகளில் பணியாற்றும் இலங்கைத் தாதர்கள் இந்த அவதாறு பிரச்சாரத்தைக் கட்டுப்படுத்த இயலவில்லை. அண்மையில் பல நாடுகளில் இலங்கைத் தமிழர்கள் சார்பில் பிரசுரங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் சில பிரசுரங்கள் இலங்கை இந்தியக் கூட்டாச்சி உருவாகவேண்டும் என்றும், அதிக அளவில் தமிழர்களைப் பிரிட்டனில் அனுமதிக்க வேண்டுமென்றும், அந்தப் பிரசுரங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. இலங்கையும், இந்தியாவும் ஒரே கூட்டாடசியின் கீழ் வரவேண்டுமென்ற பிரசுரத்தை எழுப்பியவர் திரு. கே. வைகுந்தவாசன் அவர்கள்தாம். சென்ற வாரம் பரபரப்பூட்டிய செய்திக்குக் கருவர்க இருந்தவர். அவர் சென்ற வாரம் ஐ.நா. பேரவையின் மேடையைப் பிடித்துக்கொண்டார். இலங்கை வெளியுறவு அமைச்சர் திரு. ஏ.சி.எஸ். ஹமீது—பேச இருந்த நேரத்தில் ஐ.நா. பேரவையில் இவ்வாறு அவர் நடந்து கொண்டார். அந்தப் புத்தகத்தில் அவரைப் பற்றியே ஒரு பக்கம் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. பாகிஸ்தான், வங்காளதேசம் முதலியவை அடங்கிய இந்திய—பிரிட்டிஷ் சம்மேளனம், உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று பிரிட்டிஷ் பிரதமர் திரு. ஜேம்ஸ் கெலகான் ஆலோசனை கூறியதாக அந்த நூலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

“அப்படியிருக்கும்பொழுது இந்தியாவும் இலங்கையும் ஏன் கூட்டாட்சியாக மலரக் கூடாது, என்று அந்தப் பிரசுரம் கேட்கிறது.

“திரு. வைகுந்தவாசன—அரசு குமாஸ்தாக்கள் சேவை—யூனியன் முன்னாள் செயலாளர். இலங்கையின் 1951 முதல் 53 வரை “மக்கள் குரல் (People's Voice) என்ற ஆங்கில வார இதழை நடத்தியதாக அவரே குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்வாறு கொழும்பு “சன்—பத்திரிகையில் எழுதப் பட்டிருக்கிறது.

1978இல் தமிழ் ஈழ விடுதலைக் கிளர்ச்சிக்குப் புதிய உத்வேகம் ஊட்டுவதற்கான முதல் நடவடிக்கையை திரு. வைகுந்தவாசன் எடுத்தார்.

ஆனால், முகிழ்த்து வரும் ஒரு நாடு தனது வரலாற்றைத் தானே எழுதிக்கொள்ள வேண்டும். சுதந்திரக் கிளர்ச்சி, நெடுவழிப் பயணம், அதில் சங்கிலித் தொடர் போன்று நடைபெறும் சம்பவங்கள் வெடித்துச் சிதறும் நிகழ்வுகள் ஆகியவற்றை வருங்கால சந்ததியினருக்காக வரலாறாக எழுதி வைக்கவேண்டும்.

இலண்டனில் உள்ள தமிழ் ஒருங்கிணைப்புக் குழு பிரசரித்த பல்வேறு புத்தகங்கள், பதிவேடுகள் ஆகியவை கிடைக்கவில்லை. இதர அமைப்புகளின் உதவியோடு 1978, 80-81—ஆகிய ஆண்டுகளில் வெளியிடப்பட்ட பிரசரங்கள் கிடைக்காததால் அந்த இடைவெளியை நிரப்புவதற்காக இந்தப் பிரசரம் வெளியிடப்படுகிறது.

இந்த வெளியீடுமூலம் மற்றவர்களும் உணர்ச்சியும், உத்வேகமும், பெற்று எழுதப்படாதிருக்கும் நமது காலத்து வரலாற்றை எழுதி அச்சிட்டுக் குவிப்பார்களாக.

S. சிவநாயகம்

இந்த முன்னுரையை வரைந்துள்ள எஸ். சிவநாயகம் தமிழ் ஈழ இயக்கத்தில் தீவிரமாகப் பங்கு கொண்டுள்ள பத்திரிகையாளர். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவரும் “சாட்டர்டே ரெவினூ” — இதழின் நிறுவனர் — ஆசிரியர். அதற்குப் பின்னர் தமிழ்த் தகவல் நிலைய ஆசிரியர் இயக்குநராகப் பணியாற்றியவர். பின்னர் சென்னையிலுள்ள தமிழ்த் தகவல் மற்றும் ஆராய்ச்சிப் பிரிவிலும் யணியாற்றி வருகிறார்.

ஐ.நா.வில் ஈழம்

ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் 1978 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 5 ஆம் தேதியன்று தமிழ் ஈழத்தின் விடுதலை குறித்துத் திடீரென்று பேசி அதை உலகமறியச் செய்து எல்லோரையும் வியப்பிலாழ்த்திய 'இலண்டன் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக்குழு' வின் தலைவர் கிருட்டினா வைகுந்தவாசன் ஒரு கம்யூனிஸ்டு-பார்-அட்லா. அவர் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திலும் இலங்கை உச்ச நீதி மன்றத்திலும் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றியவர். ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள ஐாம்பியா நாட்டில் 7 ஆண்டுகள் மாவட்ட நீதிபதியாகவும், பிறகு அங்கேயே உயர்நீதி மன்றப் பதிவாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

ஐக்கியநாடுகள் பொதுச்சபைத் தலைவர் இலங்கை வெளி விவகார அமைச்சரைப் பேச வரும்படி அழைத்தபோது அவரைக் காணோம். வைகுந்தவாசன் தான் எழுந்து சென்று "தமிழ் ஈழ நாட்டின் பிரதிநிதியாக நான் வந்துள்ளேன். தமிழ் ஈழம் போன்ற ஒடுக்கப்படும் சிறுபான்மை மக்களின் நாடுகள் உலக நாடுகளின் உச்ச சபையான இங்கு தங்கள் குறைகளைக் கூறாமல் வேறு எங்கு செல்வது?" என்று பேசத் தொடங்கினாராம்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் அப்படி ஒரு நாடு எப்போது அனுமதிக்கப்பட்டது என்று புரியாமல் எல்லோரும் தலை முடியைப் பியத்துக்கொண்டார்களாம். இலங்கை வெளி விவகார அமைச்சர் அவருடைய இருக்கையில் 'இஞ்சி தின்ன குரங்கு போல' விழித்துக்கொண்டிருந்தாராம். தமிழ் ஈழத்தின் விடுதலைக்கு இந்தியாவில் ஆதரவு திரட்டுவதற்காக அவர் இப்பொழுது நம் நாட்டுக்கு வந்திருக்கிறார்.

அலை ஓசை—29.9.80

Digitized by Neelkanth Foundation
neelkanth.org [www.neelkanth.org](http://neelkanth.org)

15-4-1990